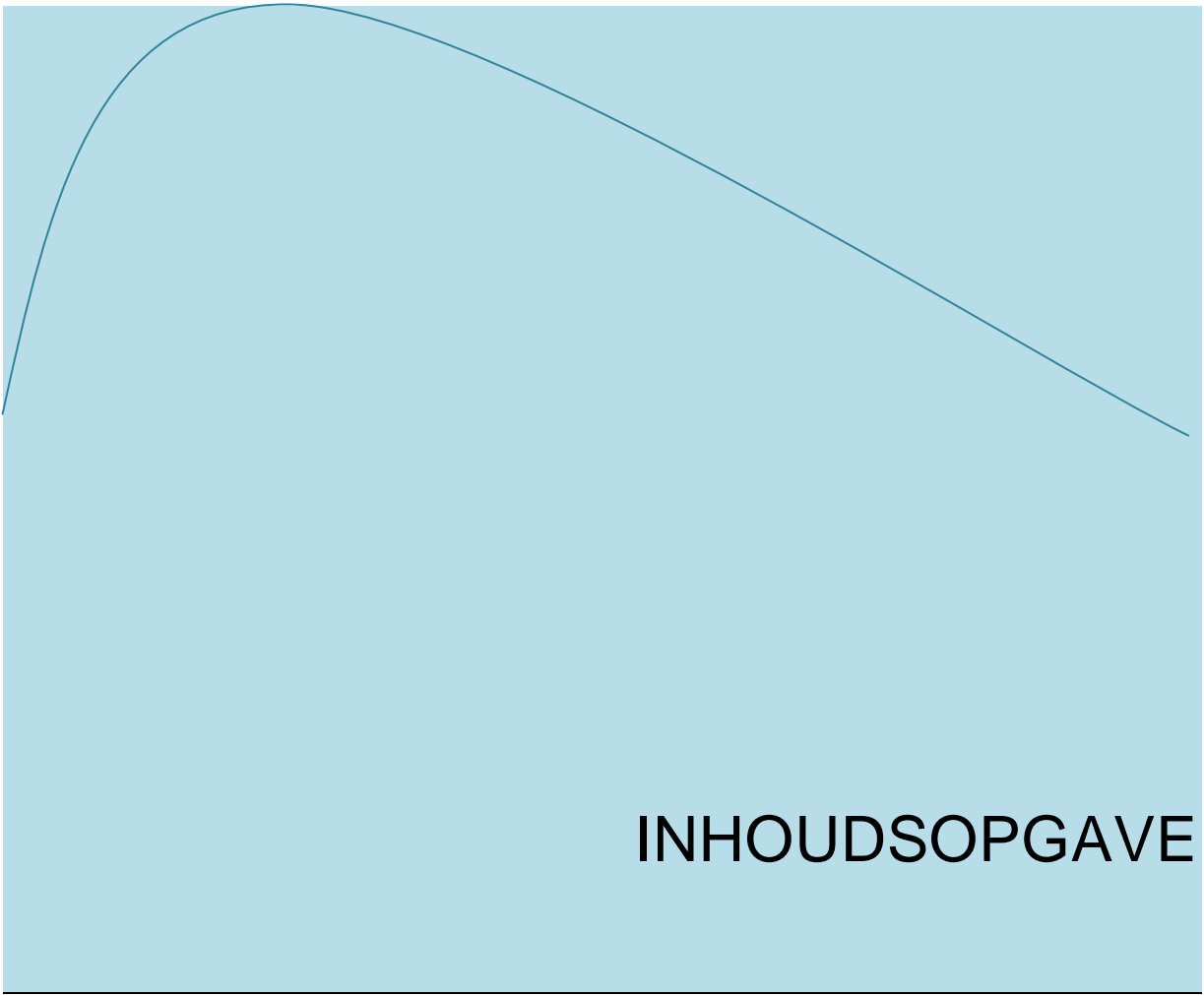

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

JAARVERSLAG

VAN HET JAAR **2015**

INHOUDSOPGAVE

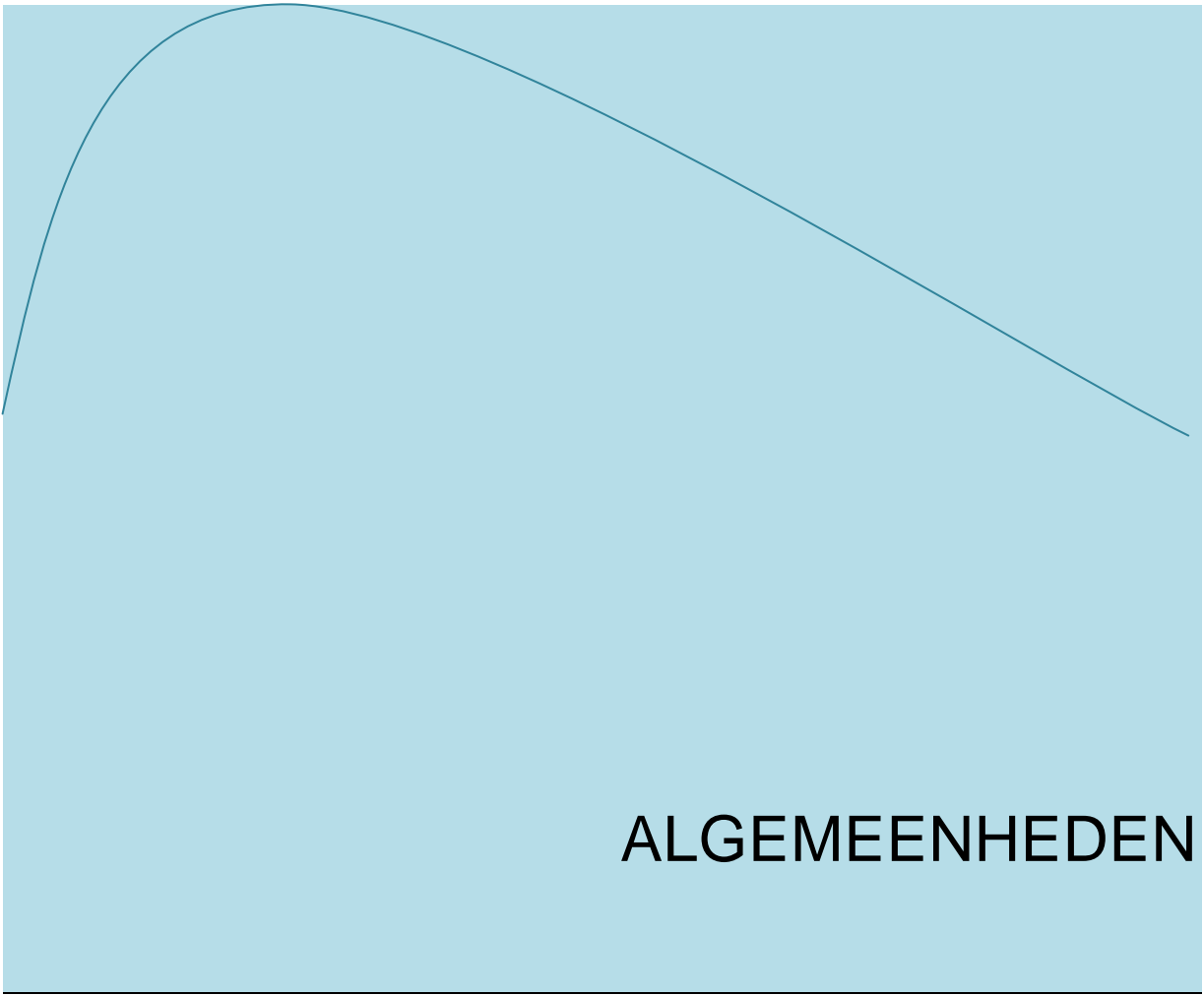
INHOUDSOPGAVE	2
ALGEMEENHEDEN	7
1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	8
A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	8
B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	11
2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	12
3. ADVIESVERLENING DOOR DE ADMINISTRATIE	14
RECHTSPRAAK	15
DEEL EEN	17
VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	17
1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	18
I. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	18
A. SWT NIET VAN TOEPASSING	18
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	19
2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	20
I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	20
A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS	20
a) Algemeenheden	20
1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN	20
2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS	21
3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS	29
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	29
C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	30
D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	31
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	34
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	41
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	41
B. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK	42
III. GEWESTELIJKE DIENSTEN	51
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	51
IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD	52
o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	52

A.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	52
o	GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE	53
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	53
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	53
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	54
V.	GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	75
A.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	75
VI.	EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN	77
A.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	77
3.	HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN	78
I.	GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	78
II.	KLACHTEN TEGEN DE BESLISSINGEN VAN DE ADJUNCT VAN DE GOUVERNEUR VAN VLAAMS-BRABANT	81
	DEEL TWEE	82
	BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	82
1.	HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	84
I.	PLAATSELIJKE DIENSTEN	84
A.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	84
B.	GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	86
II.	DIENSTEN VAN DE VLAAMSE OVERHEID	87
A.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	87
	DEEL DRIE	88
	BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING	88
	RECHTSPRAAK	90
	PLAATSELIJKE DIENSTEN	90
	DEEL VIER	91
	ADVIEZEN BETREFFENDE HET DUITSE TAALGEBIED	91
	RECHTSPRAAK	92
	VRAGEN OM ADVIES	93

ANDERE VRAGEN OM ADVIES	100
TAALEXAMENS	104
DEEL EEN	105
BRIEVEN GESTUURD AAN	105
TAALGRENSGEMEENTEN	105
DEEL TWEE	114
VERSLAGEN TAALEXAMENS	114
DEEL DRIE	122
ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN VRAGEN MET BETREKKING TOT TAALEXAMENS	122
BIJLAGE	128

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) de eer heeft neer te leggen, is het eenenvijftigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

ALGEMEENHEDEN

1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Nederlandse afdeling

Leden die deelnamen aan de vergaderingen van 2015

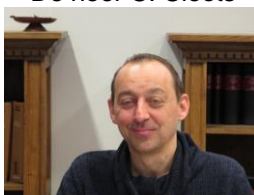
Mevrouw H. De Baets, ondervoorzitter

Mevrouw H. Goeman

De heer C. Cloots

De heer S. Utsi

De heer T. Baert

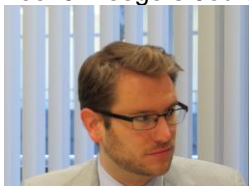
Franse afdeling

Leden die deelnamen aan de vergaderingen van 2015

De heer P. Verwilghen - ondervoorzitter

De heer J. Zeegers-Jourdain

De heer O. Legrand

De heer S. Van Ommeslaeghe

Mevrouw A. Mahoux

Duitstalig lid

Lid dat deelnam aan de vergaderingen in 2015

*

*

*

Het voorzitterschap van de Commissie werd uitgeoefend door de heer E. VANDENBOSSCHE.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De administratieve dienst werd geleid door de heer L. RENDERS, adviseur van de Nederlandse taalrol.

De heer L. RENDERS nam het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT, alsook van de Nederlandse afdeling. Als verslaggever fungeerde eveneens de heer L. RENDERS.

Mevrouw N. Puissant nam het ambt waar van secretaris van de Franse afdeling.

Ambtenaren van de VCT met uitzondering van twee personeelsleden

2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2015 hebben de verenigde vergaderingen zestien zittingen gehouden.

In dit jaarverslag wordt een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Verder bevat dit verslag een synthese van alle adviezen die in de loop van 2015 werden uitgebracht door respectievelijk de verenigde afdelingen, de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling van de VCT omtrent bij haar ingediende klachten, enerzijds, en aangaande door ministers ondertekende vragen om advies, anderzijds.

Tot slot omvat dit document op beknopte wijze de verslaggeving, de adviezen, evenals de briefwisseling met betrekking tot de taalexamens die georganiseerd worden in de taalgrensgemeenten en welke onder het toezicht van de VCT staan.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F	10	17	0	27
N	23	128	0	151
D	0	1	0	1
Totaal	33	146	0	179
<i>Uitgebrachte adviezen</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F	12	83	0	95
N	20	17	0	37
D	0	1	0	1
Totaal	32	101	0	133

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	5	6	0	11
Uitgebrachte adviezen	6	5	0	11
Totaal	11	11	0	22

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	0	1	0	1
Uitgebrachte Adviezen	0	1	0	1
Totaal	0	2	0	2

3. ADVIESVERLENING DOOR DE ADMINISTRATIE

Luidens artikel 61, § 2, eerste volzin SWT raadplegen de ministers de Commissie over alle zaken van algemene aard die de toepassing van deze gecoördineerde wetten betreffen. Het begrip "ministers" in deze bepaling dient niet enkel gelezen te worden als zijnde federale ministers, maar ook de leden van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

Verder heeft er zich recentelijk een praktijk ontwikkeld waarbij ook provinciale en gemeentelijke instellingen om het advies van de Commissie verzoeken.

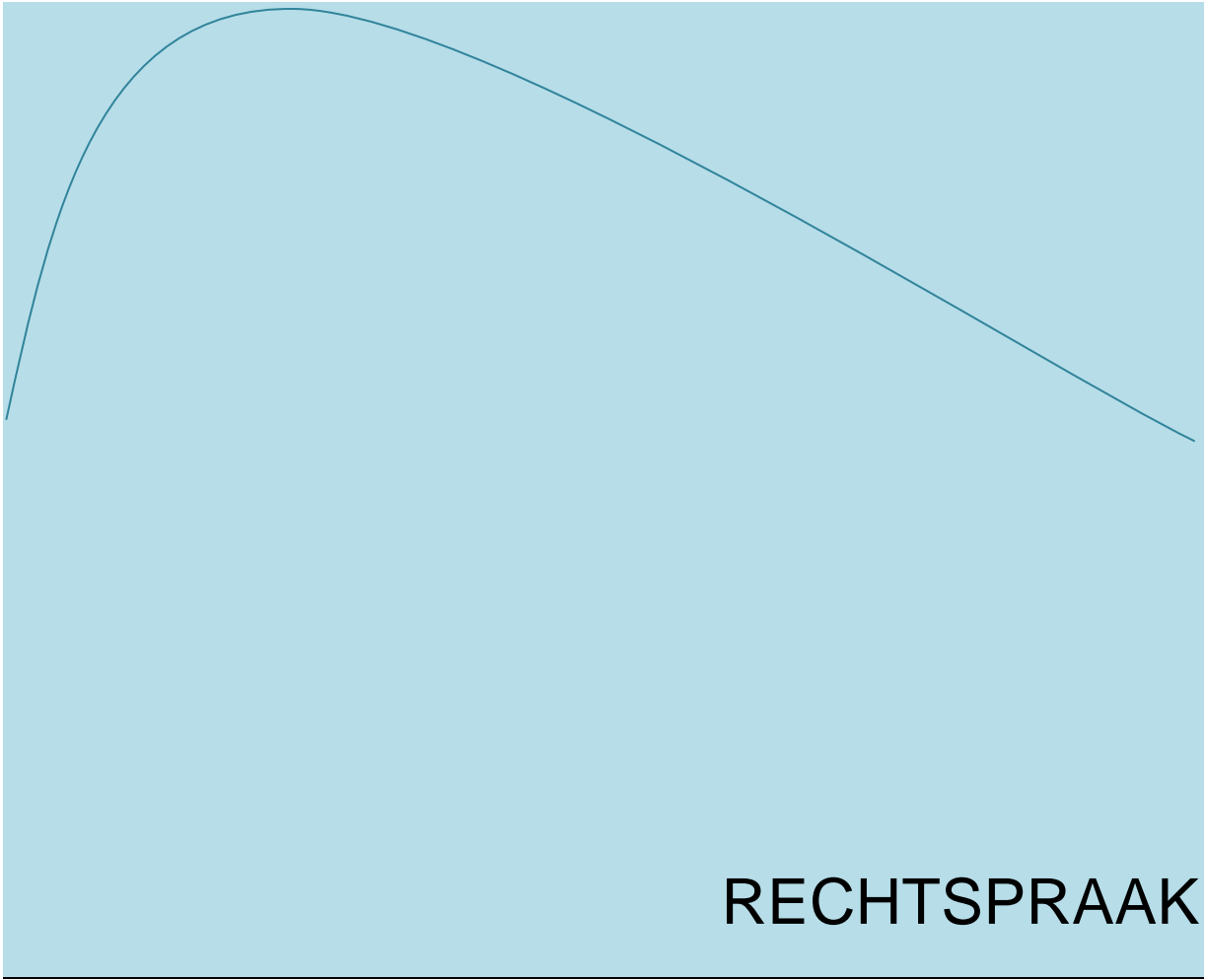
Benevens deze verruimde adviesverlening is er nog de klachtenprocedure. Op grond van artikel 11, eerste lid, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 "tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking" kan een klacht bij de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie alleen aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij een ter post aangetekende brief aan de voorzitter van de Commissie wordt gezonden.

Sinds 2014 is er, ingevolge de aanwezigheid van moderne communicatiemiddelen en de aanwezigheid van de VCT op het internet, het gebruik ontstaan waarbij klachten evenzeer per e-mail kunnen worden ingediend.

Het behoeft geen betoog dat voormelde adviesverruiming alsmede de toelaatbaarheid van de e-mail, met zich mee hebben gebracht dat de Commissie veel sneller en in een ruimere mate wordt gevat.

Teneinde op een diligente wijze de vragen en de klachten te beantwoorden, is er tussen de VCT-administratie en haar Commissie afgesproken dat de administratie rechtstreeks en snel een antwoord kan bezorgen in zoverre de vraag reeds kan worden beantwoord aan de hand van de bestaande VCT-jurisprudentie.

In de loop van het jaar 2015 werden op die wijze door de VCT-administratie 147 e-mails beantwoord.

De hieronder samengevatte adviezen werden in principe goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;
[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

**VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN**

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. SWT NIET VAN TOEPASSING

**FOD Mobiliteit en gemeente Lebbeke:
bij aanvraag voor een internationaal rijbewijs, dat
door de gemeente wordt uitgereikt, werden
persoonlijke gegevens op een Franstalig formulier ingevuld.**

De VCT stelt vast dat het in België afgegeven internationaal rijbewijs overeenkomt met het model vastgelegd in bijlage 7 van het Verdrag inzake het wegverkeer, opgemaakt te Wenen op 8 november 1968.

De VCT heeft overeenkomstig artikel 60, § 1, van de SWT, tot taak te waken over de toepassing van de bestuurstaalwet. Ten aanzien van het vermelde Verdrag en de erbij gevoegde bijlagen en modellen is zij niet bevoegd.

Zoals uiteengezet in de omzendbrief van de FOD Mobiliteit en Vervoer aan de gemeentebesturen inzake het internationaal rijbewijs is het internationale rijbewijs een "vertaling" van het nationale rijbewijs. Het is voorzien door het Verdrag van Wenen inzake het wegverkeer en kan worden "gelezen" door alle landen die dit Verdrag hebben bekrachtigd (waaronder ook België) aangezien er maar één model bestaat, wat niet het geval is voor de modellen van nationale rijbewijzen die overal ter wereld worden uitgereikt. Overigens is dit rijbewijs geldig voor de gebieden van de andere Verdragsluitende partijen, op voorwaarde dat het wordt voorgelegd met het overeenkomstige nationale rijbewijs.

Vermelde omzendbrief van de FOD Mobiliteit en Vervoer vermeldt in Hoofdstuk 23, Het internationale rijbewijs, punt VI, Opmaak van het internationale rijbewijs, dat voor de opmaak van de laatste dekbladen (de bladzijden 13 en 14 betreffende de inlichtingen over de bestuurder) de vermeldingen krachtens het Verdrag van Wenen moeten worden aangebracht op deze plaats, zelfs indien de kandidaat een aanvraag voor een internationaal rijbewijs indient in het Nederlands of in het Duits.

Volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar zijn het de bladzijden 1, 2, 13 en 14, die samen de kaft van het boekje vormen en door de gemeente dienen te worden ingevuld. De daaraan voorafgaande bladzijden moeten de tekst van de bladzijden 13 en 14 herhalen in verschillende talen. Het model afgegeven in België begint met het Nederlands op bladzijde 3, het Duits op bladzijde 5, enz... (zie het model). Deze bladzijden worden niet ingevuld, aangezien zij slechts als vertaling van de gegevens van bladzijden 13 en 14 dienen.

De VCT is, zoals gesteld, niet bevoegd zich uit te spreken over het vermeld Verdrag en bijlagen en modellen. Toch wenst zij op te merken dat, als volgens het Verdrag de laatste (Franstalige) dekbladen 13 en 14 moeten worden ingevuld, dit betekent dat een Nederlandstalige en een Duitstalige Belg moeten tekenen onder "signature de titulaire" en dat deze bladzijde 14 niet vertaald is in het Nederlands en het Duits in tegenstelling tot bladzijde 13. Bij afwezigheid van een Nederlandse of Duitse vertaling van bladzijde 14 wenst de VCT erop te wijzen dat het kan voorkomen dat een Nederlandstalige of Duitstalige burger die het Frans niet of onvoldoende machtig is, dient te tekenen op een plaats en onder een tekst die hij niet begrijpt.

(Advies 47.064 van 18 september 2015)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

Vrederecht van het gerechtelijk kanton van Kraainem – Sint-Genesius-Rode:
exclusief gebruik van het Nederlands in het kader van een gerechtelijke procedure.

Deze briefwisseling met het Vrederecht in het kader van een gerechtelijke procedure valt niet onder de toepassing van de SWT, maar onder de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De VCT is dan ook niet bevoegd om zich hierover uit te spreken.
(Advies 46.120 van 23 januari 2015)

Politiediensten Brussel-Hoofdstad – Zone Zuid 5342:
verzoek tot betaling van een boete in het raam van een voorstel tot onmiddellijke inning in het Frans aan Nederlandstalige inwoner van een gemeente van Brussel-Hoofdstad.

De onmiddellijke inning is een gerechtelijke handeling die onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken (adviezen 37.199 van 2 januari 2006, 38.036 van 11 mei 2006 en 44.062 van 29 juni 2012).

De VCT is niet bevoegd.
(Advies 47.127 van 3 juli 2015)

Politiediensten Brussel-Hoofdstad – Zone Zuid 5341:
verzoek tot betaling van een boete in het raam van een voorstel tot onmiddellijke inning in het Frans aan Nederlandstalige inwoner van een gemeente van Brussel-Hoofdstad.

De onmiddellijke inning is een gerechtelijke handeling die onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken (adviezen 37.199 van 2 januari 2006, 38.036 van 11 mei 2006 en 44.062 van 29 juni 2012).

De VCT is niet bevoegd.
(Advies 47.128 van 3 juli 2015)

2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS

Het vademecum voor het opstellen van de taalkaders wordt in het jaarverslag opgenomen als bijlage.

a) Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2015 hebben de verenigde afdelingen van de VCT drie adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten:

- Bureau voor Normalisatie (advies 47.168 van 18 september 2015);
- Brussels Planningsbureau (advies 47.178 van 20 november 2015);
- Brussel Preventie & Veiligheid (advies 47.191 van 4 december 2015).

Over dezelfde periode bracht ze achttien adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels (advies 46.119 van 23 januari 2015);
- FOD Financiën (advies 46.126 van 13 februari 2015);
- Fedasil (advies 47.003 van 13 februari 2015);
- Agentschap voor Buitenlandse Handel (advies 47.036 van 24 april 2015);
- FOD Sociale zekerheid (advies 47.042 van 24 april 2015);
- Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling (advies 47.053 van 22 mei 2015);
- Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (advies 47.089 van 3 juli 2015);
- Centrum voor Cybersecurity België (advies 47.103 van 3 juli 2015);
- Nationaal Geografisch Instituut (advies 47.149 van 18 september 2015);
- Bureau voor Normalisatie (advies 47.168 van 18 september 2015) ;
- Nationale Arbeidsraad (advies 47.162 van 18 september 2015);
- Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën (advies 47.174 van 18 september 2015);
- Brussels Planningsbureau (advies 47.178 van 20 november 2015);
- Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (advies 47.207 van 4 december 2015);

- Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden (advies 47.199 van 4 december 2015);
- Brussel Preventie & Veiligheid (advies 47.191 van 4 december 2015);
- Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels (advies 47.220 van 4 december 2015);
- Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (advies 47.240 van 18 december 2015).

2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2015.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek:

1. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
2. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
3. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
4. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
5. Agentschap voor Buitenlandse Handel
6. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
7. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
8. Algemeen Rijksarchief
9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
10. Nationale Bank van België
11. Koninklijke Bibliotheek van België
12. Bureau voor Normalisatie
13. Federaal Planbureau
14. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
15. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
16. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
17. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
18. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
19. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest
20. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
21. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
22. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
23. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
24. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
25. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
26. Nationale Arbeidsraad
27. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's
28. Belgische Technische Coöperatie
29. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
30. Fonds voor Arbeidsongevallen
31. Fonds voor Beroepsziekten
32. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
33. Innoviris
34. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
35. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
36. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
37. Instituut voor Veteranen - Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden

38. Nationaal Geografisch Instituut
39. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
40. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
41. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
42. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
43. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
44. Koninklijk Meteorologisch Instituut
45. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur
46. Nationale Plantentuin
47. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
48. Nationale Loterij
49. Ministerie van Landsverdediging
50. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
51. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
52. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
53. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
54. Koninklijk Observatorium van België
55. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
56. Controledienst voor de Ziekenfondsen
57. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
58. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
59. Rijksdienst voor Pensioenen
60. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
61. Nationale Delcrederedienst
62. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
63. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
64. Nationaal Orkest van België
65. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
66. Administratief personeel van de Raad van State
67. eHealth-platform
68. Haven van Brussel
69. Regie der Gebouwen
70. Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen
71. Pensioendienst voor de Overheidssector
72. Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
73. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
74. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
75. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
76. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
77. FOD Budget en Beheercontrole
78. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
79. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
80. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
81. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
82. FOD Financiën
83. FOD Binnenlandse Zaken
84. FOD Justitie
85. FOD Mobiliteit en Vervoer
86. FOD Personeel en Organisatie
87. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
88. FOD Sociale Zekerheid
89. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
90. POD Maatschappelijke Integratie
91. Veiligheid van de Staat
92. Dienst voor de bijzondere Socialezekerheidsstelsels
93. Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling
94. Centrum voor Cybersecurity België
95. Brussels Planningsbureau
96. Brussel Preventie & Veiligheid

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2015

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden vastgesteld, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder vermeld.

		Toestand in de FOD's																	
		1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N	
		VTE	VTE	VTE	VTE			VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%
1	FOD Informatie- en Communicatietechnologie	2	3	5	10	50	50	4	66,7	2	33,3	1	16,7	5	83,3	2	66,7	1	33,3
2	FOD Justitie	2	4	48	47	48,46	51,54	266	50,2	264	49,8	160	50,8	155	49,2	147	60	98	40
3	FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie	3	6	67	67	45,8	54,2	336	44,8	384	55,2	165	43,3	216	56,7	121	49,8	122	50,2
4	FOD Sociale Zekerheid	3	2	39	31	49,39	50,61	142	54,8	117	45,2	151	50,2	150	49,8	53	53	47	47
5	FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu	2	4	27	31	46,92	53,08	253	46,1	296	53,9	71	43,8	91	56,2	43	47,3	48	52,7
6	FOD Personeel en Organisatie	0	0	38,50%	61,50%	50	50	in %	51,4	in %	48,6	in %	45,6	in %	54,4	in %	63,3	in %	36,7
7	FOD Mobiliteit en Transport	4	3	35	41	43,15	56,85	219	47,8	239	52,2	77	36,7	133	63,3	82	51,2	78	48,8
8	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg	5	5	39	39	45,58	54,42	158	49,4	162	50,6	61	46,9	69	53,1	73	48,3	78	51,7
9	FOD Financiën	10	11	299	368	45,1	54,9	1028	48,8	1078	51,2	299	40,5	439	59,5	179	44,4	224	55,6
10	FOD Kanselarij van de Eerste Minister	2	2	13	8	49	51	31	43,7	40	56,3	9	45	11	55	30	69,8	13	30,2

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid																							
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F		N		F		N		F		N	
		VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE			VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%
1	Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering	1	0	1	0	3	1	3	1	54	46	27	52,9	24	47,1	16	41	23	59	5	62,5	3	37,5
2	Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen	2	0	2	0	3	1	2	1	48,74	51,26	27	49,1	28	50,9	23	45,1	28	54,9	7	46,7	8	53,3
3	Rijksdienst voor Sociale Zekerheid	2	1	2	1	11	3	19	4	47	53	144	42,6	194	57,4	296	48,1	319	51,9	44	50	44	50
4	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	0	1	0	1	16	5	18	15	48,54	51,46	133	48,9	139	51,1	136	44,9	167	55,1	81	57,9	59	42,1
5	Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid	1	0	0	1	1	0	3	0	47	53	6	54,5	5	45,5	3	50	3	50	1	50	1	50
6	Pensioendienst van de overheidssector	0	0	1	0	10	3	9	3	45,56	54,44	99	45,4	119	54,6	86	44,8	106	55,2	30	53,6	26	46,4
7	Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen	1	0	1	0	14	4	15	4	48,1	51,9	40	47,6	44	52,4	48	44,9	59	55,1	12	63,2	7	36,8
8	Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie	0	0	1	0	4	0	4	1	43,28	56,72	21	39,6	32	60,4	44	43,1	58	56,9	21	51,2	20	48,8
9	Federaal agentschap voor de kinderbijslag	2	0	1	1	10	0	9	1	53	47	66	51,2	63	48,8	84	51,2	80	48,8	15	38,5	24	61,5

Toestand in de andere federale centrale diensten																							
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F		N		F		N		F		N	
		VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE	VTE			VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%
1	Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen	2	1	2	1	39	0	42	0	41,7	58,3	7	43,8	9	56,2	8	57,1	6	42,9				
2	Rijksdienst voor Pensioenen	2	0	3	0	21	2	12	7	47,96	52,04	136	48,7	143	51,3	302	43,4	394	56,6	70	53,8	60	46,2
3	Nationale Loterij	3	0	3	0	3	0	4	2	47,77	52,23	49	43	65	57	116	49,2	120	50,8				
4	Nationale Arbeidsraad	2	0	1	0	1	0	1	0	50	50	7	46,7	8	53,3	4	40	6	60	3	100	0	0
5	POD Maatschappelijke Integratie	2	0	2	0	1	0	1	0	50,5	49,5	35	46	41	54	16	50	16	50	1	50	1	50
6	Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen	3	1	2	1	12	3	15	5	42	58	110	44,7	136	55,3	37	44	47	56	27	49,1	28	50,9
7	Nationale Bank van België	39	13	36	16	266	0	261	0	46,5	53,5	89	41,8	124	58,2	592	42,4	803	57,6				
8	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Ukkel)	1	1	2	0	2	1	6	2	41,9	58,1	7	35	13	65	16	69,6	7	30,4	5	50	5	50
9	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Terv/Machel.)	0	0	0	0	0	0	1	0	31,7	68,3	2	28,6	5	71,4	2	40	3	60	5	100	0	0
10	Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten	2	0	2	0	18	0	19	7	48,13	51,87	114	46,7	130	53,3	46	52,9	41	47,1	7	41,2	10	58,8
11	Controledienst voor de Ziekenfondsen	1	1	1	1	3	0	2	0	46,71	53,29	12	46,2	14	53,8	2	66,7	1	33,3	1	50	1	50
12	Fonds voor Arbeidsongevallen	1	0	1	0	3	2	3	2	48,03	51,97	45	53,6	39	46,4	38	44,7	47	55,3	17	47,2	19	52,8
13	Uitvoeringsdiensten van de FOD Justitie	0	0	0	0	8	0	8	0	69,98	30,02	78	70	33	30	545	65	293	35	35	71,4	14	28,6

14	Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof	1	0	2	0	7	0	9	0	50	50	8	57	6	43	9	47,4	10	52,6	2	40	3	60
15	Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers	2	0	1	1	11	0	9	4	48,25	51,75	75	52,8	67	47,2	20	48,8	21	51,2	6	54,5	5	45,5
16	Nationale Delcrederedienst	1	1	1	1	3	1	4	0	47	53	21	48,8	22	51,2	37	43	49	57	21	53,8	18	46,2
17	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie	2	0	2	0	1	0	1	0	44,45	55,55	39	48,1	42	51,9	12	41,4	17	58,6	38	43,2	50	56,8
18	Federale Controle- en Evaluatiecommissie inzake de toepassing van de wet betreffende euthanasie	1	0	0	0	0	0	1	0	50	50												
19	Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën	11	3	16	3	0	0	0	0	50	50												
20	Onderzoeksorganisme bij spoorweg-ongevallen en incidenten	0	0	0	0	1	0	0	0	49,79	50,21	1	33,3	2	66,7								
21	Administratief personeel van de Raad van State	3	0	3	0	30	0	35	0	50	50	15	51,7	14	48,3	24	52,2	22	47,8	34	50,7	33	49,3
22	Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek	0	0	0	0	1	0	1	0	50	50	1	50	1	50								
23	Bureau voor Normalisatie	1	0	1	0	1	0	1	0	50	50	4	40	6	60	11	39	17	61				
24	Enig Kantoor der Douane en Accijnzen	0	0	0	0	4	0	3	0	32,9	67,1	12	37,5	20	62,5	4	22,2	14	77,8	3	16,7	15	83,3
25	Federaal Planbureau	0	0	0	0	27	1	24	1	50	50	6	31,5	13	68,5	5	83,3	1	16,7	4	66,7	2	33,3
26	Centrale Raad voor het Bedrijfsleven	1	0	1	0	2	0	2	1	50	50	12	54,5	10	45,5	1	50	1	50	14	53,8	12	46,2
27	Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO	1	0	1	0	1	0	1	0	47	53	1	50	1	50	2	50	2	50	2	66,7	1	33,3
28	Ministerie van Landsverdediging	2	1	1	1	8	0	5	0	49,49	50,51	16	45,7	19	54,3	18	39,1	28	60,9	10	52,6	9	47,4
29	Nationaal Geografisch Instituut	2	0	1	0	3	1	1	1	49,87	50,13	59	54,1	50	45,9	16	42,1	22	57,9	19	55,9	15	44,1
30	Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie	0	0	0	0	2	1	3	0	47,12	52,88	11	52,4	10	47,6	23	45	28	55	5	27,8	13	72,2
31	Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden	1	1	1	0	1	0	1	1	62,5	37,5	17	54,8	14	45,2	35	60,3	23	39,7	11	78,6	3	21,4

32	Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie	2	0	2	0	4	0	3	0	46,4	53,6	49	48,5	52	51,5	8	40	12	60	5	50	5	50
33	Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis	0	0	0	0	0	0	0	0	50	50	15	46,9	17	53,1	4	44,4	5	55,6	9	60	6	40
34	Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid	2	1	2	1	4	1	4	3	45	55	28	41,8	39	58,2	30	47,6	33	52,4	13	61,9	8	38,1
35	Staatsveiligheid	0	0	0	0	in%	50	in%	50	50	50	in%	55,8	in%	44,2	in%	50,9	in%	49,1	in%	55,6	in%	44,4
36	Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg	2	0	2	0	23	0	22	0	50	50	4	57,1	3	42,9	2	40	3	60				
37	Regie der Gebouwen	2	0	1	0	8	2	10	1	48,13	51,87	91	49,4	93	50,6	35	53,8	30	46,2	60	57,7	44	42,3
38	Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen	0	0	0	0	6	0	4	0	48	52	10	41,7	14	58,3	1	33,3	2	66,7				

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in de andere wetenschappelijke instellingen																			
		1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N	
		VTE	VTE	VTE	VTE			VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%
1	Algemeen Rijksarchief	2	1	4	3	50,03	49,97	28	52,8	25	47,2	18	51,4	17	48,6	16	64	9	36
2	Belgisch Instituut voor Ruimte-aeronomie	0	0	5	4	50	50	63	57,3	47	42,7	2	33,33	4	66,67	3	75	1	25
3	Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen	2	2	0	3	45,8	54,2	116	46,8	132	53,2	35	50	35	50	44	61,1	28	38,9
4	Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium	0	0	3	3	50	50	55	52,4	50	47,6	12	44,4	15	55,6	5	50	5	50
5	Koninklijk Meteorologisch Instituut van België	0	0	4	2	49,36	50,64	59	45,4	71	54,6	12	57,1	9	42,9	9	64,3	5	35,7
6	Koninklijk Museum voor Midden-Afrika	1	1	4	3	40	60	80	54,4	67	45,6	11	33,33	22	66,67	14	33,33	28	66,67

7	Koninklijke Bibliotheek van België	2	2	3	3	50	50	58	53,7	50	46,3	37	49,3	38	50,7	46	59	32	41
8	Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis	0	0	1	1	50	50	70	51,9	65	48,1	35	72,9	13	27,1	65	54,6	54	45,4
9	Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België	1	1	1	1	50	50	39	52	36	48	33	55	27	45	53	49,5	54	50,5
10	Koninklijke Sterrewacht van België	0	1	2	3	50	50	62	54,9	51	45,1	8	44,4	10	55,6	7	63,6	4	36,4
11	POD Wetenschapsbeleid	3	2	21	24	49,32	50,68	141	54	120	46	24	51,1	23	48,9	18	69,2	8	30,8

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest																			
1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap					
F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N			
VTE	VTE	VTE	VTE			VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%	VTE	%		
1	Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij	1	1	2	0	74,68	25,32	53	85,5	9	14,5	28	77,8	8	22,2	15	88	2	12
2	Brussels Instituut voor Leefmilieu	1	1	3	3	72,93	27,07	2	66,7	1	33,3	20	76,9	6	23,1	239	77,9	68	22,1
3	Innoviris – Instituut ter Bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel	1	1	1	1	74,04	25,96	15	78,9	4	21,1	9	81,8	2	18,2	0	0	1	100
4	Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1	1	9	2	78	22	2	50	2	50	4	80	1	20				
5	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad	1	1	2	2	58	42	14	63,6	8	36,4	8	53,3	7	46,7	5	50	5	50
6	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende medische hulp	1	0	6	4	70	30	22	62,9	13	37,1	9	60	6	40	201	70	86	30

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2015 niet over taalkaders:

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- De Post, Belgacom, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntschouwburg;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium.

De VCT zal in 2016 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2015. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIES

Wat de jaarlijkse controle 2015 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2015 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is.

De rechtvaardigingen die door de onderscheiden administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke reeds enkele jaren gebruikt werden.

Het gaat voornamelijk om de onderstaande:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van Nederlandstalig personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector.

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

Federale politie:

Franstalige e-mails betreffende de reorganisatie van diensten aan een Nederlandstalig personeelslid van de federale politie.

Het gaat om een aantal enkel in het Frans aan de klager toegestuurde mededelingen per e-mail van een aan de gang zijnde reorganisatie van diensten. Het betrof aankondigingen van vergaderingen, verslagen van vergaderingen, voorstellen van de administratieve organisatie en procedures binnen de nieuwe structuren, alsook een aantal technische nota's van een

nieuw computerprogramma dat zal gebruikt worden voor de administratieve voortgang van de opleidingen.

De zendingen aan klager dienen beschouwd te worden als onderrichtingen aan het personeel in de zin van artikel 39, § 3, van de SWT. Volgens dit artikel worden de onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld. De rechtsleer is het er unaniem over eens dat uit de hele opzet van de bestuurstaalwet in verband met de behandeling van de zaken in binnendienst en uit de bepalingen van artikel 17 voortvloeit dat de bewoordingen "in het Nederlands en in het Frans" zo moeten worden geïnterpreteerd dat de onderrichtingen aan een individueel personeelslid of aan een groep van personeelsleden die tot dezelfde taalgroep behoren, eentalig Nederlands of Frans, naargelang het geval, dienen te zijn. In dezelfde zin is het arrest 19.779 van 5 september 1979 van de Raad van State.

De mededelingen die in binnendienst aan klager worden gestuurd, dienen dan ook in zijn taal te zijn gesteld. Het feit dat hij over een taalattest van Selor beschikt, betekent niet dat afbreuk kan worden gedaan aan de bepalingen van vermeld artikel 39, § 3, van de SWT, en dat in binnendienst met hem kan worden gecorrespondeerd in een andere taal. De klacht is dan ook gegrond.

(Advies 46.112 van 13 februari 2015)

C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

FOD Binnenlandse Zaken:

sturen van elektronische brieven in het Frans aan het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw.

Centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (artikel 39, § 2 SWT). De elektronische berichten dienden uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 46.122 van 13 maart 2015)

FOD Binnenlandse Zaken – Permanentie Crisiscentrum

sturen van een tweetalig elektronisch bericht aan het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw.

Centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (artikel 39, § 2, SWT). Het elektronisch bericht diende uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 47.062 van 16 oktober 2015)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

Proximus:

sturen van een tweetlig Nederlands/Franse brief aan een klant, terwijl zijn taalaanhorigheid bij de diensten bekend zou moeten zijn.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De betwiste brief is een gepersonaliseerde brief, die aan de klager gestuurd werd aangaande zijn klantencontract bij Proximus en is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klant opgenomen was als Franstalige in de databanken van Proximus, had hij de brief enkel in het Frans moeten ontvangen.

De klacht is gegrond.

(Advies 46.088 [2 < > N] van 23 januari 2015)

FOD Financiën – Algemene Administratie van de Fiscaliteit:

sturen van een in het Frans gestelde brief aan een Nederlandstalig inwoner van Brussel aangaande zijn belastingaangifte.

De Algemene Administratie van de Fiscaliteit is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Conform de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, maakt dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klager, een Nederlandstalige belastingplichtige, had een in het Nederlands gestelde brief moeten ontvangen.

(Advies 46.110 van 13 februari 2015)

Fonds voor Beroepsziekten (FBZ):

telefonische oproep van een Nederlandstalige niet in het Nederlands beantwoord.

Het bewuste telefoongesprek is een betrekking van een centrale dienst met een particulier.

Conform de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, maakt een dergelijke dienst voor zijn betrekkingen met een particulier gebruik van die van de drie talen waarvan betrokkene zich heeft bediend, met name het Frans, het Nederlands of het Duits.

Uit de verkregen informatie blijkt dat de telefonische oproep van de klager niet gericht was tot het algemeen onthaalnummer, waar de oproepen worden doorgeschakeld volgens de taal van de

oproeper, maar tot het persoonlijk nummer van een beambte van de Franstalige afdeling, en derhalve automatisch doorgeschakeld werd naar de dienst die de "uitkeringen" voor de Franstalige rechthebbenden behandelt.

Bovendien blijkt uit de verkregen informatie dat de klager zelf zich enkel in het Frans uitdrukte en op geen enkel moment gevraagd heeft om in het Nederlands behandeld te worden.

De bepalingen van artikel 21, § 5, van de SWT (tweetaligheid van ieder personeelslid van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad dat in contact komt met het publiek) zijn in casu niet van toepassing.

Op de centrale diensten zoals het Fonds voor Beroepsziekten is namelijk de tweetaligheid van dienst van toepassing, volgens dewelke de diensten zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden (art. 45 SWT), wat in casu het geval is.

De klacht is ongegrond.

(Advies 46.116 van 13 februari 2015)

**Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ):
sturen van een in het Nederlands gestelde brief aan de
Frantelijke vereniging *Art et Co*.**

De RSZ is een centrale dienst.

De door de RSZ gestuurde brief aan de bvba *Art et Co* is een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier bedoeld in artikel 41, § 1, van de SWT.

De taal waarin de RSZ zich tot de bvba *Art et Co* (onderaannemer) wendde, werd bepaald door de taal waarin de NV Buroconcept (meldingsplichtige aannemer) zijn aangifte deed, met name het Nederlands. Dit is de wettelijke procedure die door de RSZ wordt gevolgd wanneer het bedrijf niet als werkgever bij de RSZ wordt geïdentificeerd.

De klacht is ongegrond in hoofde van de RSZ.

(Advies 47.008 van 30 april 2015)

**FOD Justitie – Strafinrichting Berkendael:
onmogelijkheid voor de klager om in het Nederlands geantwoord
te worden.**

De gevangenis van Berkendael is een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad gevestigd is en waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Deze uitvoeringsdiensten worden zo georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands en in het Frans kan te woord gestaan worden (artikel 45 SWT).

De telefonische oproep van de klager had moeten worden doorgeschakeld naar een personeelslid dat hem in het Nederlands te woord kon staan.

Het gesprek werd vroegtijdig afgebroken, volgens de klager omdat men hem op dat ogenblik niet in het Nederlands kon te woord staan, volgens Justitie omwille van een verkeerde manipulatie van de telefooncentrale bij het doorschakelen van de oproep.

Het is niet bewezen dat het hier een overtreding van de SWT betreft.

(Advies 47.039 van 12 juni 2015)

FOD Financiën:

Algemene Directie van de Fiscaliteit stuurt een Franstalige brief aan een Nederlandstalig inwoner van Brussel.

De Algemene Administratie van de Fiscaliteit is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Conform de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, maakt dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In casu had de klager, een Nederlandstalige belastingplichtige, een in het Nederlands gestelde brief moeten ontvangen.

De VCT brengt in dit verband haar advies 46.110 van 13 februari 2015 in herinnering naar aanleiding van identiek dezelfde klacht van dezelfde klager over een gelijkaardige brief dd. 27 oktober 2014 van de FOD Financiën als degene die het voorwerp van de huidige klacht uitmaakt. Niettegenstaande de FOD Financiën in een brief van 7 januari 2015 meldde dat de brief van 27 oktober 2014 aan klager per vergissing in het Frans werd gesteld en de dienst het nodige zou doen om dergelijke fout in de toekomst te vermijden, stelt de VCT vast dat een jaar later opnieuw door dezelfde dienst een Franstalige brief aan de klager werd verstuurd.

De VCT verklaart de huidige klacht gegrond. Zij verzoekt de nodige maatregelen te nemen opdat de betrokken dienst inderdaad het nodige doet om niet meer opnieuw dezelfde fout te maken.

(Advies 47.230 van 18 september 2015)

RSVZ:

brief aan Franstalig inwoner met vermelding in het Frans behandeld door een Nederlandstalig personeelslid – de hoedanigheid van de handtekenaar kwam voor in het Nederlands: "Administratief assistent".

Met toepassing van artikel 44 van de SWT, dat verwijst naar artikel 41 § 1, van de SWT, had de graad van de behandelend ambtenaar in het Frans moeten voorkomen. Op dit eerste punt is de klacht gegrond.

Wat het tweede verzoek van de klager betreft, dient eraan herinnerd te worden dat deze niet kan eisen dat zijn dossier door een Franstalig personeelslid behandeld wordt. Het komt de administratie echter toe om haar diensten zo te organiseren dat de SWT worden nageleefd en dat de Franstalige dossiers worden behandeld door Franstalige personeelsleden of door Nederlandstalige personeelsleden die geslaagd zijn voor artikel 12 of 7 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001, wat hen toelaat dossiers in de andere landstaal te behandelen.

(Advies 47.071 van 18 september 2015)

FOD Financiën:

sturen van een in het Nederlands gestelde brief aan een Franstalige inwoner van Zaventem.

Een brief op naam aan een klant van de FOD Financiën is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer de taalaanhorigheid van de particulier onbekend is, dient het vermoeden juris tantum te worden gehanteerd, volgens hetwelk de taal van de particulier die is van het gebied waar hij is gedomicilieerd (VCT-advies 26.192 van 6 juli 1995 en 28.055 van 27 november 1997).

In casu is de klager gedomicilieerd in de gemeente Zaventem, een gemeente uit het homogeen Nederlandse taalgebied. Voorafgaandelijk aan de brief ondernam hij geen stappen om zijn taalaanhorigheid te kennen te geven. Hij wordt bijgevolg verondersteld gebruik te maken van het Nederlands. De documenten werden dan ook terecht in het Nederlands gestuurd.

De klacht is ongegrond.

(Advies 47.160 du 18 december 2015)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

FOD Justitie:
in het Belgisch Staatsblad van 10 januari 2013 vermeldt de Franse versie in het advies met betrekking tot de hoorzittingen van het vrederecht van het kanton Voeren "AC" (administratief centrum) in plaats van "CA" (*centre administratif*).

Advies

De adreswijziging van de rechtbank van het kanton van Voeren, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, is een bericht of mededeling aan het publiek die, overeenkomstig de bepalingen van artikel 40, tweede lid, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld wordt.

Alle vermeldingen die in een tekst voorkomen dienen in dezelfde taal als de taal van de tekst zelf gesteld te zijn.

In de Franse versie had dan ook de benaming "C.A. De Voor" (*centre administratif*) en niet "A.C. De Voor" (administratief centrum) dienen voor te komen.

De VCT sprak zich reeds uit aangaande de benaming van het administratief centrum van Voeren in haar advies 43.103 van 25 november 2011, hetwelk zij bevestigt.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.101 [2 <> N] du 10 oktober 2014)

Gevolg aan advies

De minister stelt voor om de naam "AC De Voor" zowel in de Nederlands als in de Franse tekst weg te laten.

De VCT oordeelt dat deze nieuwe vermelding, zonder de naam "AC De Voor" en met vermelding van het nummer van het gebouw, correct is ten aanzien van de SWT.

(Advies 45.101 van 13 februari 2015)

Proximus:

een Nederlandstalige abonnee van Proximus belde naar een nummer uit de telefoonzones 052 en 053 (telefoonzones gelegen in Vlaanderen) en kreeg een Franstalig automatisch bericht te horen.

Het eerste nummer behoort niet aan Proximus toe en bij het tweede nummer hoort men geen Franstalig bericht, maar komt men in contact met een advocatenkantoor, de abonnee van dat nummer.

Er kan geen overtreding van de SWT worden vastgesteld. De klacht is niet gegrond.
(Advies 47.016 van 30 april 2015)

Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen:

in het stadsbestuur van Leuven lag een anderstalige brochure van het Instituut ter beschikking van het publiek terwijl er geen identiek exemplaar in het Nederlands beschikbaar was.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten, zoals het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen, aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, in dit geval het stadsbestuur van Leuven, zijn onderworpen aan de taalregeling die terzake aan genoemde diensten bij de SWT wordt opgelegd (artikel 40, eerste lid, van de SWT). In navolging van artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied.

Voor bepaalde projecten kan een andere taal dan het Nederlands worden gebruikt op voorwaarde dat het een vertaling uit het Nederlands betreft en dat boven de anderstalige teksten in het Nederlands de vermelding "vertaling uit het Nederlands" wordt afgedrukt. Het moet immers voor de Nederlandstaligen duidelijk zijn dat zij over dezelfde informatie beschikken als de anderstaligen (zie advies 38.020 van 21 juni 2007 in verband met een folder over partnergeweld uitgegeven en verspreid door het Instituut).

Op de folders over partnergeweld die door het Instituut in 2010 opnieuw werden uitgegeven en verspreid via de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, in casu de stadsdiensten van Leuven, ontbreekt boven de anderstalige teksten, nog steeds de vermelding "vertaling uit het Nederlands". De klacht is op dit punt gegrond ten aanzien van het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen.

Als de stad Leuven anderstalige folders ter beschikking stelt voor het publiek moet zij erop toezien dat er steeds Nederlandstalige exemplaren van deze folders aanwezig zijn. De klacht is gegrond op dit punt, maar enkel ten aanzien van de stad Leuven.

(Advies 47.055 van 18 september 2015)

FOD Binnenlandse Zaken:

in het bestand van het Rijksregister wordt de "Oppemlaan" in Sint-Pieters-Woluwe vertaald als "Avenue d'Ophem", terwijl er geen officiële vertaling bestaat van het gehucht Oppem (deel van Wezembeek-Oppem) waarnaar de naam van de straat verwijst.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De naam van de gemeente wordt in artikel 7 SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Wezembeek-Oppem gespeld.

De "Oppemlaan" die zich op het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe bevindt moet in het Frans vermeld worden met de naam "Avenue d'Oppem" en als dusdanig worden opgenomen in het bestand van het Rijksregister.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.117 van 30 oktober 2015)

FOD Binnenlandse Zaken:

in het bestand van het Rijksregister worden de straatnamen "Rue du Laekenveld- Laekenveldstraat" (Sint-Jans-Molenbeek) en "Laekenveld" (Wemmel) vermeld met de Franstalige benaming van de gemeente Laken.

De rechtsgrond voor het bepalen van de naam "Laken/Laeken" is gelegen in de wet van 30 maart 1921 tot het vergroten van de Stad Brussel, met het oog op de uitbreiding der zeevaartinstituten (B.S. 02/04/1921).

Artikel 1, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch staatsblad, luidt :
Article 1. A partir de la mise en vigueur de la présente loi, les communes de Laeken, Neder-Over-Heembeek et Haren, ainsi que les parties des territoires des communes de Schaerbeek et de Molenbeek-Saint-Jean respectivement teintées en rose et en vert sur les plans annexés à la présente loi sont incorporées au territoire de la ville de Bruxelles.

Artikel 1. De gemeenten Laken, Neder-Over-Heembeek en Sint-Jans-Molenbeek, onderscheidelijk rooskleurig en groenkleurig getint op de bij deze wet gevoegde plans, worden vanaf het in werking treden van deze wet bij het grondgebied der Stad Brussel ingelijfd.

De officiële Franse naam van de gemeente is derhalve « Laeken », de officiële Nederlandse naam is « Laken ».

"Laekenveld" is een Nederlandstalige benaming. De bewuste straten moeten zowel in het Nederlands als in het Frans met de Nederlandstalige benaming van de gemeente Laken vermeld worden in het bestand van het Rijksregister. De klacht is gegrond.

(Advies 47.118 van 30 oktober 2015)

FOD Binnenlandse Zaken:

in het bestand van het Rijksregister komen Franstalige straatnamen voor (*Rue de Corthys* in Hannuit, *Rue de Horpmael* in Oerle en *Rue de Montenaeken* in Orp-Jauche) die namen van gemeenten bevatten die eveneens worden vertaald naar het Frans terwijl er geen officiële Franstalige benaming voor deze gemeenten bestaat.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten Kortjens en Horpmaal ligt in de wet van 17 juli 1970 houdende bekrachtiging van een derde reeks van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de artikelen 91 en 92 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel.

De artikelen 25 en 38 van die wet, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luiden:

Art. 25. § 1er. Est ratifié l'arrêté royal du 5 mars 1970 portant fusion des communes de Montenaken, Fresin et Kortijs.

Art. 25. § 1. Wordt bekrachtigd het koninklijk besluit van 5 maart 1970 tot samenvoeging van de gemeenten: Montenaken, Vorsen en Kortijs.

Art. 38. § 1er. Est ratifié l'arrêté royal du 31 mars 1970 portant fusion des communes de Heks, Horpmaal et Vechmaal.

Art. 38. § 1. Wordt bekrachtigd het koninklijk besluit van 31 maart 1970 tot samenvoeging van de gemeenten: Heks, Horpmaal en Vechmaal.

De rechtsgrond voor het bepalen van de naam van de gemeente Montenaken is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De naam van de gemeente Montenaken wordt vermeld in het artikel 212 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

Art. 112. Les communes de Borlo, Gingelom, Goyer et Montenaken sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Gingelom.

Art. 112. De gemeenten Borlo, Gingelom, Jeuk en Montenaken worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente genaamd Gingelom.

Montenaken heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling).

De straten moeten in het bestand van het Rijksregister vermeld worden met de volgende benamingen: *Rue de Kortijs*, *Rue de Horpmaal* en *Rue de Montenaken*.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.123 van 30 oktober 2015)

 FOD Binnenlandse Zaken:
in het bestand van het Rijksregister komt de Nederlandstalige straatnaam *Visélaan* (Watermaal-Bosvoorde) voor, terwijl de Nederlandstalige benaming van de gemeente Wezet is; komen Franstalige straatnamen voor die namen van gemeenten bevatten die eveneens worden vertaald naar het Frans terwijl er geen officiële Franstalige benaming voor deze gemeenten bestaat.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De namen van de gemeenten Wezet, Aarschot, Aalbeke, Kortenberg, Goetsenhoven, Groot-Bijgaarden, Haacht, Herne, Hoegaarden, Lombardsijde, Meise, Ottenburg, Passendale, Poperinge, Rekkem, Rollegem, Remersdaal, Ruisbroek, Sint-Denijs, Zichen, Tervuren, Sint-

Joris-Weert, Wervik, Wijtschate en Willebroek zijn vermeld in de artikels 344, 77, 212, 80, 93, 49, 73, 68, 92, 236, 51, 88, 225, 227, 218, 133, 55, 215, 124, 98, 89, 224, 226 en 22 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermelde artikels, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luiden:

Art. 344 § 1er. Les communes de Visé, Argenteau, Cheratte, Lanaye, Lixhe et Richelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Visé.

Art. 344 § 1. De gemeenten Wezet, Argenteau, Cheratte, Ternaaien, Lieze en Richelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Wezet.

Art. 77. § 1er. Les communes d'Aarschot, Gelrode, Langdorp et de Rillaar sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Aarschot.

Art. 77. § 1. De gemeenten Aarschot, Gelrode, Langdorp en Rillaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Aarschot.

Art. 212. § 1. Les communes de Courtrai, Aalbeke, Bellegem, Bissegem, Heule, Kooigem, Marke et Rollegem sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Courtrai.

Art. 212. § 1. De gemeenten Kortrijk, Aalbeke, Bellegem, Bissegem, Heule, Kooigem, Marke en Rollegem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Kortrijk.

Art. 80. Les communes de Kortenbergh, Erps-Kwerps, Everberg et Meerbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Kortenbergh.

Art. 80. De gemeenten Kortenbergh, Erps-Kwerps, Everberg en Meerbeek worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Kortenbergh.

Art. 93. § 1. Les communes de Tirlemont, Goetsenhoven Hakendover, Kuntich, Oplinter et de Sint-Margriete-Houtem sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Tirlemont.

Art. 93. § 1. De gemeenten Tienen, Goetsenhoven, Hakendover, Kuntich, Oplinter en Sint-Margriete-Houtem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tienen.

Art. 49. Les communes de Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem et Sint-Ulriks-Kapelle sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Dilbeek.

Art. 49. De gemeenten Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Dilbeek.

Art. 73. § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht.

Art. 73. § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht.

Art. 68. Les communes de Herne, Herfelingen et de Saint-Pierre-Capelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Herne.

Art. 68. De gemeenten Herne, Herfelingen en Sint-Pieters-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Herne.

Art. 92. § 1. Les communes de Hoegaarden et de Outgaarden sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Hoegaarden.

Art. 92. § 1. De gemeenten Hoegaarden en Outgaarden worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Hoegaarden.

Art. 236. Est rattaché à la commune de Nieuport...2e section (Lombardsijde)...

Art. 236. Bij de gemeente Nieuwpoort wordt gevoegd...2e afdeling (Lombardsijde)...

Art. 51 § 1er. Les communes de Meise et de Wolvertem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Meise.

Art. 51 § 1. De gemeenten Meise en Wolvertem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Meise.

Art. 88. Les communes de Huldenberg, Loonbeek, Neerijse, Ottenburg et de Saint-Agatha-Rode sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Huldenberg.

Art. 88. De gemeenten Huldenberg, Loonbeek, Neerijse, Ottenburg en Sint-Agatha-Rode worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Huldenberg.

Art. 225. § 1. Les communes de Zonnebeke, Beselare, Geluveld et de Passendale sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Zonnebeke.

Art. 225. § 1. De gemeenten Zonnebeke, Beselare, Geluveld en Passendale worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Zonnebeke.

Art. 227. § 1. Les communes de Poperinge, Proven, Reningelst, Roesbrugge-Haringen, et Watou sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Poperinge.

Art. 227. § 1. De gemeenten Poperinge, Proven, Reningelst, Roesbrugge-Haringen, en Watou worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Poperinge.

Art. 218. § 1. Les communes de Menin, Lauwe et Rekkem sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Menin.

Art. 218. § 1. De gemeenten Menen, Lauwe en Rekkem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Menen.

Art. 133. Les communes de Fouron-le-Compte, Mouland, Remersdaal, Fouron-Saint-Pierre, Fouron-Saint-Martin et Teuven sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Voeren.

Art. 133. De gemeenten 's-Gravenvoeren, Moelingen, Remersdaal, Fouron-Saint-Pierre, Sint-Pieters-Voeren, Sint-Martens-Voeren en Teuven worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Voeren.

Art. 55. Les communes de Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, Ruisbroek, Sint-Laureins-Berchem et de Vlezenbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Sint-Pieters-Leeuw.

Art. 55. De gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, Ruisbroek, Sint-Laureins-Berchem en Vlezenbeek worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Sint-Pieters-Leeuw.

Art. 215. § 1. Les communes de Zwevegem, Heestert, Moen, Otegem et Sint-Denijs sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Zwevegem.

Art. 215. § 1. De gemeenten Zwevegem, Heestert, Moen, Otegem et Sint-Denijs worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Zwevegem.

Art. 124. Les communes de Zichen-Zussen-Bolder, Herderen, Kanne, Millen, Riemst, Val-Meer, Vlijtingen et Vroenhoven sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Riemst.

Art. 124. De gemeenten Zichen-Zussen-Bolder, Herderen, Kanne, Millen, Riemst, Val-Meer, Vlijtingen en Vroenhoven worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Riemst.

Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren.

Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren.

Art. 89. Les communes de Oud-Heverlee, Blanden, Haasrode, Sint-Joris-Weert et de Vaalbeek sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Oud-Heverlee.

Art. 89. De gemeenten Oud-Heverlee, Blanden, Haasrode, Sint-Joris-Weert en Vaalbeek worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Oud-Heverlee.

Art. 224. § 1. Les communes de Wervik et Geluwe sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Wervik.

Art. 224. § 1. De gemeenten Wervik en Geluwe worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Wervik.

Art. 226. § 1. Les communes de Wijtschate, Dranouter, Kimmel, Loker, Nieuwkerke, Westouter et Wulvergem sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Heuvelland.

Art. 226. § 1. De gemeenten Wijtschate, Dranouter, Kimmel, Loker, Neuve-Eglise, Westouter en Wulvergem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Heuvelland.

Art. 22. Les communes de Willebroek, Blaasveld, Heindonk et Tisselt sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Willebroek.

Art. 22. De gemeenten Willebroek, Blaasveld, Heindonk en Tisselt worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Willebroek.

Deze gemeenten, met uitzondering van de gemeente Wezet, hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De straten moeten in het Frans vermeld worden met de volgende benamingen en aldus worden opgenomen in het bestand van het Rijksregister:

Rue d'Aarschot in Schaarbeek; *Rue d'Aarschot* in Sint-Joost-ten-Node; *Chaussée d'Aalbeke* in Moeskroen; *Avenue de Kortenberg* in Brussel; *Chemin de Goetsenhoven* in Hélécine; *Rue de Groot-Bijgaarden* in Sint-Agatha-Berchem; *Rue du Groot-Bijgaarden* in Drogenbos; *Ancienne Chaussée de Haacht* in Brussel/Haren; *Chaussée de Haacht* in Brussel/Haren; *Chaussée de*

Haacht in Evere; *Chaussée de Haacht* in Schaarbeek; *Rue d'Herne* in Edingen; *Rue d'Hoegaarden* in Incourt; *Rue d'Hoegaarden* in Bevekom; *Rue d'Hoegaarden* in Geldenaken; *Rue de Lombardsijde* in Brussel/Laken; *Avenue de Meise* in Brussel/Laken; *Chaussée d'Ottenburg* in Waver; *Rue de Passendale* in Brussel; *Rue de Poperinge* in Chaudfontaine; *Rue de Rekkem* in Moeskroen; *Rue de Rollegem* in Moeskroen; *Rue de Remersdaal* in Plombières; *Rue de Ruisbroek* in Brussel; *Chemin de Sint-Denijs* in Celles; *Route de Zichen* in Bitsingen; *Avenue de Tervuren* in Sint-Pieters-Woluwe; *Avenue de Tervuren* in Etterbeek; *Avenue de Tervuren* in Oudergem; *Chaussée de Tervuren* in Oudergem; *Rue de Sint-Joris-Weert* in Graven; *Chaussée de Wervik* in Komen-Waasten; *Rue de Wervik* in Komen-Waasten; *Rue de Wijtschate* in Komen-Waasten en *Quai de Willebroek* in Brussel.

De Visélaan in Watermaal-Bosvoorde moet met de Nederlandstalige naam van de gemeente (Wezet) worden opgenomen in het bestand van het Rijksregister.
De klacht is gegrond.

(Advies 47.124 van 30 oktober 2015)

Brussels Airport:

meertalige mededelingen die geen voorrang geven aan het Nederlands.

Brussels Airport Company is een naamloze vennootschap waaraan de Belgische staat de exploitatie van Brussels Airport heeft toevertrouwd en is bijgevolg een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

De teksten die in Brussels Airport op informatieborden en beeldschermen worden weergegeven zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, is het niet strijdig met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits in die volgorde) en dan in het Engels te doen.

De informatie die in Brussels Airport via de aangehaalde borden en beeldschermen wordt verstrekt wordt eerst in het Engels vermeld en in sommige gevallen is de Engelstalige tekst in een merkkelijk groter lettertype gesteld dan de Nederlandse, Franse en Duitse vermelding.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.146 van 4 december 2015)

FOD Mobiliteit – Maritiem Vervoer:

bij de inschrijving van de zeilboot van een Franstalige particulier op de betreffende website werd de naam van de gemeente, in casu "Luik", systematisch in het Nederlands afgedrukt.

De FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Aangaande het aanvraagformulier:

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de SWT, zijn de formulieren die de centrale diensten zelf ter beschikking stellen van het publiek in het Nederlands en het Frans beschikbaar. De naam van de gemeente had dan ook als "Liège" moeten voorkomen.

Op dit eerste punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

Aangaande het inschrijvingsdocument:

Overeenkomstig artikel 42 van de SWT stellen de centrale diensten de getuigschriften in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt. Het inschrijvingsdocument had dan ook de naam "Liège" dienen te vermelden, en niet "Luik".

Op dit tweede punt is de klacht dan ook gegrond.

(Advies 47.173 van 4 december 2015)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

aan het onthaal kon de klaagster niet in het Nederlands bediend worden omdat geen enkel personeelslid in staat was om op dat moment gevolg te geven aan haar vraag.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het volledige gebied bestrijkt, onderworpen aan artikel V, afdeling I, van de SWT, met uitzondering van de bepalingen aangaande het Duits.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De VCT herinnert hier aan het principe van de tweetaligheid van de dienst, volgens hetwelk deze diensten zo georganiseerd worden dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans kan te woord gestaan worden (art. 45 SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 46.083 van 13 maart 2015)

Brussel-Fiscaliteit:

sturen van een in het Frans gesteld aanslagbiljet op een verkeerd adres (Saintelettesquare 19 te 1000 Brussel) aan de coöperatieve vennootschap

"Immobilière Moderne" met maatschappelijke zetel op de Bergensesteenweg 36 te Sint-Pieters-Leeuw.

Brussel Fiscaliteit is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is, dat meer bepaald verwijst naar artikel 41, § 1, van de SWT.

Overeenkomstig de voornoemde bepalingen diende Brussel Fiscaliteit zich tot de vennootschap C.V. Immobilière Moderne, met maatschappelijke zetel te Brussel, te richten in de taal waarvan deze vennootschap gebruik maakt.

Uit de registratie bij de Kruispuntbank van Ondernemingen blijkt dat deze vennootschap het Frans hanteert.

Het in het Frans gestelde aanslagbiljet dat door Brussel Fiscaliteit gestuurd werd aan de C.V. Immobilière Moderne met maatschappelijke zetel te Brussel, was overeenkomstig de SWT.

De VCT stelt vast dat er discussie heerst over de vraag welke van de twee vennootschappen (de C.V. met maatschappelijke zetel te Brussel of de N.V. met maatschappelijke zetel te Sint-Pieters-Leeuw) belastingplichtig is.

Aangezien de bevoegdheden van de VCT zich beperken tot het gebruik van de talen in bestuurszaken, is zij niet bevoegd hierover een uitspraak te doen.

(Advies 46.094 van 23 januari 2015)

B. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK

Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

bij de raadpleging van de website (www.irisnet.brussels/) komt de klager systematisch op een in het Frans gestelde

onthaalpagina terecht, van waaruit het mogelijk is om door te klikken naar de in het Nederlands gestelde site.

De informatie op de website van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is een bericht en mededeling aan het publiek, welke in het Nederlands en het Frans gesteld dient te zijn.

De termen "in het Nederlands en in het Frans" betekenen dat alle teksten integraal en op identieke wijze dienen te worden opgenomen (wat de presentatie en het lettertype betreft), en dit op voet van strikte gelijkheid tussen beide talen.

Uit het antwoord blijkt:

- dat alle verstrekte informatie in beide talen beschikbaar is, aangezien de Nederlandse en Franse versie identiek zijn;
- dat men meteen op één van beide versies terecht komt door 'fr' of 'nl' aan het adres van de website toe te voegen.

Tests uitgevoerd op verscheidene computers met het adres <http://www.irisnet.brussels/> zonder toevoeging van "fr" of "nl" leidden tot de conclusie dat de taal waarin de computer staat ingesteld, of, meer bepaald, de webexplorer of software, bepalend is voor het feit of de oorspronkelijke onthaalpagina in het Nederlands of in het Frans getoond wordt.

Het door de klager aangehaalde probleem dient dan ook gesitueerd te worden bij de configuratie van de computer.

De klacht is ongegrond.

(Advies 47.020 [1 >< N] van 22 mei 2015)

**Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT):
inleiding concert dat live werd uitgezonden op de VRT-
radiozender Klara in het Nederlands, het Frans en het Engels
en niet in het Duits.**

Het concert in de Miniemenkerk werd georganiseerd door de vzw Festival van Vlaanderen Brussel-Europa, in samenwerking met de VRT.

De vzw Festival van Vlaanderen valt, als private organisatie, niet onder de toepassing van de SWT (advies 40.150 van 26 september 2008).

De VRT is een naamloze vennootschap van publiek recht die onder het toezicht staat van de Vlaamse minister belast met het mediabeleid. Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering is de VRT onderworpen aan de SWT en moet hij het Nederlands gebruiken in zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Openbare instellingen mogen in bepaalde gevallen, zoals wanneer de doelgroep een internationaal publiek betreft, hun berichten en mededelingen in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits – in die volgorde) stellen, en eventueel in een bijkomende taal zoals het Engels (adviezen nrs. 25.115 van 20 januari 1994, 25.150 van 17 maart 1994, 27.069 van 30 mei 1996, 30.063 van 3 september 1998 en 40.178 van 20 maart 2009).

Wanneer de VRT zijn medewerking verleent aan evenementen met een internationaal karakter, is het passend dat de presentator zich tot het publiek richt in ten minste de drie landstalen, en eventueel in een bijkomende taal.

(Advies 47.038 van 3 juli 2015)

**Gewestelijke School voor Openbaar Bestuur van de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering:**

**eentalig Franse onthaalpagina van de website, waarop de
Nederlandstaligen een extra taalkeuze moeten maken. De
Nederlandstalige versie van de website bevat ook een aantal eentalig
Franse teksten.**

Websites zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in de zin van de SWT. Zij dienen met toepassing van Hoofdstuk VI van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar de SWT, door de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering volledig en op dezelfde wijze in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld en toegankelijk te worden gemaakt.

Teneinde de gelijkheid van de beide talen te waarborgen, houdt dit in dat de onthaalpagina tweetalig wordt opgesteld waarbij de bezoeker van de site zijn taalkeuze maakt en ingevolge die keuze op de Nederlandse of de Franse versie van de site terecht komt. Momenteel komt de surfer evenwel eerst op de eentalig Franse onthaalpagina terecht,

waarop hij een taalkeuze (N of F) kan maken. De Nederlandstalige surfer belandt na zijn keuze voor het Nederlands op de Nederlandstalige onthaalpagina en versie van de site. Voor de Franstalige bezoeker lijkt de taalkeuze weinig zin te hebben; hij zit immers onmiddellijk op de Franstalige versie.

De VCT acht de klacht op dit punt dan ook gegrond, omdat het principe van de gelijkheid van de beide talen niet wordt bereikt doordat iedere bezoeker van de website automatisch op een eentalig Franse onthaalpagina terecht komt waarop alleen de Nederlandstalige bezoeker een keuze voor zijn taal dient te maken om toegang te krijgen tot de Nederlandstalige versie van de site.

De VCT neemt er wel akte van dat de nodige maatregelen worden voorzien opdat de Franstalige en Nederlandstalige gebruikers op een gelijke wijze op de website terecht kunnen door een tweetalige onthaalpagina te ontwerpen waarop iedereen eerst zijn taal kiest vóór hij toegang krijgt tot de website.

Wat het feit betreft dat de Nederlandstalige versie van de website een aantal eentalig Franse teksten bevat (ook het omgekeerde komt soms voor), is de VCT van oordeel dat de website van een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tweetalig (een Nederlandse en een Franse versie) dient te zijn en de twee versies enkel informatie bevatten in respectievelijk het Nederlands en het Frans. De Nederlandse versie dient integraal in het Nederlands te zijn opgesteld en de Franse versie integraal in het Frans (in dezelfde zin: advies 45.074 van 4 oktober 2013 betreffende de website van de M.I.V.B.).

De VCT acht de klacht op dit punt dan ook gegrond. Niets belet echter dat ten behoeve van geïnteresseerde tweetalige ambtenaren op de Nederlandse versie van de website in het Nederlands melding zou worden gemaakt van een opleidingssessie die in het Frans verloopt en omgekeerd op de Franse versie in het Frans van een opleidingssessie die in het Nederlands verloopt.

(Advies 47.035 van 4 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB):

5 klachten tegen het gebruik van de benaming *Crainhem* op:

netplannen in metrostations en aan bus- en tramhaltes;

real-time aankondigingsborden;

infoborden in stations;

schema's in de rijtuigen;

op borden in het metrostation van Kraainem.

De metro-tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

De metrostations en de bus-en tramhaltes van de MIVB zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek die in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans moeten gesteld zijn (artikel 18 SWT). De naam van de gemeente wordt in artikel 7 van de SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Kraainem gespeld. De plaatsnaam "Kraainem" wordt niet vertaald en iedere vertaling door de MIVB is in strijd met de taalwetgeving in bestuurszaken (cf. advies 45.136 van 12 december 2014).

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.093, 47.095, 47.096, 47.097 en 47.098 van 18 september 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): op de metro wordt een drietalige (N-F-E) mondelinge mededeling gedaan waarvan de Engelse versie enkel de Franstalige naam "Gare de l'Ouest" vermeldt.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

De diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) vermelden, dit om duidelijk te maken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is. Bijgevolg moeten in de Engelstalige aankondigingen van de bestemmingen in de metro, de namen van de metrostations zowel in het Nederlands als in het Frans worden afgeroepen (cf. advies 42.152 van 8 april 2011).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.099 van 18 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): klacht 1: "Haachtsesteenweg" en het "Willebroekkanaal" worden in het Frans vermeld met de onwettige benaming (schrijfwijze)

"Chaussée de Haecht" en "Canal de Willebroeck" op de Noctis-netwerkplannen.

klacht 2: de "Haachtsesteenweg" wordt in het Frans vermeld met de onwettige benaming (schrijfwijze) "Chaussée de Haecht" op netwerkplannen.

De metro-tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

De metrostations en de bus- en tramhaltes van de MIVB zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek.

Er bestaat geen officiële Franstalige benaming voor "Haacht" en voor "Willebroek".

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam “Haacht” bepaald in artikel 73, en de naam “Willebroek” in artikel 22, van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 73, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 73. § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht. »

« Art. 73. § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht. »

Vermeld artikel 22, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 22. Les communes de Willebroek, Blaasveld, Heindonk et Tisselt sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Willebroek. »

« Art. 22. De gemeenten Willebroek, Blaasveld, Heindonk en Tisselt worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Willebroek. »

Haacht en Willebroek hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Haachtsesteenweg” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Chaussée de Haacht”. Het “Willebroekkanaal” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Canal de Willebroek”.

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.102 en 47.092 van 18 september 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): de netplannen aan de haltes in de randgemeenten vermelden:

-de haltenamen “Viaduct” en “Sint-Antonius” in Kraainem en “Humaniteit”, “Langestraat” en “Drogenbos Kasteel” in Drogenbos niet met voorrang voor het Nederlands;

-tweetalige mededelingen niet altijd met voorrang voor het Nederlands (zie o.a. Bruxelles-National-Aéroport/Brussel-Nationaal-Luchthaven);

-sommige teksten drietalig N-F-E (zie o.a. Legende-Légende-Legend);

-de gemeentenaam Kraainem in het Frans als *Crainhem*;

-eentalige Franse namen van bestemmingen (Wavre en La Hulpe) en eentalige Engelse namen van haltes (Brussels Airport en NATO).

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

Bijgevolg moeten alle netplannen die aan de haltes in de randgemeenten worden geplaatst in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands zijn opgesteld. Bus- en tramhaltes die gelegen zijn in de randgemeenten moeten op deze netplannen in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands, vermeld worden. Een Engelse vertaling mag enkel worden toegevoegd wanneer de haltes gelegen zijn op locaties met een toeristisch of internationaal karakter, wat in casu niet het geval is. De benaming van de halte Kraainem moet zoals de naam van de gemeente in artikel 7 van de SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Kraainem worden gespeld.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.106 van 18 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): haltepalen met Franstalige mededeling in Tervuren.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in Tervuren uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn (artikel 11 SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.107 van 18 september 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): trajectplannen op de website geven geen voorrang aan het Nederlands bij de vermelding van bus-en tramhaltes die gelegen zijn in Kraainem en Drogenbos.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

Bijgevolg moeten de trajectplannen van de dienstlijnen 42, 78, 32(82) en 44, die voorkomen op de website van de MIVB, voorrang geven aan het Nederlands bij de vermelding van de haltes "Sint-Antonius" en "Viaduct E40" op lijn 42, de halte "Humaniteit" op lijn 78, de haltes "Grote Baan" en "Drogenbos Kasteel" op lijn 32 en 82 en de halte "Vier Armen" op lijn 44.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.108 van 4 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): 49 halteborden in 5 randgemeenten zijn langs de ene zijde Nederlandstalig en langs de andere zijde Franstalig. Op 12 van deze halteborden staat onderaan een mededeling die wel tweetalig is, maar waarvan de Franse tekst de Nederlandse tekst voorafgaat.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in

het Nederlands en in het Frans zijn gesteld (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De Nederlandse tekst en de Franse tekst op de aangeklaagde halteborden zijn niet tegelijk zichtbaar, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan het Nederlands. Ook de bijkomende mededeling in verband met het verkeersreglement op 12 van deze halteborden is niet met voorrang voor het Nederlands opgesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 47.109 van 16 oktober 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): de mededelingen aan de WC's van de haltes "Viaduct E40" te Kraainem en "Tervuren Station" in Wezembeek-Oppem zijn niet in het Nederlands en het Frans gesteld.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

De mededelingen aan de WC van de halte "Viaduct E40" te Kraainem zijn niet bestemd voor een internationaal publiek en moeten bijgevolg in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld zijn (advies 45.131 van 27 juni 2014). Het opschrift op de WC aan de halte "Tervuren Station" in Wezembeek-Oppem moet eveneens in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.110 van 18 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB): drietalige (N-F-E) dienstregelingen aan haltes gelegen in het Nederlandse taalgebied.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek die in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands moeten gesteld zijn (artikel 11 SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.111 van 18 september 2015)

**Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB):
op haltepalen in Kraainem en Wezembeek-Oppem wordt langs de ene zijde in het Nederlands en langs de andere zijde in het Frans vermeld dat de halte alleen wordt bediend in geval van verstoring.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De Nederlandse tekst en de Franse tekst zijn op de aangeklaagde halteborden niet tegelijk zichtbaar, wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan het Nederlands.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.112 van 18 december 2015)

**Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB):
dienstregelingen in de randgemeenten zijn drietalig (Frans-Nederlands-Engels) en niet met voorrang voor het Nederlands opgesteld.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, gesteld zijn (artikel 24 SWT).

Een Engelse uurregeling mag enkel worden toegevoegd wanneer de haltes gelegen zijn op locaties met een toeristisch of internationaal karakter, wat in casu niet het geval is. Het systematisch plaatsen van drietalige dienstregelingen is niet in overeenstemming met de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.113 van 18 september 2015)

**Viapass:
Engelstalige borden langs de Vlaamse autosnelwegen i.v.m. de kilometerheffing.**

Viapass is een publiekrechtelijk vormgegeven opdrachthoudende vereniging, een entiteit die, in het kader van de invoering van de kilometerheffing, op grond van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen door de drie gewesten werd opgericht, en al naargelang het geval bij decreet en ordonnantie werd goedgekeurd.

De informatieborden die door Viapass mits machtiging van de bevoegde Vlaamse minister werden aangebracht langs de Vlaamse autosnelwegen, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT. Deze dienen overeenkomstig de SWT en de adviespraktijk van de VCT in het Nederlandse taalgebied in het Nederlands te worden gesteld. De VCT stelt vast dat het in het voorliggend geval om informatieborden gaat waarop enkel een Engelstalige tekst is aangebracht. Een Nederlandstalige tekst is erop, noch ernaast te bespeuren. Een uitsluitend in het Engels opgesteld informatiebord is niet conform de SWT.

De VCT acht de klacht derhalve gegrond.

(Advies 47.217 van 18 september 2015)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

Gewestelijke Overheidsdienst "Brussel Fiscaliteit": sturen van een in het Nederlands gesteld aanslagbiljet aan een in het Frans geregistreerde firma.

Conform de artikelen 35, § 1, en 19, van de SWT dient de gewestelijke overheidsdienst "Brussel Fiscaliteit" in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De aan de klager gestuurde brief had dan ook in het Frans gesteld moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 47.011 van 2 oktober 2015)

FOD Financiën: in het Nederlands gestelde brief aan Franstalige belastingplichtige ondanks zijn aandringen om deze in het Frans te ontvangen.

De klacht betreft schulden waarvoor de inning is toevertrouwd aan het ontvangkantoor directe belastingen Asse (Mollestraat 57 te 1730 Asse), alsook schulden waarvoor de inning is toevertrouwd aan het ontvangkantoor directe belastingen Ukkel 1.

Voor het ontvangkantoor Directe Belastingen Asse:

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld bij artikel 33, § 1, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 13 van voornoemde SWT gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier het Nederlands. Aangezien de documenten in het Nederlands gesteld werden, is de VCT van oordeel dat de klacht op dit punt ongegrond is.

Voor het ontvangkantoor Directe Belastingen Ukkel 1:

Het wordt eveneens beschouwd als een gewestelijke dienst bedoeld in artikel 35, § 1, a), van de SWT, die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform artikel 19 van voornoemde SWT gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In casu voorziet een conventie bepaald door het belastingkantoor Ukkel 1 dat de gekozen taal voor het fiscale dossier van de gehuwde belastingplichtigen die samen belast worden, die van de echtgenoot is. Tevens wordt voorzien dat een belastingplichtige steeds aan zijn belastingdienst kan vragen om de taal van zijn fiscale dossier te wijzigen.

Uit de dossierstukken blijkt dat de klagster meerdere keren vroeg om haar de documenten in het Frans toe te sturen.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.032 van 16 oktober 2015)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

**FOD Financiën – Kantoor der Directe Belastingen Brussel 7:
sturen van een bericht tot rechtzetting van een belastingaangifte
aan een Franstalige inwoner van Brussel dat enkel in het
Nederlands gesteld is.**

Het Controlekantoor van de belastingen op de natuurlijke personen van Brussel 7 is een gewestelijke dienst die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform voornoemd artikel 19 van de SWT gebruikt een dergelijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taal van het fiscaal dossier, met name de taal waarin de aangifte werd gedaan, in casu het Nederlands, is bepalend voor iedere latere wijziging of rechtzetting door de bevoegde dienst der Directe Belastingen.

Tevens blijkt dat betrokkene op dat moment geen enkele aanvraag had ingediend om de taal van het fiscaal dossier te wijzigen.

De klacht is ongegrond.

(Advies 47.006 van 13 maart 2015)

- GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

Stad Brussel:

stuurde aan een Nederlandstalige inwoner van Laken een eentalig Franse brochure voor senioren “ACT’3 mei-juni”. Bovendien worden de activiteiten die worden aangeboden in deze brochures enkel in het Frans begeleid.

Het programmaboekje voor senioren moet door de stad Brussel in de taal van de particulier worden verstuurd (artikel 19 SWT).

De activiteiten die door de stad Brussel voor de senioren worden georganiseerd moeten zowel in het Nederlands als in het Frans worden begeleid.

Het personeel dat wordt aangesteld voor de begeleiding van die activiteiten wordt verondersteld een taalkennis te hebben als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.054 van 18 september 2015)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

Stad Brussel:

stuurde aan een Nederlandstalige inwoner van Laken een eentalig Franse brochure voor senioren “ACT’3 mei-juni”. Bovendien worden de activiteiten die worden aangeboden in deze brochures enkel in het Frans begeleid.

Het programmaboekje voor senioren moet door de stad Brussel in de taal van de particulier worden verstuurd (artikel 19 SWT).

De activiteiten die door de stad Brussel voor de senioren worden georganiseerd moeten zowel in het Nederlands als in het Frans worden begeleid.

Het personeel dat wordt aangesteld voor de begeleiding van die activiteiten wordt verondersteld een taalkennis te hebben als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een

schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.054 van 18 september 2015)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

Sint-Lambrechts-Woluwe:

7 klachten omdat de gemeente sinds januari 2015 eentalige versies van het gemeentelijk informatieblad (Wolu Info) uitgeeft, één in het Frans en één in het Nederlands, waarvan de Franse versie veel uitgebreider is dan de Nederlandse versie.

Gemeentelijke informatiebladen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat het volgende bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentelijke informatiebladen (een Nederlandse versie en een Franse versie met ongelijke inhoud) houden een schending in van artikel 18 van de SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen. De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.013, 47.019, 47.027, 47.029, 47.033, 47.034 van 27 maart 2015, advies 47.046 van 22 mei 2015 en advies 47.041 van 30 april 2015)

Sint-Pieters-Woluwe: 6 klachten tegen het gemeentelijk informatieblad "Wolu Mag".

Het blad wordt uitgegeven door de vzw "Wolugraphic". De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten (artikel 50 van de SWT).

Gemeentelijke informatiebladen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De nummers van maart, juli/augustus, september, oktober, november en december 2014 van het gemeentelijk blad "Wolu Mag" zijn niet in overeenstemming met de SWT en met de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 46.027 van 23 januari 2015 en 47.017, 47.018, 47.021, 47.022 et 47.023 van 13 maart 2015)

Ukkel: 3 klachten tegen het gemeentelijke informatieblad "Wolvendael".

Het informatieblad "Wolvendael" wordt uitgegeven door de vzw "Association Culturelle et Artistique d'Uccle", die uitgaat van de gemeente Ukkel en dezelfde taalverplichtingen als het gemeentebestuur heeft.

Gemeentelijke informatiebladen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in het Nederlands en het Frans te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat het volgende bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De nummers van oktober, november en december 2014 van het gemeentelijk blad "Wolvendael" zijn niet in overeenstemming met de SWT en met de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen. De klachten zijn gegrond.

Aangaande het sturen van het blad aan de bibliotheek van Wemmel:

Wanneer openbare diensten buiten hun ambtsgebied optreden, dienen zij het taalgebruik van dat gebied te respecteren (zie o.a. advies nr. 43.003 van 29 april 2011). In Wemmel moeten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands zijn gesteld (artikel 24 SWT).

De klachten zijn op dit punt enkel gegrond ten aanzien van de bibliotheek van Wemmel.
(Adviezen 47.024, 47.025 en 47.026 van 22 mei 2015)

Sint-Lambrechts-Woluwe:
de teksten van de website worden niet gelijktijdig, integraal en evenwaardig in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek gesteld.

De inlichtingen die worden verstrekt via de website van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld (artikel 18 van de SWT). De informatie waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert zijn onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (artikel 22 van de SWT).

Niet alle teksten zijn in het Nederlands en in het Frans gesteld en de Nederlandse en de Franse teksten worden niet altijd op hetzelfde tijdstip op de website geplaatst. Alle informatie, uitgezonderd deze waar artikel 22 van de SWT van toepassing is, moet integraal en tegelijkertijd in het Nederlands en in het Frans op de website voorkomen.

De klacht is gegrond.
(Advies 47.030 van 30 april 2015)

Sint-Lambrechts-Woluwe:
uitgave en verspreiding van eentalige versies van het blad "Sint-Lambrechts-Woluwe, solidaire gemeente", één in het Frans en één in het Nederlands, waarvan de Franse versie uitgebreider is dan de Nederlandse versie.

Gemeentelijke informatiebladen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat het volgende bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebladen (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie) houden een schending in van artikel 18 van de SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen. De klacht is gegrond.
(Advies 47.031 van 27 maart 2015)

Sint-Pieters-Woluwe:
5 klachten betreffende het gemeentelijk blad "Wolu Mag" (februari, maart, april, mei, juni 2015)

Het blad "Wolu Mag" wordt uitgegeven door de vzw "Wolugraphic". Met toepassing van artikel 50 van de SWT kan de gemeente Sint-Pieters-Woluwe haar verplichtingen inzake taalgebruik niet omzeilen door voor de publicatie van haar gemeentelijk informatieblad een beroep te doen op een private uitgever.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De gemeentelijk bladen "Wolu Mag" van februari, maart, april, mei en juni 2015 zijn niet in overeenstemming met de SWT en met de vaste rechtspraak van de VCT gesteld.

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.072, 47.074, 47.075, 47.073 en 47.076 van 18 september 2015)

Sint-Pieters-Woluwe:
in het gemeentelijk blad "Wolu Mag" van mei 2015 wordt de "Tervuurselaan" 11 keer in het Frans vermeld met de benaming "Avenue de Tervueren" terwijl er voor de gemeentenaam "Tervuren" geen officiële vertaling bestaat.

Het blad "Wolu Mag" wordt uitgegeven door de vzw "Wolugraphic". Met toepassing van artikel 50 van de SWT kan de gemeente Sint-Pieters-Woluwe haar verplichtingen inzake taalgebruik niet omzeilen door voor de publicatie van haar gemeentelijk informatieblad een beroep te doen op een private uitgever.

In de gemeentelijke informatiebladen van Brussel-Hoofdstad moet alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, krachtens artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en het Frans zijn gesteld. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam “Tervuren” bepaald in artikel 98 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren. »

« Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren. »

Tervuren heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Tervuurselaan” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Avenue de Tervuren”. De klacht is gegrond.

(Advies 47.077 van 18 september 2015)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

9 verkeersborden waarop de gemeente Kraainem ook met de naam "Crainem" wordt vermeld.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

In artikel 7 van de SWT wordt, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, de gemeente als "Kraainem" gespeld. De plaatsnaam "Kraainem" wordt niet vertaald en iedere vertaling is in strijd met de taalwetgeving in bestuurszaken.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.120 van 18 september 2015)

Sint-Pieters-Woluwe:

1 verkeersbord (klacht 1) en 25 straatnaamborden (klacht 2) met de vermelding "Tervurenlaan - Avenue de Tervueren".

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld worden (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de

gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam "Tervuren" bepaald in artikel 98 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de **Tervuren**, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de **Tervuren**. »

« Art. 98. De gemeenten **Tervuren**, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd **Tervuren**. »

Tervuren heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Tervurenlaan" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "Avenue de Tervuren".

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.121 en 47.131 van 18 september 2015)

Stad Brussel:

bewegwijzeringsbord met de vermelding "Porte de Tervuuren-Tervuursepoort", terwijl er geen officiële Franstalige benaming bestaat voor de gemeente Tervuren.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De naam Tervuren is bepaald in artikel 98 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren. »

« Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren. »

Tervuren heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). De “Tervuursepoort” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Porte de Tervuren”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.122 van 4 december 2015)

Sint-Pieters-Woluwe:

3 plaatsnaamborden met de vermelding "Woluwé-Saint-Pierre" en/of "Sint-Pieters-Woluwé".

Plaatsnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De naam van de gemeente wordt in artikel 6 van de SWT, in de Nederlandse tekst als “Sint-Pieters-Woluwe”, en in de Franse tekst als “Woluwe-Saint-Pierre” gespeld. Elke andere schrijfwijze van de gemeentenaam is in strijd met de taalwetgeving in bestuurszaken.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.125 van 18 september 2015)

Sint-Jans-Molenbeek:

3 straatnaamborden met de vermelding "Rue du Laekenveldstraat".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de naam “Laken/Laeken” is gelegen in de wet van 30 maart 1921 tot het vergroten van de Stad Brussel, met het oog op de uitbreiding der zeevaartinstellingen (B.S. 02/04/1921).

Artikel 1, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch staatsblad, luidt :
Article 1. A partir de la mise en vigueur de la présente loi, les communes de **Laeken**, Neder-Over-Heembeek et Haren, ainsi que les parties des territoires des communes de Schaerbeek et de Molenbeek-Saint-Jean respectivement teintées en rose et en vert sur les plans annexés à la présente loi sont incorporées au territoire de la ville de Bruxelles.

Artikel 1. De gemeenten Laken, Neder-Over-Heembeek en Sint-Jans-Molenbeek, onderscheidelijk rooskleurig en groenkleurig getint op de bij deze wet gevoegde plans, worden vanaf het in werking treden van deze wet bij het grondgebied der Stad Brussel ingelijfd.

De officiële Franse naam van de gemeente is derhalve « Laeken », de officiële Nederlandse naam is « Laken ».

“Lakenveld” is, gelet op de samenstelling van de naam, een Nederlandstalige benaming.

De straat moet dan ook met de Nederlandstalige benaming van de gemeente Laken, namelijk “Rue du Lakenveldstraat”, vermeld worden op de straatnaamborden in de gemeente Sint-Jans-Molenbeek (zie advies 45.165 van 12 september 2014 betreffende de straatnaam “Lakenveld” op straatnaamborden in Wemmel).

Wat de eentaligheid van de naam “Lakenveld” betreft verwijst de VCT naar het advies 26.151 van 7 september 1995 betreffende de eentalige Nederlandse benaming van o.a. de straat

“Jagersveld” in Watermaal-Bosvoorde en “Hunderenveld” in Sint-Agatha-Berchem, dat stelt dat sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.129 van 16 oktober 2015)

Evere:

12 straatnaamborden met de vermelding "Haachtsesteenweg – Chaussée de Haecht".

Stratennaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1°bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1°bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2°afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in

bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam "Haacht" bepaald in artikel 73 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 73, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 73 § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht. »

« Art. 73 § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht. »

Haacht heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Haachtsesteenweg" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "Chaussée de Haacht".

De klacht is gegrond.

(Advies 47.130 van 18 september 2015)

Oudergem:

26 straatnaamborden (7 borden met de vermelding "Tervuurselaan - Avenue de Tervueren" en 19 borden met de vermelding "Tervuursesteenweg - Chaussée de Tervueren").

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld worden (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen. De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam “Tervuren” bepaald in artikel 98 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren. »

« Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren. »

Tervuren heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Tervuurselaan” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Avenue de Tervuren”. De Tervuursesteenweg moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Chaussée de Tervuren”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.132 van 18 september 2015)

Schaarbeek:

16 straatnaamborden met de vermelding "Haachtsesteenweg – Chaussée de Haecht" en 5 straatnaamborden met de vermelding "Aarschotstraat- Rue d'Aerschot".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld worden (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde

wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam "Haacht" bepaald in artikel 73, en de naam "Aarschot" in artikel 77, van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 73, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 73. § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht. »

« Art. 73. § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht. »

Vermeld artikel 77, zoals bekendgemaakt in het Frans en in het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt :

« Art. 77. § 1er. Les communes d'Aarschot, Gelrode, Langdorp et de Rillaar sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Aarschot. »

« La nouvelle commune est autorisée à porter le titre de ville. »

« Art. 77. § 1. De gemeenten Aarschot, Gelrode, Langdorp et de Rillaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Aarschot. »

« De nieuwe gemeente wordt gemachtigd de titel van stad te dragen. »

Haacht en Aarschot hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De "Haachtsesteenweg" moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming "Chaussée de Haacht". De "Aarschotstraat" moet in het Frans vermeld worden met de benaming "Rue d'Aarschot".

De klacht is gegrond.

(Advies 47.133 van 18 september 2015)

Sint-Joost-ten-Node:

14 straatnaamborden met de vermelding "Haachtsesteenweg – Chaussée de Haecht" en 2 straatnaamborden met de vermelding "Aarschotstraat- Rue d'Aerschot".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld worden (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam “Haacht” bepaald in artikel 73, en de naam “Aarschot” in artikel 77, van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 73, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 73. § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht. »

« Art. 73. § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht. »

Vermeld artikel 77, zoals bekendgemaakt in het Frans en in het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt :

« Art. 77. § 1er. Les communes d’Aarschot, Gelrode, Langdorp et de Rillaar sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Aarschot. »

« La nouvelle commune est autorisée à porter le titre de ville. »

« Art. 77. § 1. De gemeenten Aarschot, Gelrode, Langdorp et de Rillaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Aarschot. »

« De nieuwe gemeente wordt gemachtigd de titel van stad te dragen. »

Haacht en Aarschot hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Haachtsesteenweg” moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming “Chaussée de Haacht”. De “Aarschotstraat” moet in het Frans vermeld worden met de benaming “Rue d’Aarschot”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.134 van 18 september 2015)

Stad Brussel: nieuw logo stad Brussel.

Het logo is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

In advies 32.014 van 6 juli 2000 betreffende het feit dat het gemeentelijk informatieblad van Elsene in zijn titel een afkorting “XL” droeg die is afgeleid van de Franstalige benaming Ixelles, oordeelde de VCT dat “ het logo “XL” op zich niet de hele titel van het tijdschrift uitmaakt, maar vergezeld gaat van de woorden “notre commune” en “onze gemeente” “. De VCT meende dan ook dat het geheel geen overtreding van de bestuurstaalwet opleverde en achtte de klacht op dat punt ontvankelijk maar niet gegrond.

Voormelde situatie in Elsene is vergelijkbaar met het voorliggende geval. De VCT stelt wel vast dat op de dragers gevoegd bij de klacht enkel de vermelding “BXL” voorkomt, zonder de vermelding van de tweetalige baseline. Dit laatste stemt niet overeen met het standpunt van de stad Brussel zelf dat aan het gebruik van het city marketing logo strikte richtlijnen zijn verbonden. Zo zal het logo verschijnen met de tweetalige baseline “Notre ville-Onze stad” om het tweetalige karakter van de stad Brussel te onderstrepen.

De VCT is, zoals in advies 32.014 van 6 juli 2000, van oordeel dat de vermelding “BXL” op zich niet alleen als logo kan voorkomen op om het even welke drager, maar vergezeld dient te gaan van de woorden “Notre ville – Onze stad”. Zoals overigens blijkt uit het model gevoegd bij het standpunt van de stad.

Met eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling(*) acht de VCT de klacht dan ook ontvankelijk en gegrond, in de mate dat op de dragers gevoegd bij de klacht de tweetalige vermelding “Notre ville – Onze stad” niet voorkomt. Zij dringt er bij de stad op aan het logo in zijn geheel op alle dragers te vermelden.

In het huidige geval en in licht van de gegevens van het dossier oordeelt zij met eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling (*) het niet opportuun toepassing te maken van artikel 61, § 8, SWT.

Minderheidsadvies

(*) Op grond van artikel 7, tweede lid van het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking (B.S. van 30 augustus 1969 brengen twee leden van de Nederlandse afdeling volgend minderheidsadvies uit:

Een logo is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT. In een gemeente van Brussel-Hoofdstad moet deze in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, krachtens artikel 18 van die SWT.

De in het nieuwe logo van de stad Brussel gebruikte afkorting is onmiskenbaar een afkorting van de eentalig Franse benaming van de stad “Bruxelles”. Deze afkorting verwijst niet naar de Nederlandse benaming “Brussel” of zelfs de - gezien de internationale rol - veel gebruikte Engelse benaming “Brussels”.

In het verleden werd de Vaste Commissie voor Taaltoezicht al geconfronteerd met vragen om advies of klachten omtrent afkortingen.

Advies nr. 32.014 van 6 juli 2000 behandelt een dossier waarbij de titel van een tijdschrift van de gemeente Elsene bestaat uit de afkorting “XL” met daaraan onlosmakelijk verbonden de meertalige woorden “notre commune” en “onze gemeente”. De VCT oordeelde dat het logo “XL” niet de hele titel van het tijdschrift uitmaakt. De titel als geheel voldeed wel aan de SWT.

Er zijn echter nog recentere adviezen van de VCT waarin afkortingen besproken worden.

In advies nr. 43.103 van 25 november 2011 achtte de VCT een klacht tegen de nieuwe benaming van het Voerense gemeentehuis “AC De Voor” gegrond. De betekenis van de afkorting “AC” wordt door de gemeente Voeren niet voluit geschreven. Volgens de VCT verwijst AC enkel naar “administratief centrum” en moet het opschrift een equivalent van “centre administratif” bevatten.

In advies nr. 45.029 van 21 juni 2013 achtte de VCT een klacht tegen het gebruik van de afkorting “C.R.A.B.” op een gedenksteen te Blanden gegrond. In het homogeen Nederlands taalgebied moet enkel de Nederlandstalige afkorting “R.C.B.L.” gebruikt worden. Dit advies werd nog bevestigd in advies nr. 46.048 van 19 september 2014.

Het opschrift “info” uit “realtime info” op een bord aan bushaltes te Voeren wordt wel aanvaard door de VCT. “Info” is volgens de VCT immers een afkorting van zowel het Nederlandse “informatie” als van het Franse woord “information”. Advies nr. 45.103 van 24 januari 2014.

In advies nr. 45.160 van 7 november 2014 formuleert de VCT het krachtig als volgt: *“Afkortingen of logo’s zijn aanvaardbaar voor zover zij zowel naar de Nederlandstalige als Franstalige benaming van de betrokken instelling verwijzen en het gebruik van de twee talen op voet van strikte gelijkheid behandelen.”* In casu achtte de VCT dat dit niet het geval was; de klacht is gegrond.

Daarbij kan nog verwezen worden naar de vaste adviespraktijk van de VCT inzake het gebruik van namen van gemeenten die steevast verwijst naar de wet van 30 december 1975.

Voor wat de benaming “Brussel” of “Bruxelles” betreft, kan zelfs verwezen worden naar de Grondwet, meer bepaald de artikelen 156 en 194. Er is met andere woorden onmiskenbaar een Nederlandse benaming “Brussel” die zelfs grondwettelijk verankerd is.

Een argument als zou de afkorting “BXL” ook internationaal gebruikt worden, doet geen afbreuk aan de toepassing van de SWT. Bovendien vindt dit argument onvoldoende steun in de praktijk. Er bestaat een internationaal gestandaardiseerde lijst van afkortingen die ook naar Brussel verwijst. De IATA-lijst met afkortingen voor luchthavens vermeldt “BRU” voor “Brussels Airport”. De afkorting “BXL” komt ook voor in deze gestandaardiseerde en internationaal erkende lijst, maar wordt gebruikt voor de Blue Lagoon Seaplane Base Airport op het Nanuya Lailai eiland dat deel uitmaakt van Fiji.

De recente adviespraktijk van de VCT met betrekking tot het taalgebruik bij afkortingen is dus duidelijk. De Nederlandstalige plaatsnaam “Brussel” heeft een duidelijke grondslag in de grondwet. Een eentalige Franse afkorting “BXL” doet bovendien afbreuk aan het tweetalig karakter van Brussel als hoofdstad naar de inwoners, maar ook naar een internationaal publiek. Het nieuwe logo van de stad Brussel is onmiskenbaar een inbreuk op artikel 18 SWT. De klacht is gegrond.

Een tweetalige “baseline” of onderschrift, zou niets veranderen aan deze vaststelling. Bovendien klopt de toelichting die de stad Brussel aan de VCT gaf over dit onderschrift niet. De mededelingen, berichten en formulieren waarop dit logo verschijnt en bestemd voor alle Brusselaars bevatten immers niet de baseline. Daarvoor kan verwezen worden naar het dossier bij de VCT, maar ook de affiches in de campagnes “het hart van Brussel klopt allen voor jou” (sic), “een blink op morgen” (sic), de vermelding van het logo in het online gemeentetijdschrift “De Brusselair” of de officiële website van de stad Brussel waar bijvoorbeeld op de Engelstalige

versie nergens een aanwijzing is dat Brussel een tweetalige stad zou zijn. Nergens in deze voorbeelden is een "baseline" bij het logo op te merken. Telkens wordt enkel het eentalig Franse "BXL" vermeld. (zie bijlagen)

Gezien het flagrante verschil tussen het antwoord van de stad Brussel bij het onderzoek van de VCT en toepassing van het logo in de praktijk, is een toepassing van artikel 61, §8 SWT aangewezen.

(Advies 47.136, 47.143 en 47.161 van 30 oktober 2015)

Stad Brussel:

12 straatnaamborden waarop de gemeente "Lombardsijde" niet met de juiste benaming (schrijfwijze) wordt vermeld.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De naam van de gemeente Lombardsijde wordt bepaald in artikel 236 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Artikel 236, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

Art. 236. Est rattaché à la commune de Nieuwpoort...2e section (Lombardsijde)...

Art. 236. Bij de gemeente Nieuwpoort wordt gevoegd...2e afdeling (Lombardsijde)...

De straat moet op de straatnaamborden worden vermeld met de benaming "RUE DE LOMBARDSIJDE/LOMBARDSIJDESTRAAT". De klacht is gegrond.

(Advies 47.139 van 4 december 2015)

Stad Brussel:

Franstalige straatnamen op straatnaamborden die namen van gemeenten bevatten die eveneens worden vertaald naar het Frans terwijl er geen officiële Franstalige benaming voor deze gemeenten bestaat.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De namen van de gemeenten Haacht, Kortenberg, Willebroek, Passendale, Ruisbroek en Meise zijn bepaald in de artikels 73, 80, 22, 225, 55 en 51 van het koninklijk besluit van 17

september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermelde artikels, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luiden:

Art. 73. § 1er. Les communes de Haacht, Tildonk et Wespelaar sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Haacht.

Art. 73. § 1. De gemeenten Haacht, Tildonk en Wespelaar worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Haacht.

Art. 80. Les communes de Kortenberg, Erps-Kwerps, Everberg et Meerbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Kortenberg.

Art. 80. De gemeenten Kortenberg, Erps-Kwerps, Everberg en Meerbeek worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Kortenberg.

Art. 22. Les communes de Willebroek, Blaasveld, Heindonk et Tisselt sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Willebroek.

Art. 22. De gemeenten Willebroek, Blaasveld, Heindonk en Tisselt worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Willebroek.

Art. 225. § 1. Les communes de Zonnebeke, Beselare, Geluveld et de Passendale sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Zonnebeke.

Art. 225. § 1. De gemeenten Zonnebeke, Beselare, Geluveld en Passendale worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Zonnebeke.

Art. 55. Les communes de Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, Ruisbroek, Sint-Laureins-Berchem et de Vlezenbeek sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Sint-Pieters-Leeuw.

Art. 55. De gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Oudenaken, Ruisbroek, Sint-Laureins-Berchem en Vlezenbeek worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Sint-Pieters-Leeuw.

Art. 51 § 1er. Les communes de Meise et de Wolvertem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Meise.

Art. 51 § 1. De gemeenten Meise en Wolvertem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Meise.

Deze gemeenten hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). De straten moeten in het Frans vermeld worden met de volgende benamingen: *Chaussée de Haacht; Avenue de Kortenberg, Quai de Willebroek ; Rue de Passendale; Rue de Ruisbroek; Avenue de Meise en Ancienne Chaussée de Haacht.*

De klacht is gegrond.

(Advies 47.140 van 4 december 2015)

Etterbeek:

straatnaamborden waarop de gemeenten "Tervuren" en "Pervijze" eveneens naar het Frans worden vertaald in de Franstalige benaming van de straten terwijl er geen officiële Franstalige benaming bestaat voor deze gemeenten.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De namen Tervuren en Pervijze zijn bepaald in de artikels 98 en 229 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren. »

« Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren. »

Vermeld artikel 229, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 229. Les communes de Diksmuide, Beerst, Driekapellen, Leke, Pervijze, Vladslo et Woumen sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Diksmuide. »

« Art. 229. De gemeenten Diksmuide, Beerst, Driekapellen, Leke, Pervijze, Vladslo en Woumen worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Diksmuide. »

Tervuren en Pervijze hebben derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). De “Tervurenlaan” moet in het Frans worden vermeld met de benaming “Avenue de Tervuren”. De “Pervijzestraat” moet in het Frans worden vermeld met de benaming “Rue de Pervijze”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.141 van 4 december 2015)

Sint-Agatha-Berchem:

46 straatnaamborden met de vermelding "Groot-Bijgaardenstraat-Rue de Grand-Bigard".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De naam “Groot-Bijgaarden” is bepaald in artikel 49 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 49, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 49. Les communes de Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem et Sint-Ulriks-Kapelle sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Dilbeek. »

« Art. 49. De gemeenten Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Dilbeek. »

Groot-Bijgaarden (deelgemeente van Dilbeek) heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Groot-Bijgaardenstraat” moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming “Rue de Groot-Bijgaarden”. De klacht is gegrond.

(Advies 47.142 van 16 oktober 2014)

Watermaal-Bosvoorde:

7 straatnaamborden met de vermelding "Avenue- de Visé -laan" en 1 aanwijzingsbord met de vermelding "Arcade:-Visé" terwijl de Nederlandstalige naam van de stad waar de straatnaam naar verwijst Wezet is.

Straatnaamborden en aanwijzingsborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT). De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De naam van de gemeente is bepaald in artikel 344 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 344, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 344 § 1er. Les communes de Visé, Argenteau, Cheratte, Lanaye, Lixhe et Richelle sont fusionnées en une nouvelle commune, qui portera le nom de Visé.

La nouvelle commune est autorisée à porter le titre de ville.

« Art. 344 § 1. De gemeenten Wezet, Argenteau, Cheratte, Ternaaien, Lieze en Richelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Wezet.

De nieuwe gemeente wordt gemachtigd de titel van stad te dragen.

De stad Visé heeft derhalve een officiële Nederlandse naam (vertaling) gekregen, nl. Wezet. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

Aangezien er een officiële Nederlandse naam bestaat voor de stad Visé, nl. Wezet, dient de bewuste straat als "Avenue de Visé- Wezetlaan" vermeld te worden op de straatnaamborden van Watermaal-Bosvoorde. Het aanwijzingsbord moet zowel de Nederlandstalige naam "Wezet" als de Franstalige naam "Visé" vermelden.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.148 van 16 oktober 2015)

Anderlecht:

eentalig Frans artikel in het gemeentelijk blad "Anderlecht Contact".

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld: Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cfr. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

Het aangeklaagde bericht beschrijft een project in verband met het aanleggen en onderhouden van een moestuin in de Franstalige gemeentelijke kleuterschool "M19 Les Goélands" van Anderlecht. Aangezien het hier een eentalig Franse school betreft mag het bericht, met toepassing van artikel 22 SWT, uitsluitend in het Frans gesteld zijn.

De klacht is ongegrond.

(Advies 47.167 van 4 december 2016)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

Drogenbos:

2 straatnaamborden met de vermelding "Groot-Bijgaardenstraat - Rue du Grand-Bigard".

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de

namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam “Groot-Bijgaarden” bepaald in artikel 49 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 49, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 49. Les communes de Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem et Sint-Ulriks-Kapelle sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Dilbeek. »

« Art. 49. De gemeenten Dilbeek, Groot-Bijgaarden, Itterbeek, Schepdaal, Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Dilbeek. »

Groot-Bijgaarden (deelgemeente van Dilbeek) heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Groot-Bijgaardenstraat” moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming “Rue de Groot-Bijgaarden”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.135 van 18 september 2015)

**Haviland Intercommunale:
informatiebrochure waarin avondbijeenkomsten en
workshops enkel in het Nederlands worden
aangeboden.**

In deze brochures wordt aangegeven dat de avondbijeenkomsten en workshops enkel in het Nederlands worden gegeven. Zij worden aangeboden in de gemeenten Beersel en Lennik. De klager wenst dat de avondbijeenkomsten en workshops in het Frans worden aangeboden.

De VCT is van oordeel dat de workshops beschouwd kunnen worden als mededelingen aan het publiek.

Haviland Intercommunale heeft haar zetel te 1731 Zellik en zijn werkkring bestrijkt zowel gemeenten uit het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling als randgemeenten bedoeld in artikel 7 van de SWT. Deze dienst is dan ook onderworpen aan artikel 34, § 1, a), van de SWT.

Voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, wordt bepaald dat de dienst ertoe gehouden is om de taal of talen te gebruiken van de gemeente van zijn zetel, dit conform de bepalingen van artikel 34, § 1, derde lid, van de SWT, in casu het Nederlands.

De klacht is ongegrond.

(Advies 47.114 van 30 oktober 2015)

VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

**Tervuren:
tweetalig straatnaambord "Avenue de Tervueren-
Tervurenlaan".**

Straatnaamborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

In navolging van artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van het gebied.

Aangezien het aangeklaagde straatnaambord zich bevindt op het grondgebied van Tervuren, een gemeente van het homogene Nederlandse taalgebied, dient het uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 45.059 van 23 januari 2015)

3. HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. GEbruik VAN VREEMDE TALEN

Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT):
**inleiding concert dat live werd uitgezonden op de VRT-
radiozender Klara in het Nederlands, het Frans en het Engels en
niet in het Duits.**

Het concert in de Miniemenkerk werd georganiseerd door de vzw Festival van Vlaanderen Brussel-Europa, in samenwerking met de VRT.

De vzw Festival van Vlaanderen valt, als private organisatie, niet onder de toepassing van de SWT (advies 40.150 van 26 september 2008).

De VRT is een naamloze vennootschap van publiek recht die onder het toezicht staat van de Vlaamse minister belast met het mediabeleid. Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering is de VRT onderworpen aan de SWT en moet hij het Nederlands gebruiken in zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Openbare instellingen mogen in bepaalde gevallen, zoals wanneer de doelgroep een internationaal publiek betreft, hun berichten en mededelingen in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits – in die volgorde) stellen, en eventueel in een bijkomende taal zoals het Engels (adviezen nrs. 25.115 van 20 januari 1994, 25.150 van 17 maart 1994, 27.069 van 30 mei 1996, 30.063 van 3 september 1998 en 40.178 van 20 maart 2009).

Wanneer de VRT zijn medewerking verleent aan evenementen met een internationaal karakter, is het passend dat de presentator zich tot het publiek richt in ten minste de drie landstalen, en eventueel in een bijkomende taal.

(Advies 47.038 van 3 juli 2015)

Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB):
**op de metro wordt een drietalige (N-F-E) mondelinge mededeling
gedaan waarvan de Engelse versie enkel de Franstalige naam
"Gare de l'Ouest" vermeldt.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

De diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen in

beide talen (Nederlands en Frans) vermelden, dit om duidelijk te maken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is. Bijgevolg moeten in de Engelstalige aankondigingen van de bestemmingen in de metro, de namen van de metrostations zowel in het Nederlands als in het Frans worden afgeroepen (cf. advies 42.152 van 8 april 2011).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.099 van 18 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel

(MIVB):

de netplannen aan de haltes in de randgemeenten vermelden:

- de haltenamen "Viaduct" en "Sint-Antonius" in Kraainem en "Humaniteit", "Langestraat" en "Drogenbos Kasteel" in Drogenbos niet met voorrang voor het Nederlands;
- tweetalige mededelingen niet altijd met voorrang voor het Nederlands (zie o.a. Bruxelles-National-Aéroport/Brussel-Nationaal-Luchthaven);
- sommige teksten drietalig N-F-E (zie o.a. Legende-Légende-Legend);
- de gemeentenaam Kraainem in het Frans als *Crainhem*;
- eentalige Franse namen van bestemmingen (Wavre en La Hulpe) en eentalige Engelse namen van haltes (Brussels Airport en NATO).

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

Bijgevolg moeten alle netplannen die aan de haltes in de randgemeenten worden geplaatst in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands zijn opgesteld. Bus- en tramhaltes die gelegen zijn in de randgemeenten moeten op deze netplannen in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands, vermeld worden. Een Engelse vertaling mag enkel worden toegevoegd wanneer de haltes gelegen zijn op locaties met een toeristisch of internationaal karakter, wat in casu niet het geval is. De benaming van de halte Kraainem moet zoals de naam van de gemeente in artikel 7 van de SWT, zowel in de Nederlandse als in de Franse tekst, Kraainem worden gespeld.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.106 van 18 december 2015)

Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel

(MIVB):

de mededelingen aan de WC's van de haltes "Viaduct E40" te Kraainem en "Tervuren Station" in Wezembeek-Oppeem zijn niet in het Nederlands en het Frans gesteld.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse

institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 24 SWT). De Nederlandse tekst moet de Franse tekst voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen worden toegevoegd.

De mededelingen aan de WC van de halte "Viaduct E40" te Kraainem zijn niet bestemd voor een internationaal publiek en moeten bijgevolg in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands, en zonder een bijkomende vermelding in het Engels, gesteld zijn (advies 45.131 van 27 juni 2014). Het opschrift op de WC aan de halte "Tervuren Station" in Wezembeek-Oppem moet eveneens in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.110 van 18 december 2015)

 **Brussels Airport:
meertalige mededelingen die geen voorrang geven aan het Nederlands.**

Brussels Airport Company is een naamloze vennootschap waaraan de Belgische staat de exploitatie van Brussels Airport heeft toevertrouwd en is bijgevolg een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

De teksten die in Brussels Airport op informatieborden en beeldschermen worden weergegeven zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, is het niet strijdig met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits in die volgorde) en dan in het Engels te doen.

De informatie die in Brussels Airport via de aangehaalde borden en beeldschermen wordt verstrekt wordt eerst in het Engels vermeld en in sommige gevallen is de Engelstalige tekst in een merkkelijk groter lettertype gesteld dan de Nederlandse, Franse en Duitse vermelding.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.146 van 4 december 2015)

II. KLACHTEN TEGEN DE BESLISSINGEN VAN DE ADJUNCT VAN DE GOUVERNEUR VAN VLAAMS-BRABANT

Zeven klachten tegen beslissingen van de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant wegens schending van de SWT en van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur:

de klachten betreffen beslissingen van de adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant van 2011 en 2013 waarin deze een ander standpunt innam dan de latere adviezen van de VCT over jaren later bij haar ingediende gelijkaardige klachten voor dezelfde feiten.

De VCT stelt vooreerst vast dat door de bevoegde overheid geen toepassing werd gemaakt van de bepalingen van artikel 65bis, derde en vierde lid, van de SWT, waardoor zij niet op de hoogte was van de toenmalige klachten en niet kon optreden.

Bovendien diende de klager jaren later dezelfde klachten wegens dezelfde feiten in bij de VCT, waarbij hij naliet enige melding te maken van zijn identieke klachten bij de adjunct van de gouverneur en van haar beslissingen, hoewel deze handelingen hem bekend waren. De VCT bracht adviezen uit die in een andere richting gingen dan de beslissingen van de adjunct van de gouverneur.

De VCT is van oordeel dat klager met zijn huidige klachten van 2015, mede door zijn hiervoor beschreven houding van langdurige inertie en achterhouden voor de VCT van door hem gekende elementen, niet alleen meer dan ruimschoots iedere redelijke termijn heeft overschreden waarover hij beschikt om door hem al jaren gekende handelingen via een klacht te bestrijden, maar ook oneigenlijk gebruik maakt van het klachtenrecht.

Gelet enerzijds op het feit dat door de bevoegde overheid geen toepassing werd gemaakt van artikel 65bis, derde en vierde lid, van de SWT en anderzijds de klager iedere redelijke termijn voor het indienen van een klacht tegen een handeling heeft overschreden en voor de VCT door hem gekende belangrijke elementen van de zaak bewust heeft achtergehouden, acht de VCT de klachten niet meer ontvankelijk en ongegrond.

(Advies 47.181, 47.182, 47.183, 47.203, 47.204, 47.205, 47.206 van 4 december 2015)

DEEL TWEE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2015 vijf zittingen en bracht acht adviezen uit.

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

leper: verkeersborden met het Engelstalige opschrift "*Kiss and Ride*".

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands zijn gesteld (artikel 11, § 1, eerste lid SWT).

De term "*Kiss and Ride*", die bedoeld is om zones aan te duiden waar parkeren slechts beperkt is toegelaten, wordt in meerdere landen veelvuldig gebruikt. Zo ook in België. In een aantal steden en gemeenten van het Nederlandse taalgebied werd echter gekozen voor de alternatieven "Zoen en vroem", "Kusje en weg" en "Aai en zwaai".

De uitdrukking "*Kiss and Ride*" is opgenomen in het Van Dale Groot Woordenboek en behoort tot het normale Nederlandse woordgebruik (advies 39.082 van 5 juli 2007). De verkeersborden met de vermelding "*Kiss and Ride*" die in de stad Leper werden geplaatst kunnen dan ook niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd.

(Advies 46.104 van 13 maart 2015)

Brugge: verkeersborden met het Engelstalige opschrift "*Kiss and Ride*".

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands zijn gesteld (artikel 11, § 1, eerste lid SWT).

De term "*Kiss and Ride*", die bedoeld is om zones aan te duiden waar parkeren slechts beperkt is toegelaten, wordt in meerdere landen veelvuldig gebruikt. Zo ook in België. In een aantal steden en gemeenten van het Nederlandse taalgebied werd echter gekozen voor de alternatieven "Zoen en vroem", "Kusje en weg" en "Aai en zwaai".

De uitdrukking "*Kiss and Ride*" is opgenomen in het Van Dale Groot Woordenboek en behoort tot het normale Nederlandse woordgebruik (advies 39.082 van 5 juli 2007). De verkeersborden met de vermelding "*Kiss and Ride*" die aan het stationsgebouw van Brugge werden geplaatst kunnen dan ook niet als een overtreding van de SWT worden beschouwd.

(Advies 46.114 van 13 maart 2015)

Stad Leuven: communicatie bestemd voor het anderstalige publiek van vzw 30CC, het cultuurcentrum van de stad Leuven.

Plaatselijke diensten gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, zoals de stad Leuven, gebruiken in hun relaties met de burgers, zowel in de vorm van berichten en

mededelingen voor het publiek (zowel in print als online) als voor rechtstreekse contacten met particulieren, uitsluitend de taal van hun gebied.

De NA van de VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening (bv. stedelijke integratiedienst) en door specifieke projecten die door stedelijke diensten worden ontwikkeld (bv. culturele centra). Het gebruik van vreemde talen, naast de bestuurstaal, kan dan wenselijk zijn en in sommige gevallen zelfs noodzakelijk.

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Een viertal voorwaarden worden daarbij gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, anderstaligen uitnodigen om deel te nemen aan het Nederlandstalig gemeenschaps- en cultuurleven, verzekeren van de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.
- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (in casu het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is uit het Nederlands, zodat duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

Gelet op de doelstellingen van 30CC, o.m. culturele productie, spreiding en uitstraling, en wanneer 30CC zich voor bepaalde projecten en activiteiten die uitstekend geschikt zijn voor niet-Nederlandstaligen (zoals dansproducties, klassieke muziek, wereldmuziek, jazz, circus, etc.) in het bijzonder wenst te richten tot een anderstalig publiek, kan de NA van de VCT derhalve aanvaarden dat bepaalde publicaties (in print en online) in een aantal nuttige vreemde talen worden verspreid. Dit, op voorwaarde dat duidelijk blijkt dat het bij de anderstalige teksten om vertalingen uit het Nederlands gaat door bovenaan de teksten "vertaling uit het Nederlands" te vermelden en dat het Nederlands op de eerste plaats komt. (in dezelfde zin: adviezen 29.233/M en 29.188/A van 9 en 16 december 1999; advies 31.301 van 16 en 23 maart 2000).
(Advies 47.040 van 22 mei 2015)

Stad Ninove: **vertalingen van brochures voor nieuwe inwoners van de gemeente.**

Boodschappen en brochures voor nieuwe inwoners van de gemeente zijn berichten en mededelingen aan het publiek. De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied, zoals de stad Ninove, gebruiken daarbij uitsluitend de taal van hun gebied.

De NA van de VCT is er zich van bewust dat een strikte toepassing van de SWT ten aanzien van een specifiek publiek nefast zou kunnen zijn voor de efficiëntie van de dienstverlening. De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Er wordt daarbij van een viertal voorwaarden melding gemaakt:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, verzekeren van de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.

– De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (in casu het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien duidelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is uit het Nederlands, zodat duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

Gelet op de specifieke doelgroep van nieuwe inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en gelet op het doel dat wordt nagestreefd, met name informatie over de dienstverlening verstrekken aan nieuwe inwoners die nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te kennen, kan de NA van de VCT derhalve aanvaarden dat de stad Ninove voor een brochure met informatie over de stad en de dienstverlening ook gebruik kan maken van een aantal andere nuttige talen. Dit, op voorwaarde dat aan iedere nieuwe inwoner die nog onvoldoende het Nederlands beheerst een Nederlandstalige brochure samen met een brochure in zijn/haar taal wordt overhandigd en bovenaan de anderstalige tekst duidelijk wordt gesteld dat het gaat om een "vertaling uit het Nederlands", om zodoende te beklemtonen dat het Nederlands de bestuurstaal van de stad is en om aan te geven dat Nederlandstaligen en anderstaligen over dezelfde informatie beschikken (advies 37.130 van 15 december 2005; 37.095 van 15 december 2005; 41.036 van 2 maart 2009; 43.110 van 14 oktober 2011; 44.012 van 30 maart 2012 en 46.067 van 13 juni 2014).

(Advies 47.049 van 22 mei 2015)

**Gemeente Lovendegem:
drietalinge bewegwijzering (Nederlands, Frans, Engels) naar
het grafmonument van kanunnik P.J. Triest.**

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, zoals de bewegwijzering, uitsluitend in de taal van hun gebied.

Op de regel van de eentaligheid is een beperkte afwijking mogelijk. Luidens artikel 11, § 3, van de SWT, mogen de toeristische centra beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn ten minste in drie talen worden gesteld.

De NA van de VCT is echter van oordeel dat de gemeente Lovendegem niet als een toeristisch centrum kan worden beschouwd (in dezelfde zin: advies 24.153 van 18 mei 1993 over viertalige welkomborden in de gemeente Oud-Heverlee die niet als toeristisch centrum kan worden beschouwd).

Zij acht het derhalve niet in overeenstemming met de SWT dat de gemeente Lovendegem drietalinge bewegwijzering zou aanbrengen.

(Advies 47.061 van 3 juli 2015)

B. GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

**Stadsbestuur leper:
de tekst op de parkeertickets is tweetalig.**

Met toepassing van artikel 14, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in het Nederlandse taalgebied gevestigd zijn, de aan de particulieren uit te reiken getuigschriften in de taal van hun gebied.

Bijgevolg dient de tekst op de parkeertickets die in de stad leper aan de parkeerautomaat worden afgeleverd, uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is gegrond.
(Advies 47.069 van 4 december 2015)

II. DIENSTEN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

A. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

Waterwegen en Zeekanaal: tweetalige borden bij nieuw aangelegde brug over het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke te De Panne-Adinkerke.

Het naambord van de Maerebrug is een bericht en mededeling bestemd voor het publiek. In De Panne-Adinkerke, dat tot het homogene Nederlandse taalgebied behoort, dient een dergelijk bord uitsluitend in de taal van het gebied te worden gesteld. De vermelding van de naam van de brug (Maerebrug) gebeurt derhalve in het Nederlands, net zoals overigens de andere vermeldingen op het naambord: de naam van de bouwheer en van de gemeente. Deze zijn reeds correct in het Nederlands gesteld.

De aanleg van de brug kadert in het Europese Interreg-programma, meer specifiek in het project voor recreatieve en functionale grensoverschrijdende routes. Ingevolge de subsidiëring vanuit dat programma dienen tevens verplicht informatieborden te worden aangebracht.

De informatiegegevens die op het informatiebord zijn aangebracht (met uitzondering van de naam van de gemeente en van de brug) kunnen dan ook beschouwd worden als berichten en mededelingen die voor de toeristen zijn bestemd. Deze mogen in ten minste drie talen (de drie landstalen: Nederlands, Frans, Duits) en eventueel in het Engels worden aangebracht, aangezien de gemeente De Panne als toeristisch centrum wordt beschouwd. Dit is geen verplichting. Ofwel wordt de toeristische informatie uitsluitend in het Nederlands aangebracht, ofwel in ten minste drie talen. Deze laatste mogelijkheid komt in casu aangewezen voor. Een tweetalig informatiebord is niet in overeenstemming met de SWT.

(Advies 47.002 van 13 maart 2015)

Vlaamse Overheid – Mobiliteit en Openbare Werken – Havens en Logistiek: meertalige website, brochure, flyer bestemd voor het havencliënteel.

Rekening houdend met de internationale context van de zeevaart waarbij het Engels de maritieme voertaal bij uitstek is, en gelet op de specifieke doelgroep (het internationale havencliënteel) die de Vlaamse regering wil bereiken, is de NA van de VCT van oordeel dat de communicatie van de Vlaamse overheid in het voorliggend geval via een informatieve website, een brochure, een flyer, in meerdere nuttige talen (in casu het Nederlands, het Engels en eventueel ook het Frans) kan verlopen, op voorwaarde dat overeenkomstig de adviespraktijk van de VCT bovenaan de anderstalige tekst duidelijk wordt gesteld dat het gaat om een "vertaling uit het Nederlands" en dat het Nederlands op de eerste plaats komt. Zodoende wordt beklemtoond dat het Nederlands de originele taal is en dat Nederlandstaligen en anderstaligen over dezelfde informatie beschikken.

(Advies 47.059 van 22 mei 2015)

DEEL DRIE
BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE
AFDELING

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De FA vergaderde één keer in 2015 en bracht één advies uit.

Gelieve hierna ten informatieven titel de vertaling van de synthese van dit advies te vinden.

RECHTSPRAAK

PLAATSELIJKE DIENSTEN

Stad Rochefort:

publicatie van vacatures waarin de gesproken kennis van het Nederlands vereist wordt en die van het Engels gewenst is.

De stad Rochefort is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 12 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Franse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn betrekkingen met de particulieren, overeenkomstig artikel 15, § 1, van de SWT.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal niet kan worden opgelegd als aanwervingsvoorwaarde.

In principe beschouwt de VCT de klacht als gegrond, maar vestigt er de aandacht op dat zij er echter meermaals mee heeft ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, bij aanwervingen en bevorderingen kan worden geëist, en dit om redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 39.286 van 24 januari 2008, 41.170 van 25 september 2009, 41.072 van 12 juni 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 45.054 van 3 mei 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 46.103 van 21 november 2014). De stad Rochefort werd verzocht om de VCT voortaan een adviesaanvraag te sturen wanneer zulke aanwervingsbehoefte zich voordoet.

(Advies 47.047 van 18 september 2015)

DEEL VIER

**ADVIEZEN BETREFFENDE HET DUITSE
TAALGEBIED**

RECHTSPRAAK

Inningsmaatschappij HONEBEL:
sturen van een herinnering tot betaling aan een Duitstalige inwoner uit het Duitse taalgebied die hem in het Duits gestuurd werd, maar waarvan het antwoordformulier, voor in geval van betwisting, in het Frans werd gestuurd.

De maatschappij "HONEBEL" is gemachtigd door SIMIM en URADEX, welke twee vennootschappen voor het beheer van de rechten zijn, bedoeld in Hoofdstuk VII (artikels 65 tot 78ter) van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

"HONEBEL" dient beschouwd te worden als een rechtspersoon die belast is met een opdracht die de grenzen van een private onderneming te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hem hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT (cf. advies 30.188 van 24 september 1998, 30.238/30.335 van 8 oktober 1998 en 42.051 van 21 mei 2010).

Rekening houdend met deze opdracht is "HONEBEL" er dan ook toe gehouden om de SWT na te leven in zijn betrekkingen met de particulieren en openbare diensten, alsook wat de berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Het betwistingsformulier had bijgevolg in het Duits gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.090 van 18 september 2015)

Landesamt für Arbeitsbeschaffung (LFA) – RVA:
sturen van een in het Duits gestelde brief aan een Franstalige inwoner van het Duitse taalgebied.

Ingevolge zijn inschrijving als werkzoekende, ontving de klager een in het Duits gestelde brief waarin hem meerdere te volgen administratieve stappen worden uitgelegd. Betrokkene wenste dit document in het Frans te ontvangen en contacteerde hiervoor de "LFA". Er werd hem echter geweigerd de Franse vertaling ervan op te sturen.

De "LFA" is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de SWT, waarvan de werkring gemeenten uit meerdere taalgebieden bestrijkt en waarvan de zetel te Verviers is gevestigd.

Artikel 36, § 1, derde lid, van de SWT verwijst naar artikel 34, § 1, van diezelfde wetten, dat bepaalt dat de gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die wordt opgelegd door de plaatselijke diensten van de gemeente waar betrokkene woont. Artikel 34, § 1, vierde lid, verwijst op zijn beurt naar artikel 12, tweede lid, van de SWT, dat bepaalt dat er steeds wordt geantwoord in de taal die door de particulier gebruikt wordt wanneer deze zich in het Frans richt tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Een in het Frans gesteld exemplaar had aan de klager gestuurd moeten worden wanneer hij hiernaar vroeg.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.188 van 30 oktober 2015)

VRAGEN OM ADVIES

Conform artikel 10 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de vaste commissie voor taaltoezicht en tot regeling van dezer werking, kan een adviesaanvraag bij de verenigde vergadering van de afdelingen der commissie alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door de minister ondertekend verzoekschrift.

Op basis van deze bepaling werden de volgende adviezen verleend:

**Waalse Overheidsdienst:
gebruik van de talen op de intranetsite van de Waalse Overheidsdienst (WOD).**

De intranetsite van de WOD is bedoeld om de WOD voor te stellen aan de personeelsleden, om de personeelsleden te informeren over de actualiteit van de WOD, hen toegang te verschaffen tot tools als de lijst met personeelsleden, de juridische databank Wallex of persbladen, om advertenties uit te wisselen, etc. Deze intranetsite bevat tevens een onthaalpagina inzake human resources (portaal e-hr).

Deze intranetsite bestaat momenteel enkel in het Frans, terwijl de WOD Duitstalige personeelsleden tewerkstelt. Dient deze intranetsite in het Duits en eventueel in het Nederlands vertaald te worden?

Artikel 36, § 1, van de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980 schrijft voor dat de diensten van de Waalse regering het Frans als bestuurstaal gebruiken. Wat het gebruik van de talen in binnendienst betreft (zoals het geval is bij de intranetsite van de WOD), bestaat er geen enkele uitzondering. Bijgevolg is de principeregel aangaande het gebruik van het Frans als bestuurstaal door de diensten van de Waalse gewestregering van toepassing.

Bovendien bepaalt § 3 van artikel 36 dat ieder personeelslid van de diensten van de Waalse regering, ook diegenen die hun onderwijs hebben genoten in het Duitse taalgebied, het Frans moeten kennen.

(Advies 46.111 van 23 januari 2015)

**Gewestelijke Overheidsdienst Brussel:
mogelijkheid om, wanneer dit nodig blijkt, de taalkennis van het Engels en het Nederlands te evalueren voor de betrekking van economisch en commercieel attaché.**

Uit artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, en uit hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, volgt dat het personeel van de gewestelijke openbare diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onderworpen is aan het principe van de eentaligheid van de personeelsleden en van de tweetaligheid van dienst.

Bijgevolg kan geen verplichting tot kennis van de tweede taal of van een andere taal worden opgelegd. De VCT heeft echter verscheidene malen toegestaan dat de kennis van één of meerdere talen waarin niet voorzien is door de SWT vereist zou kunnen worden bij aanwervingen en bevorderingen, en dit omwille van functionele redenen eigen aan de behoefte van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

De VCT kan geen gunstig akkoord verlenen met betrekking tot het algemene principe aangaande de evaluatie van het Engels en het Nederlands bij alle toekomstige kandidaten voor de betrekking van economisch attaché. De gevraagde afwijking heeft namelijk een uitzonderlijk karakter; de VCT kan dan ook slechts geval per geval oordelen.
(Advies 47.050 van 12 juni 2015)

Vraag om advies betreffende de kennis van het Engels bij de werving van personeel bij Defensie:

Defensie wenst voor de uitbouw van haar cybercapaciteit tijdens de wervingsprocedure de kandidaten Engelstalige documenten voor te leggen en te laten ontleden. Dit personeel zal immers als taak hebben informatie van het internet en artikelen te ontleden en de impact te bepalen voor de bescherming van de netwerken van Defensie. Deze artikelen zijn nagenoeg altijd zeer technisch van aard en zeer dikwijls in het Engels opgesteld.

Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt.

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012, 44.115 van 1 maart 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de aanwerving van het personeel de kennis van het Engels wordt geëist en gepeild door gebruik te maken van Engelstalige documenten, terwijl zowel de vraagstelling als de antwoorden in de taal van de kandidaat gebeuren.

(Advies 47.051 van 22 mei 2015)

Vraag om advies naar de toepassing van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken en in gerechtszaken op de justitiehuizen van de Vlaamse Gemeenschap:

De VCT stelt vast dat de opdrachten van de Justitiehuizen van louter bestuurlijke dan wel van gerechtelijke aard kunnen zijn.

Wat het louter bestuurlijke aspect betreft, zijn de Vlaamse justitiehuizen diensten van de Vlaamse Regering. Conform artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI) gebruiken deze diensten het Nederlands als bestuurstaal. Ten aanzien van de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied echter, is er op bedoelde diensten in beginsel de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. (art. 36, § 2 GWHI)

Een ruim aantal taken van de justitiehuizen bevinden zich evenwel in de gerechtelijke sfeer. Zo situeert hun optreden zich immers hoofdzakelijk binnen gerechtelijke procedures en regelingen ter uitvoering van gerechtelijke beslissingen en de strafuitvoering. De taalwetgeving in gerechtszaken dient te worden toegepast voor de uitvoering van de opdrachten van de justitiehuizen zowel ten aanzien van de opdrachtgever, zijnde de gerechtelijke overheden, de penitentiaire overheden als ten aanzien van de cliënten indien dit de uitvoering is van een mandaat (opdracht) van een gerechtelijke of penitentiaire overheid binnen een procedure, startende vanaf het strafonderzoek, de procedure ten gronde (burgerlijk of strafrechtelijk) tot en met de strafuitvoering. Het taalgebruik voor al deze handelingen wordt geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

(Advies 47.058 van 16 oktober 2015)

Vraag om toelating om de kennis van het Engels te evalueren bij de aanwerving van personeel bij Algemene Dienst Inlichtingen en Veiligheid van Defensie:

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (cfr. Hoofdstuk V, afdeling I, van de bij SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de aanwerving van het personeel de kennis van het Engels wordt gevraagd en gepeild door gebruik te maken van Engelstalige documenten, terwijl zowel de vraagstelling als de antwoorden in de taal van de kandidaat gebeuren.

(Advies 47.163 van 18 september 2015)

Vraag om advies van de Vlaamse Minister van Welzijn betreffende de vertaling van een vragenlijst in het kader van een gezinsenquête:

Met de gezinsenquête wenst men gegevens te bekomen voor een representatief staal van de gezinnen in de Vlaamse Gemeenschap, inclusief de meeste kwetsbare gezinnen. Daarom wil men de gezinnen, die het Nederlands niet of onvoldoende machtig zijn om afdoende mee te werken aan de gezinsenquête, de gelegenheid bieden om de enquête in een andere taal dan het Nederlands in te vullen. Concreet zou bij de kennisgeving over de enquête aan de aangeschreven personen worden meegedeeld dat, wanneer men daar om vraagt, de mogelijkheid bestaat om de vragenlijst in het Frans of het Engels toegestuurd te krijgen.

Luidens de bepalingen van titel III "Gebruik der talen" van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal. Dit gebeurt ook in hun betrekkingen met particulieren (in casu via het versturen van de vragenlijst aan elk van de via het Rijksregister geselecteerde personen). De enige uitzondering bestaat ten aanzien de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten uit hun ambtsgebied. Tegenover die particulieren gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands of het Frans volgens de keuze van de particulier.

De NA van de VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten (bv integratie) die door hen worden ontwikkeld. Het gebruik van vreemde talen, naast de bestuurstaal, kan dan wenselijk zijn en in sommige gevallen zelfs noodzakelijk.

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Een viertal cumulatieve voorwaarden worden daarbij gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, verzekeren van de gezondheid en de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.
- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (in casu het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

De NA stelt evenwel vast dat in casu de steekproef uit het Rijksregister van 9.000 gezinnen zal getrokken worden uit de gehele Vlaamse bevolking, zijnde de inwoners van het Vlaamse Gewest en de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die een Nederlandstalige identiteitskaart hebben. Hieruit volgt dat het niet direct een specifiek doelpubliek betreft. Aan al die 9000 gezinnen zonder onderscheid mededelen dat zij op aanvraag de mogelijkheid hebben om de vragenlijst in het Frans of het Nederlands te krijgen, betekent in feite dat de Vlaamse Regering hen een gunst zou toekennen die onverenigbaar is met de hiervoor vermelde wettelijke bepalingen betreffende het gebruik der talen.

De NA van de VCT kan dan ook niet gunstig adviseren over de adviesvraag zoals die momenteel voorligt. Om het vooropgestelde doel te bereiken, namelijk specifiek kwetsbare gezinnen motiveren mee te werken aan de gezinsenquête, acht zij een verfijning van de aangewende methode noodzakelijk.

(Advies 47.176 van 2 oktober 2015)

Vraag om advies over een voorontwerp van wet houdende wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en een ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering van artikel 53, tweede lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966:

Bij arrest C-317/14 van 5 februari 2015 verklaarde het Hof van Justitie van de Europese Unie dat het Koninkrijk België, door van kandidaten voor betrekkingen bij de plaatselijke diensten in het Franse of het Duitse taalgebied uit wier vereiste diploma's of certificaten niet blijkt dat zij hun onderwijs in de betrokken taal hebben genoten, te eisen dat zij hun taalkennis bewijzen door middel van één enkel soort certificaat dat uitsluitend door één enkele Belgische officiële instantie wordt afgegeven na een door die instantie op het Belgische grondgebied georganiseerd examen, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (vrije verkeer van werknemers) en verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie.

De VCT stelt vast dat de federale regering met het voorliggend voorontwerp van wet en ontwerp van koninklijk besluit uitvoering geeft aan vermeld arrest door voor het Duitse taalgebied de wettelijke regeling inzake het bewijs van taalkennis in overeenstemming te brengen met het Unierecht. Zij brengt er dan ook een gunstig advies over uit.

(Advies 47.186 van 21 oktober 2015)

Vraag om toelating om de kennis van het Engels te evalueren bij de aanwerving van een toxicoloog voor de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu:

De Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (cfr. Hoofdstuk V, afdeling I, van de SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekking bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de aanwerving van een toxicoloog voor de Dienst Gewasbeschermingsmiddelen en Meststoffen, de kennis van het Engels wordt getest.

(Advies 47.187 van 16 oktober 2015)

Vraag om de kennis van het Engels en het Frans te mogen evalueren (voor Nederlandstalige kandidaten die op missie zijn in Parijs) tijdens de aanwerving van vier betrekkingen van economisch en commercieel attaché.

Uit artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, alsook uit hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, blijkt dat het personeel van de ministeries van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onderworpen is aan het principe van de eentaligheid van de personeelsleden en van de tweetaligheid van dienst.

Bijgevolg kan geen enkele verplichting m.b.t. de kennis van een andere taal dan die van de taalrol van het personeelslid worden opgelegd.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, bij aanwervingen en bevorderingen kan worden geëist, en dit om redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 39.286 van 24 januari 2008, 41.170 van 25 september 2009, 41.072 van 12 juni 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 45.054 van 3 mei 2013, 46.077 van 4 juli 2014 en 46.103 van 21 november 2014).

(Advies 47.222 van 4 december 2015)

ANDERE VRAGEN OM ADVIES

FOD Financiën:
conformiteit met de SWT van de organisatie van gewestelijke diensten gelokaliseerd te Brussel maar bevoegd voor gemeenten met een speciale regeling gelokaliseerd in het Nederlandse, Franse of Duitse taalgebied.

De VCT is niet bevoegd om een advies uit te brengen aangaande zaken met betrekking tot de organisatie van het management. De diensten dienen zo te zijn georganiseerd dat de SWT worden nageleefd in de betrekkingen met de particulier, voor de berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek, alsook in de binnendiensten waaronder zij ressorteren.
(Advies 47.057 van 22 mei 2015)

Kruispuntbank voor Ondernemingen:
gebruik van het Engels voor het meedelen van gegevens uit het handelsregister.

Artikel III.34 van het wetboek van economisch recht bepaalt dat "eenieder bij een ondernemingsloket inzage [kan] nemen van de gegevens van het handelsregister betreffende een bepaalde handels- of ambachtsonderneming en zich volledige of gedeeltelijke afschriften dan wel uittreksels van het register [kan] doen afgeven op de wijze bepaald door de Koning. De afschriften of uittreksels van het handelsregister worden op uitdrukkelijk verzoek eensluidend verklaard."

Is het mogelijk om uittreksels in het Engels uit te reiken, om ze eensluidend te laten verklaren door het ondernemingsloket en om ze desgevallend te laten ondertekenen en stempelen door de FOD Economie?

De SWT vermelden het Engels niet als bestuurstaal in de centrale diensten.
De enige mogelijkheid om het Engels te kunnen gebruiken als bestuurstaal is op basis van een specifieke regelgeving die dit toelaat.
(Advies 47.066 van 12 juni 2015)

Federale Ombudsdienst:
bij de RSVZ aangevraagd formulier (A1) in het Engels gesteld.

De RSVZ haalt budgettaire redenen aan, de uitwerking van een informaticatoepassing die de formulieren A1 enkel in het Engels aflevert, de begeleidende brief die in de taal van de betrokkene gesteld wordt, in casu het Frans, alsook het gebruik van het Engels op Europees niveau om het begrip tussen de verschillende staten te verbeteren.

Artikel 40 van de SWT voorziet dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtsreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld zijn. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij ter beschikking van het publiek stellen.

De SWT erkennen het Engels niet als bestuurstaal. Bovendien bevatten de verscheiden Europese verordeningen (verordening (EC) nr. 883/2004; verordening (EC) nr. 988/2009; verordening (EC) nr. 1231/2010; verordening (EC) nr. 465/2012; verordening (EC) nr. 987/2009) geen enkele bepaling die de RSVZ zou toelaten om van de SWT af te wijken. Bij gebrek aan dergelijke afwijking (zoals voorzien in artikel 1, §1, 1°) dienen de attesten en formulieren in het Nederlands en/of het Frans te worden uitgereikt.
(Advies 47.067 van 3 juli 2015)

Vraag om advies over de toepassing van de bestuurstaalwet voor het gebruik van Twitter door lokale politiezone Voeren:

De VCT is van oordeel dat de oorspronkelijke eigen boodschappen “tweets” van uw politiezone verspreid via het sociaal medium Twitter, alsook de mededelingen op de website van de politiezone, dienen te worden beschouwd als berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in de zin van de bestuurstaalwet. Dit betekent dat zij overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid, ervan door de politiezone Voeren worden gesteld in het Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands als taal van het gebied. “Retweets” vallen enkel onder dezelfde regeling voor zover het “retweten” boodschappen betreft die in de zin van de bestuurstaalwet als berichten en mededelingen voor het publiek worden beschouwd.

(Advies 47.170 van 18 september 2015)

Federale politie:

vraag om advies met betrekking tot het gebruik van de talen in de basisoverlegcomités opgericht conform artikel 34, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 februari 2001.

De basisoverlegcomités georganiseerd per provincie dienen beschouwd te worden als gewestelijke diensten.

Volgens artikel 33, § 1, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst die in de provincies Antwerpen, Luxemburg en Namen gevestigd is, in zijn binnendiensten uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is.

Conform artikel 34, § 1, tweede lid, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst die in de provincies Henegouwen, Luik, Waals-Brabant, Vlaams-Brabant, Limburg, West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen gevestigd is, in zijn binnendiensten uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is.

Conform artikel 35, § 1, van de SWT, is iedere gewestelijke dienst die in het Brussels Hoofdstedelijke Gewest gevestigd is, onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en verwijst dan ook naar artikel 17, § 2, dat bepaalt dat de dienstorders en de onderrichtingen die aan het personeel gericht worden, alsook de formulieren die voor de binnendienst bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans worden gesteld.

(Advies 47.171 van 18 september 2015)

Viapass

Vraag om advies over enkele taalaspecten van het project van kilometerheffing op vrachtwagens.

Satellie NV, de aangewezen dienstverlener, is een privaat bedrijf dat overeenkomstig de vermelde decreten en ordonnantie belast is met een taak van algemeen belang overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, wetten die van openbare orde zijn. Zij zijn van strikte toepassing op de openbare diensten en op private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen die ze hebben aangesteld om voor hen opdrachten uit te voeren, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, § 1, 1° SWT).

De VCT stelt vast dat, uit de toelichting verstrekt ter zitting door de vertegenwoordigster van Satellie NV en de door haar voorlegde overzichtstabel, tot uiting komt dat de belastingaangifte van het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en de factuur van Sofico (Waalse

Gewest) door Satellic namens deze overheden, zullen worden uitgegeven overeenkomstig de bepalingen van de SWT.

Voor de andere documenten (overzichtsblad met het globale bedrag, specificatieblad met de tijdstippen en plaatsen van het traject in de drie gewesten, wagenparkfactuur met een overzicht voor alle betrokken voertuigen) stelt de VCT evenwel vast dat de taalregeling voorzien in het bedoelde project geen grond kan vinden in de SWT alsmede in titel III van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), en wel om de reden dat bedoelde documenten het gevolg zijn van een situatiebeeld waarin de SWT noch de GWHI hebben voorzien.

(Advies 47.175 van 2 en 16 oktober 2015 en 13 en 20 november 2015)

Vraag om advies over meertalige folders of website bestemd voor toeristen (artikel 11, § 3, SWT):

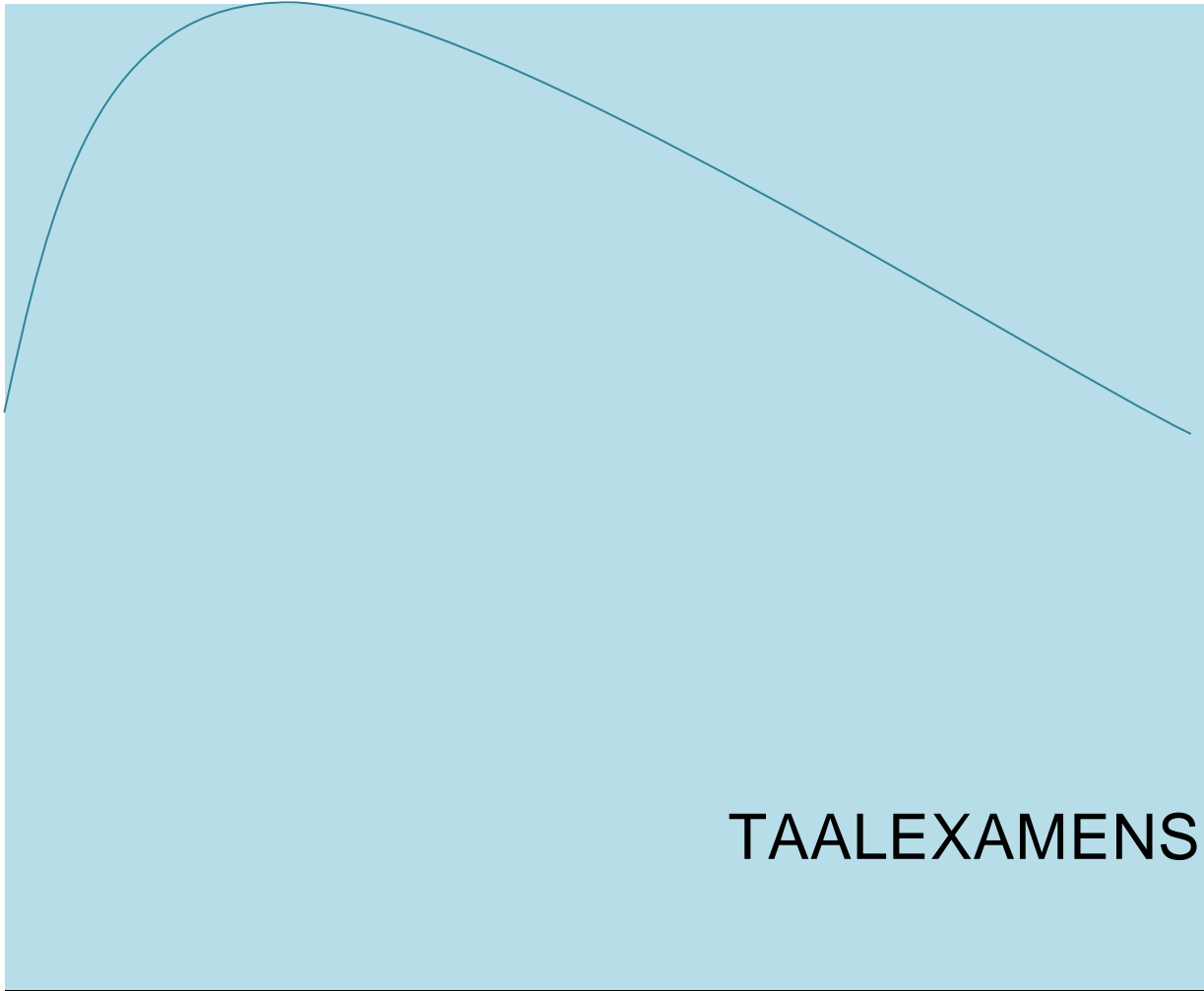
twee gemeenten stellen de vraag naar de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3, SWT: meertalige berichten en mededelingen bestemd voor toeristen.

Artikel 11, § 3, van de SWT bepaalt dat de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn, ten minste in drie talen worden gesteld en dat zij binnen acht dagen de inhoud van hun beraadslagingen mededelen aan de VCT. Deze bepaling is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal worden gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3, SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen ten minste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld; anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (bv.: FOD Economie, Toerisme Vlaanderen,...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoont dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3, SWT. In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3, SWT, gebruik te kunnen maken.

(Advies 47.184 en 47.185 van 11 december 2015)

DEEL EEN

BRIEVEN GESTUURD AAN TAALGRENSGEMEENTEN

Brief gestuurd aan de gemeente Bever naar aanleiding van een onderzoek van de VCT:

"Mijnheer de Burgemeester,

Uit telefonische inlichtingen die ingewonnen werden bij de gemeentesecretaris van Bever blijkt dat het laatste taalexamen dat georganiseerd werd door uw gemeente en onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verliep, plaatsvond in 2005. De gemeentesecretaris deelde mee dat de gemeente de organisatie van de aanwervingsprocedures sindsdien integraal uitbesteedt aan de firma CCSelect. Deze firma zou tevens nagaan of de kandidaten die postuleren voor een betrekking waarbij zij in contact komen met het publiek over de kennis van de tweede taal en eventueel van de taal van het gebied beschikken middels door Selor uitgereikte bekwaamheidsbewijzen.

Deze werkwijze is echter niet conform de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, tweede lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Taalexamens over de kennis van de tweede taal of de taal van het gebied dienen immers door en in de gemeente zelf te worden georganiseerd. De kandidaten dienen bovendien geslaagd te zijn voor het taalexamen alvorens deel te kunnen nemen aan de eigenlijke selectieprocedure. Kandidaten die reeds over een Selor-attest beschikken dat overeenkomt met de inhoud van het betreffende taalexamen kunnen echter worden vrijgesteld van genoemd taalexamen.

Ik herinner u eraan dat zowel voor de aanwerving van contractueel (al dan niet tijdelijk) als van statutair personeel dat in contact komt met het publiek taalexamens georganiseerd dienen te worden.

Een uitnodiging voor de taalexamens dient gestuurd te worden aan de voorzitter van de VCT op het moment dat de kandidaten voor het taalexamen worden opgeroepen. Deze zal dan een vertegenwoordiger ter plaatse sturen.

Wat de modaliteiten van de taalexamens betreft, verwijs ik naar de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT aangaande de organisatie van de taalexamens (cf. bijlage).

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Brief gestuurd aan de gemeente Mesen naar aanleiding van een onderzoek van de VCT:

"Mijnheer de Burgemeester,

Uit telefonische inlichtingen die ingewonnen werden bij de gemeentesecretaris van Mesen blijkt dat het laatste taalexamen dat georganiseerd werd door uw gemeente en onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verliep, plaatsvond in 2004. Kandidaten die postuleren voor een betrekking waarbij zij in contact komen met het publiek en derhalve over de kennis van de tweede taal en eventueel van de taal van het gebied dienen te beschikken, worden doorverwezen naar Selor om het vereiste bekwaamheidsattest te behalen. Dit, omwille van praktische redenen.

Deze werkwijze is echter niet conform de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, tweede lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Taalexamens over de kennis van de tweede taal of de taal van het gebied dienen immers door en in de gemeente zelf te worden georganiseerd. De kandidaten dienen bovendien geslaagd te zijn voor het taalexamen alvorens deel te kunnen nemen aan de eigenlijke selectieprocedure.

Kandidaten die reeds over een Selor-attest beschikken dat overeenkomt met de inhoud van het betreffende taalexamen kunnen echter worden vrijgesteld van genoemd taalexamen.

Ik herinner u eraan dat zowel voor de aanwerving van contractueel (al dan niet tijdelijk) als van statutair personeel dat in contact komt met het publiek taalexamens georganiseerd dienen te worden.

Een uitnodiging voor de taalexamens dient gestuurd te worden aan de voorzitter van de VCT op het moment dat de kandidaten voor het taalexamen worden opgeroepen. Deze zal dan een vertegenwoordiger ter plaatse sturen.

Wat de modaliteiten van de taalexamens betreft, verwijs ik naar de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT aangaande de organisatie van de taalexamens (cf. bijlage).

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Brief gestuurd aan de gemeente Spiere-Helkijn naar aanleiding van een onderzoek van de VCT:

"Mijnheer de Burgemeester,

Uit telefonische inlichtingen die ingewonnen werden bij de gemeentesecretaris van Spiere-Helkijn blijkt dat het laatste taalexamen dat georganiseerd werd door uw gemeente en onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verliep, plaatsvond op 1 september 2010. Er zouden nadien geen statutaire aanwervingen meer gebeurd zijn; wel contractuele aanwervingen van voornamelijk lager personeel.

Ik herinner u eraan dat taalexamens georganiseerd dienen te worden zowel voor contractueel (al dan niet tijdelijk) als voor statutair personeel dat in contact komt met het publiek. Deze examens zijn dan ook van toepassing op zowel het administratief als het werkliedenpersoneel, voor zover er

sprake is van contacten met het publiek.

Ik merk op dat taalexamens over de kennis van de tweede taal of de taal van het gebied door en in de gemeente zelf georganiseerd dienen te worden. De kandidaten dienen geslaagd te zijn voor het taalexamen alvorens deel te kunnen nemen aan de eigenlijke selectieprocedure. Kandidaten die reeds over een Selor-attest beschikken dat overeenkomt met de inhoud van het betreffende taalexamen kunnen echter worden vrijgesteld van genoemd taalexamen.

Een uitnodiging voor de taalexamens dient gestuurd te worden aan de voorzitter van de VCT op het moment dat de kandidaten worden opgeroepen voor het taalexamen. Deze zal dan een vertegenwoordiger ter plaatse sturen.

Wat de modaliteiten van de taalexamens betreft, verwijs ik naar de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT aangaande de organisatie van de taalexamens (cf. bijlage).

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Brief gestuurd aan de korpschefs van de politiezones met taalgrensgemeenten (Bever, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn, Voeren, Moeskroen, Vloesberg, Edingen):

"Mijnheer de Korpschef,

Met betrekking tot een aantal taalgrensgemeenten stelde de administratie van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) vast dat voor de aanwerving van politiepersoneel geen (voorafgaand) taalexamen wordt georganiseerd door de betreffende politiekezone.

De kandidaten voor een betrekking bij de politie waarbij het personeelslid in contact komt met de inwoners van een taalgrensgemeente dienen echter vóór hun aanwerving geslaagd te zijn voor een taalexamen over de kennis van de tweede taal of de taal van het gebied, naargelang het geval.

Ik wens u dan ook te herinneren aan de omzendbrief van 13 december 2013 van de VCT aangaande de organisatie van de taalexamens in de taalgrensgemeenten (cf. bijlage).

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Bijlage: omzendbrief van 13 december 2013 met betrekking tot de organisatie van de taalexamens in de taalgrensgemeenten

"Ter zitting van 13 december 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) geoordeeld dat het opportuun is te herinneren aan de regelgeving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de VCT en van de Raad van State inzake de organisatie van de taalexamens, welke het volgende inhouden.

1. Regelgeving inzake taalexamens en toezicht door de VCT

Met toepassing van de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, 2° lid, van de SWT, is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die worden georganiseerd in de taalgrensgemeenten.

1.1. Regelgeving

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast,

tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, 2^e lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is *"de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."*

1.2. Toeziht door de VCT

De betrokken overheden stellen in overleg met de VCT een datum vast waarop de examens georganiseerd worden.

Voorafgaandelijk aan het examen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis - artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT; voldoende kennis - artikel 15, § 2, 1^e lid, SWT of kennis van de taal van het gebied - artikel 15, § 1, SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de samenstelling van de jury.

2. Examinatoren en quoteringen

De VCT herinnert eraan dat de quoteringen, volgens haar vaste rechtspraak, uitsluitend het werk zijn van examinatoren die, op een onbetwiste manier, de vereiste hoedanigheid en objectiviteit aan de dag kunnen leggen. Zulks moge blijken uit, enerzijds, de diploma's die zij kunnen voorleggen en, anderzijds, de functie die zij uitoefenen en die met die diploma's overeenstemt.

De examinatoren kennen de punten toe, rekening houdend met de finaliteit van het afgelegde examen.

Steunend op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 "tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966" stelt de VCT voor om het volgende in acht te nemen:

Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de

kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

3. Finaliteit en programma van de onderscheiden taalexamens

De finaliteit van de onderscheiden taalexamens blijkt uit de bewoordingen van de SWT en uit de voorbereidende werkzaamheden ervan.

Wat het examenprogramma betreft, stelt de VCT voor te steunen op de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001. Zulks, enerzijds, teneinde tussen de taalgrensgemeenten tot een zekere uniformiteit te komen en, anderzijds, haar in staat te stellen haar toezicht uit te oefenen.

3.1. Elementaire kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 2^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

3.2. Voldoende kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 1^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).

Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

Programma: Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

3.3. Kennis van de taal van het gebied

Rechtsgrond: Artikel 15, § 1, van de SWT.

Finaliteit: Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

1. Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied);
2. Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan

leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

Opmerking: De VCT merkt op dat houders van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld is, naast het examen over de kennis van de taal van het gebied, tevens het examen over de elementaire kennis van de tweede taal dienen af te leggen."

DEEL TWEE
VERSLAGEN TAALEXAMENS

Op de taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd in het jaar 2015 met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT, werd de VCT vertegenwoordigd door mevrouw Elke Van Praet

Het betreft de volgende taalexamens:

Examen georganiseerd te :	datum:	verslag:
Voeren (gemeente en OCMW)	25 februari	47.012
Moeskroen en Komen-Waasten (stad en politie)	5 maart	47.014
Bever (gemeente)	18 en 19 maart	47.028
Ronse (stad)	23 april	47.037
Ronse (OCMW)	2 juli	47.091
Voeren (gemeente)	6 juli	47.137
Moeskroen (gemeente en politie)	15 oktober	47.177
Ronse (politie)	23 oktober	47.192
Voeren / Herstappe (gemeente en politie / gemeente)	12, 13, 18 en 19 november	47.195

De verslagen van deze taalexamens, de brieven die ingevolge deze examens gestuurd werden, alsook de gevolgen die aan deze brieven gegeven werden, worden hieronder geciteerd.

Voeren: gemeente- en OCMW-secretaris (25/02/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de voldoende kennis van het Frans (artikel 15, § 2, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

- verhandeling "*Travailler jusqu'à 67 ans*";
- vertaling van een administratieve tekst "*Secrétaire communal*"

Mondelinge proef:

- zich voorstellen;
- artikel "*Les mesures du fédéral contre le radicalisme*": lezen en globale en gedetailleerde analyse

2. Resultaat van het examen

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Moeskroen en Komen-Waasten: gemeentepersoneel en politie (05/03/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands voor kandidaten van niveau 2 (artikel 15, § 2, tweede lid, SWT);

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands voor de financieel beheerder van de stad Moeskroen (artikel 15, § 2, eerste lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

verhandeling: beschrijf een werkdag

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaten op basis van krantenartikel "Gent wil sluikestorters afval laten opruimen")

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

Schriftelijke proef:

- Verhandeling: "De financiële problemen van de gemeente: probleemstelling en eventuele oplossingen"

- Vertaling van de tekst "Besluit van de gouverneur betreffende de definitieve vaststelling van de jaarrekening 2013 van de gemeente Kortrijk"

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van twee krantenartikels: "Steden en gemeenten hebben dringend financiële steun nodig" en "Financiën gemeenten in de problemen door federale belastinginning"

3. Resultaat van het examen

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands

11 kandidaten zijn geslaagd.

8 kandidaten zijn niet geslaagd.

Examen over de voldoende kennis van het Nederlands

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten waren echter reeds in dienst bij de gemeente Moeskroen of Komen-Waasten.

Bever: financieel beheerder (18&19/03/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de voldoende kennis van het Frans voor de kandidaten met een masterdiploma behaald in het Nederlands (artikel 15, § 2, eerste lid, SWT);

Examen over de kennis van de taal van het gebied, het Nederlands, voor de kandidaten met een masterdiploma behaald in het Frans (artikel 15, § 1, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Examen over de voldoende kennis van het Frans

Schriftelijke proef:

- vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste

- verhandeling

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaten op basis van de tekst over Uplace

Examen over de kennis van de taal van het gebied - het Nederlands

Schriftelijke proef:

- vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste
- verhandeling

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van de tekst "De wegwerpmaatschappij"

3. Resultaat van het examen

Examen over de voldoende kennis van het Frans

De enige kandidaat is geslaagd.

Examen over de kennis van de taal van het gebied - het Nederlands

Twee van de drie kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Ronse: kinderverzorger (23/04/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans voor kandidaten van niveau 2 (artikel 15, § 2, tweede lid, SWT);

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

schrijven van een brief aan de ouders van de kinderen

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van de tekst "*Vaccination à l'américaine*" en rollenspel kinderverzorgster – ouder.

3. Resultaat van het examen

Zeven van de elf kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Ronse: directeur woonzorgcentrum (02/07/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

"*C'est quoi, réussir sa vie? Quels en sont les critères?*" (50 punten)

Mondelinge proef:

lezen en uitzetten van tekst "*Moins de prescriptions pour les médicaments trop chers*" en gesprek met de kandidaat (50 punten)

3. Resultaat van het examen

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Ronse: technisch beambte milieupark - groendienst (06/07/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma

Mondelinge proef:

- zich voorstellen;
- onthaalgesprek bezoeker milieupark

3. Resultaat van het examen

Beide kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Moeskroen: gemeentepersoneel en politie (15/10/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands voor kandidaten van niveau 2 (artikel 15, § 2, tweede lid, SWT);

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef: verhandeling: beschrijf een werkdag en geef de positieve en negatieve punten

Mondelinge proef: gesprek met de kandidaten op basis van een krantenartikel: "Val van dak: stad Gent pakt overmatig alcoholgebruik van studenten aan", "Harde campagne Infrabel moet spoorlopen halt toeroepen" of "Asielzoekers houden Italiaanse bejaarden en eenzamen gezelschap"

3. Resultaat van het examen

7 van de 17 kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten waren echter reeds in dienst bij de gemeente Moeskroen.

Ronse: politie (23/10/2015)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, 2e lid, SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef: een in het Nederlands gesteld krantenartikel in het Frans verklaren / vertalen

Mondelinge proef: lezen en uitzetten van een krantenartikel in het Frans

3. Resultaat van het examen

1 kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Inhoudelijk is het examen correct verlopen.

De vertegenwoordiger van de VCT stelde echter vast dat beide kandidaten reeds in dienst waren bij de politie Ronse. De ene kandidaat (geslaagd) werd benoemd op 1 oktober 2015. De tweede kandidaat (niet geslaagd) zal benoemd worden op 1 november 2015.

Het hoofd van de personeelsdienst, mevrouw Wendy Vanhulle, verklaarde dat de korpschef, de heer Patrick Boel, enkele maanden geleden besliste om de taalwet niet meer zo strikt na te leven, wat voorheen wel steeds het geval is geweest bij de politie Ronse. Alvorens een kandidaat deelnam aan de selectieproeven voor een openstaande functie, diende hij namelijk te slagen voor het taalexamen georganiseerd in en door de gemeente.

De heer Boel nam dit besluit op basis van een rondvraag bij de korpschefs van alle taalgrensgemeenten, waaruit bleek dat enkel de politiezone Voeren de taalwet strikt naleeft. Met het oog op het kunnen blijven verzekeren van de dienst en het vermijden van personeelstekorten, besloot hij dan ook om vanaf heden het aangeworven personeel niet meer vooraf te onderwerpen aan een taalexamen. In de voorwaarden van de publicatie van de vacatures staat vermeld dat de kandidaten binnen de 2 jaar na hun aanwerving dienen te slagen voor het taalexamen georganiseerd door de gemeente. Welke gevolgen gegeven worden aan personeelsleden die niet slagen – en ondertussen benoemd werden – is niet duidelijk.

Uit de hierbij gevoegde tabel (opgesteld door de heer Boel naar aanleiding van zijn rondvraag en per e-mail bezorgd aan de administratie van de VCT), blijkt het volgende:

- sommige gemeenten leggen geen enkele verplichting op om te slagen voor een taalexamen alvorens aangeworven / benoemd te worden; het slagen voor een taalexamen wordt als een extraatje beschouwd om een taalpremie te kunnen genieten;
- sommige gemeenten stellen het slagen voor een taalexamen wel als een vereiste, waarbij sommige gemeenten geen deadline opleggen (bv. Komen-Waasten) en andere wel (bv. Moeskroen – 2 jaar, en nu ook Ronse). In sommige gemeenten dient men te slagen voor het taalexamen om benoemd te kunnen worden (bv. in Moeskroen); in andere gemeenten hangt de benoeming hier niet van af (bv. Spiere-Helkijn, Vloesberg, Bever, en nu ook Ronse).

- in sommige gemeenten volstaat een Selor-taalcertificaat op basis van een examen georganiseerd conform het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT. Het betreft hier over het algemeen artikel 8 ("[...] de vaardigheid om elementaire mondelingen boodschappen te begrijpen en elementaire teksten te verstaan"). Het gaat hier om eenvoudige meerkeuzevragen over korte tekst- en luisterfragmenten; deze exameninhoud komt dan ook niet overeen met de inhoud van de taalexamens die door de taalgrensgemeenten worden georganiseerd (cf. omzendbrief van de VCT van december 2013).

Voeren / Herstap: gemeentepersoneel en politie / gemeentesecretaris (12, 13, 18 en 19 november)

I. Gemeente Voeren: personeel gemeente en politie

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid SWT).
Examen over de grondige kennis van het Nederlands – taal van het gebied (artikel 15, § 1 SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

2.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

A. Politie-inspecteur

Schriftelijke proef: schrijven van een brief

Mondelinge proef: zich voorstellen, de weg uitleggen, een telefoongesprek voeren

B. Technisch assistent

Mondelinge proef: zich voorstellen, onthaalgesprek

C. Medewerker milieupark / groenploeg

Mondelinge proef: zich voorstellen, onthaalgesprek (20 punten) (cf. bijlage 4)

2.2. Examen over de grondige kennis van het Nederlands (technisch assistent en medewerker milieupark/groenploeg)

Mondelinge proef: zich voorstellen, conversatie op basis van een tekst (10 punten)

3. Resultaat van het examen

3.1. Examen over de elementaire kennis van het Frans

A. Politie-inspecteur

Alle kandidaten zijn geslaagd.

B. Technisch assistent

11 van de 13 kandidaten zijn geslaagd.

C. Medewerker milieupark / groenploeg

9 van de 12 kandidaten zijn geslaagd.

3.2. Examen over de grondige kennis van het Nederlands

Beide kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Alle examens zijn correct verlopen.

II. Gemeente Herstappe: gemeentesecretaris

1. Rechtsgrond

Examen over de voldoende kennis van het Frans (artikel 15, § 2, eerste lid SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

- vrije vertaling van een administratieve tekst - verhandeling "Les migrants dans ta commune: une chance ou une menace?"

Mondelinge proef:

- zich voorstellen + lectuur

- conversatie op basis van artikel "Les mesures du fédéral contre le radicalisme"

3. Resultaat van het examen

De enige kandidaat is geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

DEEL DRIE
ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN
VRAGEN MET BETREKKING TOT
TAALEXAMENS

Advies in antwoord op een vraag van de burgemeester van Voeren met betrekking tot de vrijstelling voor het taalexamen van een kandidaat voor de betrekking van korpschef.

"Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 23 januari 2015 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan de vraag die u stelde per e-mail van 20 januari 2015 of de enige kandidaat voor de betrekking van Korpschef in uw zone voldoet aan de taalvereisten om aan de selectieproeven voor deze betrekking deel te nemen. Hij behaalde bij Selor namelijk het bewijs van taalkennis dat overeenstemt met artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966.

Overeenkomstig artikel 15, § 2, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), worden in de taalgrensgemeenten tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris (of korpschef), secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen de kandidaten toegelaten die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

De VCT stelt vast dat betrokkene beschikt over het bewijs van taalkennis georganiseerd conform artikel 7, eerste lid, van het voornoemd koninklijk besluit van 8 maart 2001. De betreffende taalexamens bestaan uit proeven waarmee kan worden vastgesteld of de kandidaten een taalbeheersing hebben die te vergelijken is met de taalbeheersing die wordt verwacht van de houders van de overeenkomstige diploma's die in die taal werden behaald met betrekking tot de luistervaardigheid, de leesvaardigheid, het opstellen van schriftelijke teksten en de vaardigheid om een gesprek te voeren en om zich mondeling uit te drukken (de zogenaamde grondige kennis van de tweede taal).

Bijgevolg voldoet betrokkene aan de taalvereisten om aan de selectieproeven voor de betrekking van Korpschef in uw zone deel te nemen en hoeft hij geen voorafgaand taalexamen meer af te leggen.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Antwoord op de vraag per e-mail van het diensthoofd van de personeelsdienst van het OCMW van Ronse of twee kandidaten (beiden in het bezit van een masterdiploma) voor de betrekking van Directeur Woonzorgcentrum (niveau A4a-A4b) opnieuw een taalexamen over de elementaire kennis van het Frans moeten afleggen op masterniveau (niveau 1). Zij slaagden namelijk eerder voor het taalexamen over de elementaire kennis van het Frans op bachelorniveau (niveau 2).

"Geachte mevrouw Cristofoli,

Ter zitting van 24 april 2015 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht de vraag onderzocht die u stelde per mail van 14 april 2015, met name of twee kandidaten voor de betrekking van Directeur Woonzorgcentrum (niveau A4a-A4b), die geslaagd zijn voor het taalexamen over de elementaire kennis van het Frans op bachelorniveau (niveau 2), en van wie u het masterdiploma bij uw mail voegde, opnieuw een taalexamen over de elementaire kennis van het Frans moeten afleggen op masterniveau (niveau 1).

De omzendbrief van 13 december 2013 die aan de taalgrensgemeenten gestuurd werd, stelt dat het taalexamen aangepast dient te zijn aan de aard en het niveau van de betrekking. Bijgevolg dienen betrokken kandidaten het taalexamen Frans af te leggen dat aangepast is aan de betrekking van Directeur Woonzorgcentrum, een betrekking van een hoger niveau (niveau 1) dan waarvoor zij voorheen een taalexamen aflegden (niveau 2).

Met vriendelijke groeten,

Namens de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht"

Advies in antwoord op de vraag met betrekking tot de vrijstelling voor een voorafgaand taalexamen voor kandidaten voor een betrekking in een politiezone die een taalgrensgemeente omvat op basis van bewijzen van taalkennis uitgereikt door Selor.

"Mijnheer de Directeur-generaal,

Ter zitting van 18 september 2015 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw verzoek om haar standpunt mee te delen met betrekking tot het in de rand vermelde aangelegenheid.

De VCT bevestigt dat een personeelslid van de politiediensten dat in het bezit is van een bewijs van grondige taalkennis georganiseerd conform artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966, en dat wil meedingen naar een betrekking in een politiezone die een taalgrensgemeente omvat, ambtshalve wordt vrijgesteld van het voorafgaande taalexamen voorgeschreven door artikel 15, § 2, eerste lid, van de bestuurstaalwet. De VCT dient derhalve niet vooraf te worden geraadpleegd.

De VCT bevestigt bovendien dat een houder van een bewijs van voldoende taalkennis georganiseerd overeenkomstig artikel 12, 13 of 14 van voornoemd koninklijk besluit wordt vrijgesteld van het voorafgaande taalexamen bedoeld bij artikel 15, § 2, eerste lid, van de bestuurstaalwet. De VCT dient evenmin vooraf te worden geraadpleegd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Advies in antwoord op de vraag met betrekking tot vrijstellingen voor het taalexamen van inspecteur en hoofdinspecteur bij de lokale politie Voeren.

"Geachte heer Cox,

Ter zitting van 16 oktober 2015 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan de vraag die u stelde per e-mail van 8 oktober 2015, met name of kandidaten voor de betrekkingen van inspecteur en hoofdinspecteur bij de lokale politie Voeren die (gedeeltelijk) geslaagd zijn voor het taalexamen georganiseerd overeenkomstig artikel 9, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966, kunnen worden vrijgesteld van het taalexamen bedoeld bij artikel 15, § 2, van de bestuurstaalwet. Verder vraagt u of er door de Commissie een algemeen standpunt kan worden ingenomen aangaande vrijstellingen bij gemeentelijke taalexamens voor inspecteurs en hoofdinspecteurs in taalgrensgemeenten als Voeren.

*
* *

De VCT oordeelt dat kandidaten voor het taalexamen van inspecteur of hoofdinspecteur bij de politie van Voeren, die geslaagd zijn voor de drie modules van artikel 9, § 2, tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001 aangaande de elementaire kennis van het Frans, met name de modules 1) de vaardigheid om elementaire mondelinge boodschappen te begrijpen ("écouter"); 2) de vaardigheid om elementaire teksten te verstaan ("lire") en 3) de vaardigheid om een elementair gesprek te voeren over een onderwerp dat verband houdt met de functie ("oral"), vrijgesteld kunnen worden van het mondelinge gedeelte van het taalexamen bedoeld bij artikel 15, § 2, van de bestuurstaalwet. Zij kunnen echter niet worden vrijgesteld voor het schriftelijke gedeelte.

Een kandidaat die enkel geslaagd is voor de eerste twee modules van artikel 9, § 2, eerste of tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001, kan geen vrijstelling verkrijgen, noch voor het mondelinge, noch voor het schriftelijke gedeelte van het taalexamen.

Verder kunnen de houders van een bewijs van grondige taalkennis georganiseerd overeenkomstig artikel 7, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit, alsook de houders van een bewijs van voldoende taalkennis georganiseerd overeenkomstig artikel 9, § 2, eerste lid, artikel 12, § 1; artikel 13 of artikel 14, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit, van het genoemde taalexamen worden vrijgesteld.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE"

Antwoord per e-mail op de vraag met betrekking tot het tweetaligheidsattest waarover een opleider van de Nederlandse taalrol dient te beschikken om in het Frans les te mogen geven aan Franstalig personeel.

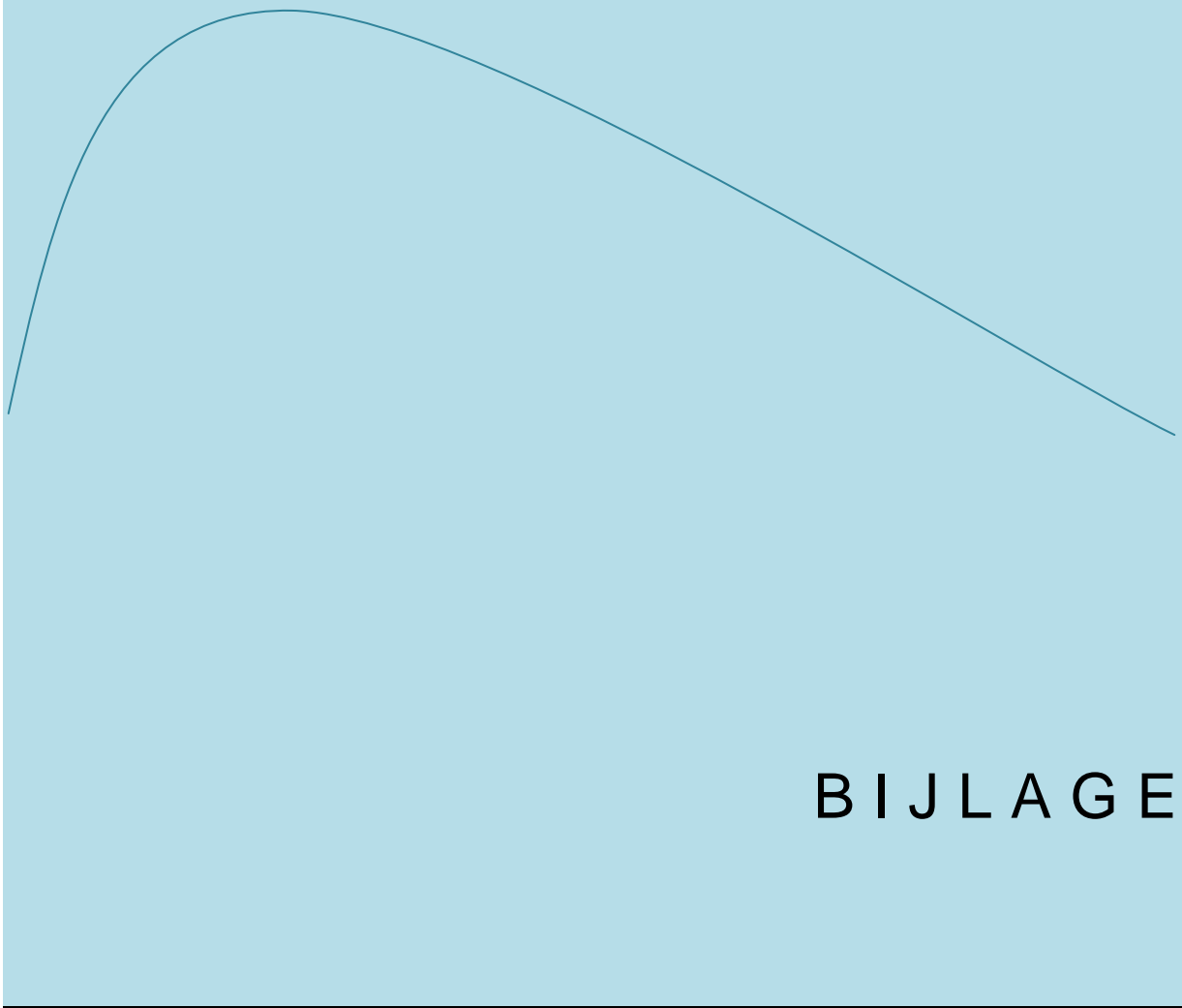
"Mevrouw Van Hecke,

Ter zitting van 18 december 2015 onderzochten de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht uw vraag met betrekking tot het tweetaligheidsattest waarover een opleider van de Nederlandse taalrol dient te beschikken om in het Frans les te mogen geven aan Franstalig personeel.

Er werd geoordeeld dat betrokkene, voor zover de cursus zijn vakgebied betreft, ten minste dient te slagen voor artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966 (voldoende kennis). Indien de cursus zijn vakgebied overschrijdt, dient hij echter te slagen voor artikel 7 van vermeld koninklijk besluit (grondige kennis).

Uit uw antwoord blijkt dat betrokkene momenteel niet in het bezit is van enig Selor-attest.

Met bijzondere hoogachting,"

VADEMECUM

2015-2016

OPSTELLEN VAN EEN TAALKADERDOSSIER

Hoofdstuk I Inleiding

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (gecoördineerde wetten - SWT) zijn van openbare orde. Er kan dan ook niet van afgeweken worden, wat betekent dat benoemingen en bevorderingen enkel kunnen gebeuren binnen de grenzen van vooraf vastgestelde taalkaders.

Verder dient een besluit aangaande de trappen van de hiërarchie vóór het besluit tot vaststelling van de taalkaders te worden opgesteld.

Zo is de verplichting om te bepalen welke graden eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en om taalkaders op te stellen algemeen. "De koning overschrijdt zijn bevoegdheid indien hij die secretaris benoemt zonder de graden te hebben vastgesteld die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en zonder de taalkaders te hebben vastgelegd."¹

Met betrekking tot het opstellen van de taalkaders en de vaststelling van de graden, heeft de wetgever een voorafgaand, gemotiveerd advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verplicht gemaakt.

Het dossier dient een reeks documenten te bevatten welke in dit vademecum gepreciseerd zullen worden.

In ieder geval kan een vraag om advies (over taalkaders of trappen van de hiërarchie) bij de VCT alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Met deze handeling stelt de minister zich verantwoordelijk; hij beperkt zich niet tot het doorgeven van het voorstel van zijn administratie of het doen opvolgen ervan.

¹ RvS nr. 27.315, 7 januari 1987, Arr. R.v.St. 1987, z.p.; Pas. 1990, IV, 53

Hoofdstuk II het kader, de betrekking en de functie

1. Het kader

Een kader vaststellen betekent een aantal personeelsleden definiëren die nodig zijn voor de goede werking van een bepaalde openbare dienst. Dit betekent eveneens het opstellen van een indeling.

De methode bestaat uit het categoriseren van de betrekkingen in functie van de graden. We spreken van besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie.

De taalkaders dienen op alle trappen van de hiërarchie in percentages te worden vastgesteld.

2. De betrekking

De betrekking is een administratieve entiteit die een behoefte uitdrukt. Hij dient bij te dragen aan de goede werking van de dienst.

Het betreft een rekeneenheid en een budgettaire last.

3. De functie

De functie behelst het geheel van de taken en verantwoordelijkheden die een personeelslid dient op te nemen op basis van zijn aanstelling.

4. Benoeming

Het is nuttig eraan te herinneren dat "overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, onder benoeming of aanstelling, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies dient te worden verstaan."²

² cf. o.m. de VCT-adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993

Hoofdstuk III de trappen van de hiërarchie

1. Algemeenheden

Het begrip trappen van de hiërarchie werd uitsluitend ingesteld om, voor de toepassing van de gecoördineerde wetten (SWT), de taalkaders op te stellen.

Zo dienen de graden waarvan de personeelsleden houder zijn, ingedeeld te worden in trappen van de hiërarchie. Over het algemeen telt men 5 trappen van de hiërarchie.

Het is absoluut noodzakelijk om over een dergelijk besluit te beschikken, aangezien het een weerslag heeft op de vaststelling van de taalkaders; het is er dan ook geheel onontbeerlijk voor.

Volgens de Raad van State is een besluit met betrekking tot de trappen geen reglementaire akte die voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voorgelegd dient te worden (cf. VCT-advies 38.038 van 29 juni 2006): "Volgens de vaste jurisprudentie van de afdeling administratie zijn koninklijke besluiten houdende vaststelling van de taalkaders geen reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De afdeling wetgeving is derhalve niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

De strekking van het onderzochte ontwerp beperkt zich tot de vaststelling van de onderscheiden graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Gelet op die beperkte strekking kan het onderzochte ontwerp, net als het taalkader waarmee het een geheel vormt, beschouwd worden als een toepassingsmaatregel voor intern gebruik bedoeld voor de enkele betrokken administratie, [...]"³

2. Wettelijke basis

Voor de FOD's, POD's en sommige instellingen van openbaar nut (zie hierna) bestaat het koninklijk besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie reeds, hetwelk nodig is voor het opstellen van de taalkaders. Het volstaat ernaar te verwijzen in het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders.

Voor de FOD's en POD's

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de FOD's, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

³ Advies van de RvS 41.329 en 41.330 van 3 oktober 2006

Voor de instellingen van openbaar nut waar geen managementbetrekkingen gecreëerd werden en het ministerie van Landsverdediging

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de klassen en de graden van de ambtenaren van bepaalde centrale diensten, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de instellingen van openbaar nut waar managementbetrekkingen gecreëerd werden⁴

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 13 maart 2007 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren in sommige instellingen van openbaar nut, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen eveneens in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de openbare instellingen van sociale zekerheid⁵

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 5 juli 2006 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de openbare instellingen van sociale zekerheid, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Er wordt voorzien in 5 trappen van de hiërarchie.

Voor de andere bijzondere of autonome instellingen⁶

Alle instellingen die niet tot het toepassingsdomein van de hierboven vernoemde koninklijke besluiten vallen, dienen een specifiek koninklijk besluit op te stellen. Enkel de Koning (of de Brusselse Hoofdstedelijke Regering) heeft de bevoegdheid om te bepalen welke de rangen en graden zijn die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

⁴ Het betreft inzonderheid het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, de Regie der Gebouwen en het Federaal Planbureau

⁵ Het gaat om de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, het Fonds voor Arbeidsongevallen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden, de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Rijksdienst voor Pensioenen, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

⁶ Het betreft hier bijvoorbeeld de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM), het Gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel", het ministerie van Brussel-Hoofdstad, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, ...

3. Samenstelling van het dossier⁷

Het dossier dient de volgende documenten te bevatten:

- a. de oprichtingsakte en de statuten van de bewuste instelling of dienst;
- b. het personeelsplan dat de personeelsbehoeften uitdrukt in voltijdse equivalenten (VTE);
- c. het ontwerp van besluit tot oprichting van de trappen;
- d. de brieven gestuurd aan de erkende vakorganisaties die over het ontwerp werden geraadpleegd.

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

4. Noodzakelijke voorafgaandelijkheid taalkaderdossier

Het is van belang er nogmaals aan te herinneren dat de trappen van de hiërarchie verplicht door de VCT behandeld dienen te worden alvorens de taalkaders onderzocht worden, of gelijktijdig hiermee. De VCT dient zich namelijk eerst uit te spreken over de trappen van de hiërarchie.

Het voorstel aangaande de trappen en dat met betrekking tot de taalkaders kunnen echter gelijktijdig worden ingediend. Dergelijke gelijktijdige behandeling levert in de praktijk een aanzienlijke tijdswinst op.

Opgelet: het ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de trappen van de hiërarchie dient verplicht in het Belgisch Staatsblad te worden gepubliceerd om geldig te zijn.

⁷ in voorkomend geval, de reglementaire tekst waarbij de graden hiërarchisch zijn gerangschikt in niveaus en rangen

Hoofdstuk IV de taalkaders

1. Dubbele functie van de taalkaders

"Taalkaders hebben een dubbele functie: enerzijds garanderen zij dat de overheid, binnen een dienst, over de werkkrachten kan beschikken die nodig zijn om de zaken te kunnen behandelen met naleving van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken; anderzijds garanderen zij dat de personeelsleden van elke taalgroep over het aandeel aan betrekkingen kunnen beschikken dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle "concurrentie" vanwege personeelsleden van de andere taalgroep.

Verder meldt zij dat de taalkaders een essentieel beheersinstrument vormen dat ervoor zorgt dat een dienst met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten kan functioneren."⁸

Zo zorgen de taalkaders ervoor dat de openbare dienst over voldoende personeel beschikt om de dossiers in de juiste taal te behandelen.

In principe kan een personeelslid geen dossier toevertrouwd krijgen in een andere taal dan die welke overeenstemt met zijn taalrol. In de FOD's voorziet de wet echter in een functionele tweetaligheid – een systeem dat nog niet van toepassing is en dat in werking zal treden via een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad – voor de dossiers die behandeld worden door de houders van een managementbetrekking en de evaluatiedossiers; hetzelfde geldt voor de ION en OISZ, voor de dossiers van de ambtenaren die tot het tweetalige kader behoren.

Het basisprincipe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren.

In de meerderheid van de gevallen is het de wet zelf die bepaalt in welke taal een dossier behandeld dient te worden; die taal bepaalt aan welke ambtenaar het dossier toevertrouwd mag worden.

2. Voorwaarden van de benoemingen

2.1. De algemene principes

"De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal."⁹

In deze problematiek dienen de volgende principes nageleefd te worden¹⁰:

1. de benoemingen gebeuren per taalkader;

⁸ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

⁹ R.v.S. nr. 34.670 van 11 april 1990 (vertaling)

¹⁰ VCT-advies nr. 39.263 van 24 januari 2008

2. het deficitaire kader dient eerst hersteld te worden; dit tekort dient op het moment van de benoeming geraamd te worden en niet wanneer de kandidaten worden opgeroepen (of tijdens de selectieproef);

3. de vrije keuze om een N of F te benoemen is er enkel wanneer de taalkaders strikt nageleefd worden;

4. een betrekking kan niet aan een taalrol toegekend worden tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming (arrest van de Raad van State nr. 14670 van 16 april 1971). Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee (zelfde arrest).

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestaand onevenwicht versterken."¹¹

2.2. Benoeming in het tweetalige kader

Een arrest van het Arbitragehof van 13 januari 1999¹² verplicht de evenwichtsverstoring in het tweetalige kader prioritair op te lossen:

De door de wetgever uitdrukkelijk gewilde pariteit tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader wordt verwezenlijkt door de § § 2 en 3 van artikel 43 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het criterium op basis van het behoren tot de Franse taalrol met roeping voor het tweetalige kader is in casu objectief en houdt redelijk verband met de nagestreefde doelstelling. Zelfs wanneer de bepalingen als gevolg kunnen hebben dat een beter gerangschikte kandidaat van de ene taalrol moet wijken voor een kandidaat van de andere taalrol die in aanmerking komt voor het tweetalige kader, is zulks evenredig met de beoogde pariteitsdoelstelling binnen het tweetalige kader. [...]

"Artikel 43, §§ 2 en 3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, geïnterpreteerd in die zin dat de benoemende overheid, ten aanzien van ambtenaren met een rang gelijk aan of hoger dan directeur, wanneer een gelijke numerieke verhouding is bereikt tussen het eentalige Nederlandse en het eentalige Franse kader, maar er nog een onevenwicht tussen ambtenaren van de Nederlandse en de Franse taalrol bestaat binnen het tweetalige kader, noodzakelijkerwijze eerst een gelijke verdeling van de betrekkingen tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader dient te betrachten zelfs wanneer de

¹¹ R.v.S. (5^e kamer) nr. 195.731 van 3 september 2009

¹² Arbitragehof nr. 2/99 van 13 januari 1999

eentalige kaders verder van hun maximale bezetting zijn verwijderd dan het tweetalige kader, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, noch op zich beschouwd, noch gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 7, c), van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten."¹³

2.3. Benoeming tot hogere functies

De ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden dient, zo lang hij deze betrekking uitoefent, op de trap van de hiërarchie gerangschikt te worden die overeenkomt met de uitgeoefende betrekking.

"De op de taalkaders aangerekende betrekkingen moeten immers worden bekleed door ambtenaren van de taalrol die overeenstemt met het taalkader waarop hun betrekking is ingedeeld, ook wanneer een betrekking wordt toegekend aan een ambtenaar bij wege van hogere functies. De met een hogere functie belaste ambtenaar bekleedt immers, zij het voorlopig, een betrekking van een bepaald taalkader. Een nauwkeurige naleving van artikel 43, § 3, van de SWT, vergt dat de feitelijke personeelsbezetting de door de taalkaders vastgestelde verhouding precies weerspiegelt."¹⁴

De Raad van State oordeelde als volgt:"Overwegende dat, overeenkomstig artikel 43, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de ambtenaren met een graad die gelijk is aan of hoger is dan die van directeur, tussen drie kaders verdeeld worden: een Frans kader, een Nederlands kader, en een tweetalig kader"; "[...] vanaf de graad van directeur en hoger worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie gelijk verdeeld tussen de twee kaders"; dat, overeenkomstig het tweede lid van dezelfde paragraaf, "het tweetalige kader 20% omvat van het globale aanwezige bestand van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van directeur. Deze betrekkingen worden op alle trappen van de hiërarchie in gelijke aantallen voorbehouden voor de ambtenaren van beide taalrollen";

"Overwegende dat de ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden in het kader de betrekking blijft blokkeren die overeenstemt met de graad waarin hij definitief benoemd is;

Overwegende echter dat de taalwetten, onder andere, tot doel hebben om op ieder niveau van de administratie de aanwezigheid van personeelsleden te verzekeren die in staat zijn de dossiers te behandelen in de taal die door deze wetten wordt opgelegd; dat dit doel niet bereikt zou worden indien de benoemingen tot hogere functies – zij het van tijdelijke aard – zouden ontsnappen aan de verplichte voorschriften die eraan verbonden zijn; dat, inderdaad, de betrekkingen waarin tijdelijk voorzien wordt ingevolge benoeming tot hogere functies het risico lopen niet ingevuld te worden in iedere taalrol in de door de wetgeving gewenste verhouding, opdat de administratie de wetgeving op het gebruik van de talen correct kan toepassen; dat hieruit volgt dat wanneer de aanstelling tot hogere functies als gevolg heeft dat een personeelslid effectief een betrekking uitoefent behorende tot een trap

¹³ Zie eveneens VCT-advies nr. 31.128 van 11 mei 2000

¹⁴ VCT-advies nr. 17.274 van 11 juni 1987

van de hiërarchie die niet die is waarin hij benoemd is, deze aanstelling dient te gebeuren met naleving van het taalkader dat van toepassing is op de uitgeoefende betrekking;"¹⁵

2.4. Maakt het extern personeel deel uit van de taalkaders?

Het personeel van een vzw die geen openbare dienst, noch een concessiehouder van een openbare dienst is, en die verbonden zou zijn aan de federale overheidsdiensten door een aannemingscontract, heeft geen taalrol.

Dit personeel is niet verbonden aan de Staat of de OISZ door een statutaire band of via een arbeidscontract en is niet opgenomen in de personeelsplannen van de federale overheidsdiensten noch van de OISZ. Het oefent geen enkele hiërarchische of disciplinaire bevoegdheid uit over het personeel van de federale overheidsdiensten of van de OISZ. Deze laatste zijn evenmin de evaluator van dit personeel in het kader van de evaluatiecyclus.

De terbeschikkingstelling van dit personeel kan in geen geval de taalevenwichten beïnvloeden, noch in het geval van aanwerving, noch bij bevorderingen.

Dit personeel heeft geen rechtsstatuut of –positie waardoor het persoonlijk onder toepassing van de SWT valt. Dit betekent echter niet dat de betrokken openbare diensten met dit personeel mogen functioneren zonder rekening te houden met de SWT.

Artikel 50 van de SWT stelt namelijk het volgende: "de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten."

Bijgevolg mogen de betreffende openbare diensten niet afwijken van de SWT door een beroep te doen op extern personeel. Deze personeelsleden zijn er indirect toe gehouden de SWT na te leven in, bijvoorbeeld, de behandeling van hun dossiers (naleven van het principe van de lokalisering van de zaak, in hun externe communicatie met derden en voor wat de interne communicatie met de personeelsleden van de betreffende administratie betreft).¹⁶

3. Wettelijke basis

Naast de wettelijke basis van het besluit aangaande de trappen van de hiërarchie, dient het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders van de FOD's en POD's als wettelijke basis artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT) te vermelden.

Voor de instellingen van openbaar nut, het ministerie van Landsverdediging en de instellingen van sociale zekerheid, dient verwezen te worden naar artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT).

¹⁵ R.v.S. nr. 38.347 van 16 december 1991; R.v.S. nr. 36.694 van 20 maart 1991; R.v.S. nr. 36.695 van 20 maart 1991 (vertaling)

¹⁶ VCT-advies nr. 39.075 van 28 februari 2008

4. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de eerste en tweede trap van de hiërarchie

4.1. Bestaan van taalkaders

4.1.1. Twee taalkaders

Artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat deze betrekkingen tussen twee kaders in gelijke percentages verdeeld worden op de eerste en tweede trap: een Nederlands en een Frans kader.

4.1.2. Drie taalkaders

Artikel 43, § 2, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat de ambtenaren over drie kaders verdeeld worden: een Nederlands, een Frans en een tweetalig, en dit in gelijke percentages. Een tweetalige kader omvat 20% van de directiebetrekkingen, eveneens verdeeld in gelijke percentages.

4.2. Uitzonderlijke maatregel

De Koning kan uitzonderlijk artikel 43, § 3, zesde lid, of 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT), toepassen in geval van werkelijke wanverhouding tussen de werkvolumes met betrekking tot elk van de twee taalgebieden.¹⁷

De Raad van State herinnert in dit verband dat het om een uitzonderlijke maatregel gaat: "dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat de paritaire verdeling van de directiebetrekkingen de regel is en dat de afwijking van deze regel aan bijzonder strenge vormvereisten is onderworpen;"¹⁸

4.3. Het tweetalige kader

Aangaande het tweetalige kader luidt de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966¹⁹ als volgt:

¹⁷ De artikelen 43, § 3, zesde lid, en artikel 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) stellen inderdaad het volgende: "Na raadpleging van dezelfde Commissie, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen."

¹⁸ RvS nr. 25.542 van 2 juli 1985

¹⁹ Doc. 1426/4, p. 13 en 18

"Om het opmaken van de taalkaders i.v.m. de directiebetrekkingen te vergemakkelijken zal men op nuttige wijze inspiratie zoeken in de bijlage I van het vademecum van december 1993 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die tabel vermeldt met precisie hoeveel ambtenaren er in het tweetalig kader dienen benoemd te worden, rekening houdend met het totale aantal directiebetrekkingen dat door de personeelsformatie wordt vastgesteld."

Uit wat voorafgaat blijkt dat er op elk ogenblik moet worden nagegaan of de toepassing van de percentages die m.b.t. het tweetalige kader werden vastgesteld, er daadwerkelijk op neerkomt dat het bewuste kader 20% van het totale aantal directiebetrekkingen krijgt toegewezen.

Bovendien mag er geen rechtsonzekerheid ontstaan wat de verdeling van het aantal tweetaligen over de eerste twee trappen van de hiërarchie betreft.

Indien de percentsberekening van het totale aantal betrekkingen op een bepaalde trap een breukgetal oplevert, dient er naar boven of naar onder te worden afgerond naargelang de breuk groter of kleiner is dan 0,5.

In sommige gevallen zal het niet mogelijk zijn tegelijk de regel uit de bovenstaande alinea na te leven en de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd.

Voorbeeld:

indien er voor 16 directiebetrekkingen, die op de personeelsformatie als volgt zijn verdeeld:

1^e trap (4 betrekkingen)

2^e trap (12 betrekkingen), op elke trap de verhouding 40% F - 40% N - 10% twt. F - 10% twt. N wordt toegepast, geeft zulks:

op de 1^e trap 1,6 F - 1,6 N - 0,4 twt. F - 0,4 twt. N

op de 2^e trap 4,8 F - 4,8 N - 1,2 twt. F - 1,2 twt. N

zegge, 2 tweetaligen op de 2^e trap, terwijl de VCT voor 16 betrekkingen 4 tweetaligen aanbeveelt.

In dat geval beveelt de VCT aan de percenten aan te passen op een manier dat de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd, kan worden nageleefd.

Deze aanpassing zou het volgende kunnen opleveren:

- hetzij op de 1^e trap 50% F - 50 % N

en op de 2^e trap 34% F - 34% N - 16% twt. F - 16% twt. N

zegge 4 tweetaligen te benoemen op de 2^e trap

- hetzij op de 1^e trap 25% F - 25% N - 25% twt. F - 25% twt. N

en op de 2^e trap 42% F - 42% N - 8% twt. F - 8% twt. N
zegge 4 tweetaligen te benoemen (2 op de eerste trap, 2 op de tweede trap).

Voor de VCT is het namelijk wenselijk dat er voor 16 betrekkingen, 4 tweetaligen (zegge 25%) zijn, eerder dan 2 tweetaligen (zegge 12,5%).

!!! Voor de percentages die op het tweetalige kader moeten worden toegepast, beveelt de VCT aan rekening te houden met de tabel die bij het wetsontwerp van 19 oktober 1998 werd gevoegd tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door artikel 504, 2° en 5°, van de programmawet van 27 december 2004 en door artikel 18, 2° en 4°, van de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen²⁰, namelijk:

<u>Totaal aantal directiebetrekkingen</u>	<u>Aantal te benoemen tweetaligen</u>
voor 6	geen tweetalige
voor 8, 10, 12 en 14	2 tweetaligen
voor 16, 18, 20, 22 en 24	4 tweetaligen
voor 26, 28, 30, 32 en 34	6 tweetaligen
voor 36, 38, 40, 42 en 44	8 tweetaligen
voor 46, 48, 50, 52 en 54	10 tweetaligen
voor 56, 58, 60, 62 en 64	12 tweetaligen
voor 66, 68, 70, 72 en 74	14 tweetaligen
voor 76, 78, 80	16 tweetaligen.

5. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de lagere trappen

5.1. Begrip volume zaken

Dit gedeelte vraagt het meeste werk: het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans zal geraamd moeten worden dienst per dienst, en dit op basis van de wettelijke criteria zodat op iedere trap van de hiërarchie een globaal percentage kan worden vastgesteld.

Zo is het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans in feite de grondslag voor de verhoudingen van de taalkaders. Het gaat voornamelijk om geschreven dossiers, en, algemeen genomen, om zaken zoals ze behandeld werden (of hadden moeten worden) volgens de criteria van de wet.

De Raad van State preciseert "*dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken voortvloeit dat de wetgever bij het voorschrijven van deze regel, drie bekommernissen had. De eerste en belangrijkste betrof*

²⁰ Doc. 1426/4 – 1997-1998, p. 13

*het feit dat er rekening gehouden zou worden met een objectief criterium om te komen tot een redelijke benadering van het belang van de te behandelen zaken, meer bepaald van het volume door de betreffende dienst behandelde zaken; de tweede en derde bekommernis, die de toepassing van het genoemde criterium temperen, betreffen het feit dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal; dat het volume zaken dat zijn oorsprong vindt in ieder eentalig gebied zowel bepaald wordt door het aantal behandelde zaken als door de tijd die nodig is voor de behandeling ervan; dat wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Nederlands of in het Frans dienen te behandelen, de toepassing van de principes de overheid oplegt hetzij, naar analogie, de verhouding van de werkvolumes ten aanzien van de zaken waarvoor het gebruik van een taal opgelegd wordt toe te passen, hetzij een paritaire verdeling te hanteren;*²¹

Deze drie criteria, met name een redelijke raming van het volume behandelde zaken, de morele en materiële belangen van de taalgroepen en het gelijke respect dat beide landstalen toekomt, bepalen een gedragslijn om het globale percentage van de taalkaders per trap van de hiërarchie vast te stellen, anders dan de eerste en tweede trap.

Cijfergegevens in absolute cijfers zijn dan ook noodzakelijk en de dossiers dienen per algemene directie en onderafdeling van dienst geteld te worden.

De criteria waarmee een dossier een taalaanhorigheid toegekend krijgt, worden uitgelegd in de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

5.2. De criteria

5.2.1. De lokalisering

Het basiscriterium van de gecoördineerde wetten (SWT) is dat van de lokalisering van de behandelde zaak. De gulden regel van deze wetten (SWT) luidt dat een dossier moet worden behandeld in de taal van het gebied waarop de administratieve activiteit betrekking heeft.

De lokaliseringcriteria zijn bepaald in de artikelen 39, 17, 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

²¹ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.²²

In hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, richten de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1.

Aangezien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is, worden de criteria ter bepaling van de lokalisering van de dossiers geregeld door artikel 17²³, dat het volgende voorschrijft:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

- 1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;
- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;
- 3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal.²⁴

De zaak moet dus worden gelokaliseerd en het dossier worden behandeld in de taal van het gebied waarin die lokalisering gebeurde. Indien er verscheidene lokaliseringen zijn, wordt het dossier behandeld in de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt.

Om de lokalisering van een dossier te bepalen, kan tevens verwezen worden naar de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten.²⁵ Zo worden de berichten en

²² Art. 39, § 2 en 3, SWT

²³ Art. 39, § 1, SWT

²⁴ Art. 17, § 1, eerste en tweede lid

²⁵ Art. 40. -

mededelingen die rechtstreeks aan het publiek gericht zijn, de akten, getuigschriften, verklaringen, etc. in het Nederlands of het Frans gesteld overeenkomstig het door de gecoördineerde wetten (SWT) opgelegde stelsel.

Indien de zaak niet gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is (of enkel in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is), is het te gebruiken criterium de taal die werd gebruikt door de particulier wanneer het dossier door hem werd ingediend.

Volstrekt in het allerlaatste geval zal gebruik gemaakt mogen worden van het criterium van de taal van de behandelende ambtenaar aan wie de zaak werd toevertrouwd, welk criterium slechts uitzonderlijk gehanteerd mag worden. Dit criterium te systematisch gebruiken zou namelijk een vertekend beeld geven van het volume zaken. Het gebeurt wel vaker dat een dossier wordt ingediend in de ene landstaal en behandeld wordt door een ambtenaar in de andere taal. Aan dit dossier zou dan ook een verkeerde taalaanhorigheid toegekend worden.

5.2.2. Bijkomende criteria

De wet regelt het taalgebruik echter niet voor alle dossiers: er blijven schemerzones bestaan waarvoor een rechtspraak werd ontwikkeld op grond van de voorbereidende werkzaamheden van de wet, van de arresten van de Raad van State en de adviezen van de VCT.

Naast het volume van de zaken die in de ene of de andere taal worden behandeld, werden nog drie **extra** criteria uit de vaste rechtspraak van de Raad van State²⁶ en uit de geformuleerde gedragslijn²⁷ gehaald.

1. de gelijkheid van de landstalen;
2. de morele en materiële belangen van de twee grootste nationale gemeenschappen;

"De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek."

Art. 41.

"§ 1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

Art. 42.

"De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

²⁶ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS (8^e kamer) nr. 216.841, 13 december 2011 A.P.T. 2012, boek 2, 471; RvS nr. 81.579 van 1 juli 1999

²⁷ *"dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal;"* RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS nr. 216.841 van 13 december 2011; RS 183.473 van 27 mei 2008; RvS nr. 26.770 van 26 juni 1986; RvS nr. 16.342 van 2 april 1974 (vertaling)

3. de zorg voor het feit dat het volume van de behandelde zaken moet voortvloeien uit een correcte toepassing van de SWT en, inzonderheid, van de artikelen 39 tot 42 daarvan, zodanig dat die bepalingen met de vastgestelde verhouding kunnen worden toegepast.

Opgelet: **het criterium van de lokalisering van de zaak dient steeds het eerste criterium te zijn**, waarbij inderdaad geoordeeld werd dat *"blijkt dat de twee criteria waarvan de wetgever aangeeft dat ze een subsidiaire rol moeten spelen, gehanteerd werden vanaf de telling van de dossiers, wat laat verstaan dat de bepaling van de studie- en conceptietaken tijdens de telling eerder werd uitgevoerd in functie van het gezochte resultaat dan ten aanzien van de werkelijke kenmerken van de geïnventariseerde taken. Bovendien blijkt niet duidelijk uit het administratief dossier in welke concrete en exacte omstandigheden de overheid geoordeeld heeft het wettelijke criterium van het volume behandelde zaken te moeten temperen door de twee voornoemde wegingscriteria in te voeren. De rol die zij konden spelen is dan ook niet te bepalen. Het door de wet aangevoerde criterium is nog steeds dat van het volume behandelde zaken door de diensten in de één of andere taal en iedere wijziging van dit criterium kan enkel tot gevolg hebben het uit te hollen en inefficiënt te maken, waarbij het door de wetgever beoogde evenwicht in gevaar zou komen."*²⁸

Concreet doelen deze bijkomende criteria op de 50/50-verhouding en op de toepassing van het algemeen gemiddelde van het kader of dat van een afdeling of van een dienst.

Onder algemeen gemiddelde van het kader verstaan we het gemiddelde dat verkregen wordt tijdens de eindberekening van het volume behandelde zaken, gewogen in voltijdse equivalenten. Indien het om een transversale dienst gaat die voor alle personeelsleden werkt en het om uitvoering gaat, mag dit algemeen gemiddelde gehanteerd worden in de mate dat het moeilijk of onmogelijk is om tellingen uit te voeren

Aangezien het om bijkomende criteria gaat, dienen ze dan ook gemotiveerd te worden.

Bij het toepassen van het 50/50-criterium (studie en conceptie) moet de taakomschrijving namelijk pertinent en relevant zijn. Deze taakomschrijving laat de VCT toe na te gaan of het wel degelijk om studie- en conceptietaken gaat. Er mag niet vergeten worden dat het om een marginaal criterium gaat: indien 50/50 voor de gehele dienst gehanteerd wordt zonder enige verklaring en zonder dat dit werkelijk pertinent is, zal de Commissie een negatief advies uitbrengen wegens ongemotiveerdheid. Het voornaamste criterium is uiteraard de lokalisering van de zaak in het Nederlandse of Franse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad.

5.2.3. De basis van de raming - methode

Het geheel van alle dossiers die volgens deze criteria werden geteld, levert het volume van de behandelde zaken op. Het "berekende" werkvolume moet de zaken omvatten die

²⁸ RvS nr. 216.841, 13 december 2011 (vertaling)

gelokaliseerd zijn in het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De essentiële basis van het taalkaderdossier is dus de telling van de in het Nederlands en het Frans behandelde dossiers (wat de uitvoering betreft), per algemene directie, (desgevallend per onderafdeling van dienst). Het aandeel "*studie en conceptie*" maakt ook het voorwerp uit van een raming die bij de beschrijving van de opdrachten op pertinente wijze wordt gemotiveerd.

Voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken dient uiteraard niet alles gerekend te worden. Er dienen twee of drie essentiële taken in aanmerking genomen te worden welke objectief weergeven wat de voornaamste activiteit van de algemene directie is. Inderdaad, de Raad van State vraagt geen exhaustieve telling van alle dossiers, maar heeft het over redelijke ramingen van het volume te behandelen zaken.

Verder is het van belang het soort getelde dossiers te preciseren (brieven, mails, klachten, adviezen, ...).

Er dient duidelijk onthouden te worden dat het aanwezige Nederlands / Franse personeelsbestand op het moment van de tellingen geen pertinent criterium is, aangezien het de taalkaders zelf zijn die in aanmerking genomen moeten worden om dit bestand te ramen volgens de verhoudingen van de taalkaders. Daarom dient er nooit te ver gegaan te worden in de opsplitsing van de diensten en onderafdelingen van diensten, etc., aangezien men zo tot aanwezige bestanden komt uit tellingen die niet pertinent zijn.

5.2.4. Synthesen van de criteria en de hiërarchie ervan

De criteria voortkomend uit de wet en de rechtspraak kunnen dus als volgt worden samengevat:

eerste criterium: de lokalisering;

vervolgens de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten;

voor de personeelsdossiers: de taalrol van het personeelslid;

voor de dossiers inzake studie- en conceptie: 50/50;

voor de lokalisering in Brussel-Hoofdstad: de taal van de particulier en, in geen geval, die van het personeelslid. De Raad van State oordeelde het volgende: "Artikel 17, §1, B, van de gecoördineerde wetten *"heeft als voornaamste doel de taal te bepalen die gebruikt dient te worden door de diensten van de tegenpartij wanneer de zaak noch gelokaliseerd, noch lokaliseerbaar is, waarbij het criterium ofwel de taal van het personeelslid is, indien de zaak hem aangaat, ofwel de taal van de particulier, wanneer de zaak door deze laatste werd ingediend, en in alle andere gevallen, de taal van de behandelend ambtenaar indien de zaak niet bij een van de vorige criteria kan worden ondergebracht; dat uit deze bepaling voortvloeit dat de taal van de behandelend ambtenaar slechts in laatste instantie gehanteerd wordt, in volstrekt ondergeschikte orde, wanneer het onmogelijk is om de taal van een zaak te identificeren."*

"Overwegende dat deze verschillende voorbeelden aantonen dat de tegenpartij vooraf geen duidelijke gedragslijn heeft vastgesteld wat het gebruik van de hierboven genoemde

criteria betreft, zodat uit de keuzes die zij gemaakt heeft niet bevestigd kan worden dat de telling die uitgevoerd werd wel degelijk aan de voorschriften bepaald in artikel 43 beantwoordt."²⁹.

Aan die criteria kunnen worden toegevoegd:

voor wat internationaal is: 50/50;

voor de zaken gelokaliseerd in het Duitse taalgebied: 50/50;

voor sommige onderafdelingen die "ten dienste staan" van het hele departement (bv.: personeelsdienst, economaat, logistiek, bibliotheek, informatica), moet elk geval op zich worden onderzocht en ofwel worden geopteerd voor het algemene (eind)gemiddelde van de taalkaders, ofwel gedeeltelijk voor dat gemiddelde en gedeeltelijk voor 50/50.

50/50 voor de niet lokaliseerbare juridische adviezen (voor de lokaliseerbare betwistingen daarentegen dient uiteraard op tellingen gesteund te worden), en alles wat de wetgeving en reglementering betreft.

6. De referentieperiode

De cijfergegevens moeten pertinent zijn, doorslaggevend, geactualiseerd, uitgedrukt in absolute cijfers ..., wat betekent dat de tellingen uitgevoerd moeten zijn over een significante periode. In sommige gevallen kan met een periode van 6 maanden worden volstaan, maar dat is geen algemene regel. Voor sommige dossiers is een periode van 6 maanden immers niet significant, bijvoorbeeld wanneer het gaat om uitzonderlijke, niet te voorziene gebeurtenissen Algemeen genomen wordt het volume gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken bij voorkeur geraamd over een periode van een jaar.

7. De wegingen

Aan alle cijfergegevens voor het opstellen van de taalkaders dient een proportioneel belang gehecht te worden in functie van het reëel belang ervan.

Bij de opmaak van de taalkaders worden twee wegingen gehanteerd. De voornaamste en meest essentiële is de eindweging, zegge de weging in voltijdse equivalenten.

Bij het opstellen van het taalkaderdossier is, chronologisch gezien, de eerste weging die volgens het belang van de dossiers. Indien de dossiers zeer verschillend zijn wat de werktijd betreft, dient namelijk gewogen te worden, wat betekent dat de verschillende soorten dossiers in functie van de behandelingstijd gewogen worden. De kleine dossiers zullen bijvoorbeeld wegingsfactor 1 krijgen en de grote factor 5. Er dient vermeden te worden dat het aantal dossiers verward wordt met de werktijd die eraan besteed wordt, welke, naargelang van de opdracht, verschillende percentages oplevert. Die percentages moeten worden afgewogen met de tijd die de ambtenaar aan de dossierbehandeling heeft gespendeerd.

²⁹ RvS nr. 220.778, 27 september 2012 (vertaling)

Bij het opstellen van de eindtabel en om het relatieve belang van iedere dienst in aanmerking te nemen, is het vervolgens noodzakelijk om rekening te houden met het aantal (statutaire en contractuele) betrekkingen van elke algemene directie, zoals die zijn vastgelegd in het jongste personeelsplan. Het betreft weging in voltijdse equivalenten (VTE).³⁰

Zie de voorbeelden uit de bijlage 1.

8. Inhoud van het in te dienen dossier

a. Een uittreksel van het recentste personeelsplan waarbij het precieze aantal statutaire en contractuele betrekkingen wordt vastgesteld, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE) van de centrale diensten, met uitsluiting van de betrekkingen van de uitvoeringsdiensten en de plaatselijke en gewestelijke diensten (buitendiensten).

Voor de uitvoeringsdiensten zijn afzonderlijke taalkaders nodig.

b. Een raming van het volume in het Nederlands en het Frans behandelde zaken, over een significante referentieperiode.

Het gaat erom cijfergegevens te verstrekken (in absolute cijfers).

c. Vakbondsraadpleging (artikel 54 van de SWT)

Het dossier dat aan de VCT wordt overgemaakt door de verantwoordelijke minister moet de brieven bevatten die aan de vakbonden werden gericht (normaliter de drie representatieve bonden). Zij worden verzocht hun advies uit te brengen binnen een termijn van ten minste tien dagen.

Het antwoord van de vakbonden (of de mededeling dat er geen antwoord is gekomen) wordt de VCT toegestuurd na verstrijken van de termijn.

Het gaat niet om de procedure waarin wordt voorzien door de reglementering op het vakbondsstatuut. Het gaat om gewone briefwisseling. De memorie van toelichting stelt namelijk het volgende: "Artikel 38 onttrekt aan de gewone syndicale raadpleging de maatregelen die ter uitvoering van de wet van node zijn. Er dient te worden vermeden, ter enerzijde, dat vergaderingen waar ook vertegenwoordigers van de besturen aan de debatten deelnemen, tot nutteloze en nieuwe hartstochtelijke discussies over de taalproblemen in 't algemeen aanleiding geven en, ter andere zijde, dat allerhande procedurmiddelen aangewend worden om de uitvoering van de wet, zo niet lam te leggen, dan toch eindeloos te vertragen. De erkende beroepsorganisaties zullen echter buiten de gewone procedure geraadpleegd worden in verband met alle maatregelen die de rechtspositie van het personeel betreffen."³¹

d. Het organogram.

³⁰ Zie de latere voorbeelden

³¹ Parl. St. nr.0331 (1961-1962) nr. 27, p. 41.

e. Een beschrijving van alle opdrachten van de dienst en de onderafdelingen van de dienst (een wezenlijk element van de motivering inzake studie- en conceptietaken).

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

9. Geldigheidsduur van de taalkaders

Taalkaders zijn 6 jaar geldig, tenzij ondertussen het belang van de gebieden en het volume te behandelen zaken sterk gewijzigd is, rekening houdend bijvoorbeeld met aanzienlijke herstructureringen in de betreffende administratie (cf. VCT-advies 38.053 van 30 maart 2006). In dit laatste geval dient een nieuw ontwerp van koninklijk besluit bij de VCT te worden ingediend.

10. Publicatie in het Belgisch Staatsblad

Het is van belang te herinneren aan de verplichting om het betreffende besluit in het Belgisch Staatsblad te publiceren voor de inwerkingtreding ervan.

Hetzelfde geldt voor de verlenging van de bestaande taalkaders, alsook voor de voorlopige taalkaders (cf. punten 12 en 13).

De administratie van de VCT nodigt u tevens uit om hetzij haar een kopie van deze publicatie te bezorgen, hetzij haar de datum van de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad mee te delen.

11. Nieuwe taalkaders voor een nieuwe instelling

Wanneer voor een nieuwe instelling taalkaders opgesteld dienen te worden en geen raming van het werkvolume mogelijk is omdat de taken slechts recent werden toegekend, worden voorlopige taalkaders opgesteld.

1. Bij oprichting van een volledig nieuwe instelling

Wanneer een nieuwe instelling ab initio wordt opgericht, zullen de taalkaders de verhouding 50% F – 50% N hebben, en dit voor een welbepaalde periode. Wanneer het mogelijk is om een becijferde raming van het werkvolume op te maken, zal na ten minste zes maanden werking een nieuw ontwerp aan de VCT worden overgemaakt.³²

³² Advies 46.011 van 23 januari 2014

2. Bij absorptie of fusie van bestaande diensten of instellingen om een nieuwe instelling te vormen

In dit geval geldt de verhouding 50% N – 50% F niet. De VCT heeft de mogelijkheid aanvaard om de verhouding van de taalkaders van de bestaande diensten of instellingen te behouden, en dit volgens zekere voorwaarden.

Zo zal het advies enkel onder voorbehoud en voor een duur van een jaar worden verleend.

Aan het einde van deze termijn van één jaar dient de nieuwe instelling een nieuw ontwerp van taalkaders voor te stellen volgens de normale procedure.

Zo bijvoorbeeld heeft de VCT in die zin een advies verleend:

"Rekening houdend met de bijzonderheid van de hergroepering van bestaande diensten die in de overheidsdienst van oorsprong over geldige taalkaders beschikken, alsook met de twee bijkomende criteria van verdeling, met name het gelijke respect voor beide landstalen en het respecteren van de morele en materiële belangen van beide taalgemeenschappen, maar tevens rekening houdend met de afwezigheid van cijfergegevens en statistieken, brengt de VCT slechts een advies onder voorbehoud uit met betrekking tot de voorgestelde verdeling op de trappen 3 tot 6, en dit voor een periode van één jaar."³³

12. Het uitzonderlijke geval van de verlenging van de steeds geldende taalkaders

Het is mogelijk om bij de VCT een verzoek tot verlenging van de taalkaders in te dienen. Deze procedure is echter voorbehouden voor uitzonderlijke gevallen (zoals bij de onmogelijkheid om nieuwe taalkaders op te stellen ingevolge een belangrijke reorganisatie van diensten of taken, de opname van een nieuwe dienst, ...) en dienen bij het verzoek te worden gerechtvaardigd.

Deze verlenging mag één jaar niet overschrijden.

Het gaat om een vereenvoudigde procedure. Naast het ontwerp van besluit volstaat een brief van de voogdijminister waarin de specifieke redenen tot rechtvaardiging van de vernieuwing worden uitgelegd. Het besluit tot verlenging van de taalkaders dient alleszins te worden gepubliceerd.

13. Opstellen van voorlopige taalkaders

In sommige gevallen (soms lange procedure voor de wijziging of herstructurering van diensten of tot oprichting van een nieuwe instelling of bij samenvoegen van diensten) is het nodig om snel taalkaders op te stellen en dit voor een periode langer dan één jaar. Er kan

³³ Advies 47.178 van 20 november 2015; advies 47.191 van 4 december 2015;

namelijk sprake zijn van een transitieperiode tussen het vervallen van de taalkaders van de verzoekende instelling en het moment van de reorganisatie. Periodes zonder taalkaders dienen dan ook te allen prijze te worden vermeden.

Deze procedure om bij de VCT advies aan te vragen aangaande voorlopige taalkaders is gelijklopend met de klassieke procedure (ontwerp van besluit, brieven aan de vakorganisaties, personeelsplan, etc.: (zie punt 8)). Dezelfde verhoudingen percentages uit het voorgaande besluit van taalkaders zullen echter hernomen moeten worden. Een rechtvaardiging van het verzoek voorlopige taalkaders op te stellen alsook de gewenste periode zijn verplicht.

Deze taalkaders zullen tevens in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd moeten worden om geldig te zijn.

Een nieuwe "normale" procedure zal moeten worden gestart van zodra de klassieke mogelijkheid bestaat om het volume zaken te ramen op basis van een voldoende referentieperiode.

14. Terugwerkende kracht

Het is onwettig om een terugwerkende kracht aan een besluit tot vaststelling van de taalkaders toe te kennen om benoemingen die bij ontstentenis van geldige taalkaders gebeurden te valideren.

"De Commissie neemt akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de Koning, evenmin als de administratieve overheden, in beginsel [sic] over de macht beschikt om onwettige administratieve handelingen geldig te maken; dat hij evenmin de onwettelijkheid van een individuele beslissing mag dekken door de retroactiviteit, verleend aan een reglementaire handeling; dat, ten slotte, de retroactiviteit niet toelaatbaar is, wanneer zij inbreuk maakt op verkregen rechten. [...] dat de retroactiviteit verleend aan een koninklijk besluit tot vaststelling van een taalkader, hoewel zij een zeker belang kan hebben, niet voor gevolg mag hebben dat onregelmatige benoemingen (...) in de bij artikel 43 bedoelde diensten, waarvan het taalkader niet was vastgesteld, (...) automatisch of noodzakelijk geldig gemaakt worden [...] De Commissie neemt eveneens akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de retroactiviteit niet noodzakelijk van alle belang zou verstoken zijn; dat o.m. het feit dat terugwerking zou verleend worden aan de taalkaders voor gevolg zou hebben dat, na hun inwerkingtreding, benoemingen met terugwerking zouden kunnen gedaan worden, in het geval waarin benoemingen met terugwerking mogen geschieden, ongeacht of het nieuwe benoemingen zijn dan wel benoemingen die gedaan worden na vernietiging of intrekking van de onregelmatige akten van benoeming (bv. bevordering met terugwerking van personeelsleden die belast zijn met hogere functies, in afwachting van de inwerkingtreding van de taalkaders – nieuwe bevordering van personeelsleden wier bevordering werd ingetrokken of vernietigd)."³⁴

³⁴ VCT-advies 3070 van 18 februari 1971

15. De jaarlijkse controle van de taalkaders

Overeenkomstig de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dient de jaarlijkse controle van de taalkaders en van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden het voorwerp uit te maken van een bijzondere analyse in het jaarverslag dat aan het federaal parlement wordt overgemaakt overeenkomstig artikel 62 van de SWT.

Ieder jaar voert de VCT een controle van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden uit ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders van de FOD's, POD's en andere openbare instellingen.

Bijlage I

Drie voorbeeldtabellen:

		VTE	% F	% N	Result. F	Result. N
Operationele diensten	dossiers	128	53,78	46,22	6883,84	5916,16
	studies	43	50	50	2150	2150
Personeelsdienst	dossiers	12	52,58	47,42	630,97	569,03
	studies	3	50	50	150	150
Budget	dossiers	1,5	52,58	47,42	78,87	71,13
	studies	1,5	50	50	75	75
Ondersteuningsdiensten	dossiers	40	52,58	47,42	2103,22	1896,78
	studies	7	50	50	350	350
Informaticadienst	dossiers	5	52,58	47,42	262,90	237,10
	studies	5	50	50	250	250
TOTAAL:		246			12934,80	11665,21
					52,58%	47,42%

<u>Directoraten-generaal (ETP) /onderafdelingen (ETP)</u>		<u>Werkvolume</u>			
		F	N	F	N
Administrateur-generaal (19)	Beleidscoördinatie (6)	50%	50%	300	300
	Uitvoering (13)	46,41%	53,59%	603,33	697,67
Toewijzingen (255)	BCI (144)	51,16%	48,84%	7367,04	7032,96
	Info Pensioenen (109)	38%	62%	4142	6758
	Secretariaat (2)	45,49%	54,51%	90,98	109,02
Totaal DG: 11509,04 – 13790,96					
Uitbetalingen (406)	Kadaster & Bijdragen (67)	44%	56%	2948	3752
	Evenementen (95)	42%	58%	3990	5510
	Levensbewijzen (18)	76%	24%	1368	432

	Rekendiensten (144)	42%	58%	6048	8352
	Invorderingen (81)	42%	58%	3402	4698
	Secretariaat (1)	43,84%	56,16%	43,84	56,16
Totaal DG: 17556 – 22744					
Gemeenschappelijke Diensten (342)	Studie&Ontwikkeling (Kwaliteitscontrole) (10)	50%	50%	500	500
	Contact Center (139)	53,24%	46,76%	7400,36	6499,64
	Betwiste Zaken (17)	75%	25%	1275	425
	CRID (85)	40%	60%	3400	5100
	Provisionele overschr.(55)	41%	59%	2255	3245
	Overschr.& Ontv. (35)	52%	48%	1820	1680
	Secretariaat (1)	48,83%	51,17%	48,83	51,17
Totaal DG: 16650,36 – 17449,64					
Externe Communicatie (10)		50%	50%	500	500
P&O (89)	Studie en conceptie (9)	50%	50%	450	450
	Uitvoering (80)	46,41%	53,59%	3712,80	4287,20
Patrimonium (118)	Gebouw.,Zuidertoren.. (22)	50%	50%	3200	3200
	Econon.–Facilities (96)	46,41%	53,59%	2506,14	2893,86
Studie en Ontwikkeling (18)		50%	50%	900	900
Begroting&Boekhouding (53)	Studie en conceptie (7)	50%	50%	350	350
	Uitvoering (46)	46,41%	53,59%	2134,86	2465,14
ICT (171)	Studie en conceptie (10)	50%	50%	500	500
	Uitvoering (161)	46,41%	53,59%	7472,01	8627,99
(1481)		46,41%	53,59%	68728,19	79371,81

Parameters	Aantal betrekkingen	Werkvolume N	Werkvolume F	N	F
ALGEMEEN ONDERSTEUNENDE DIENSTEN					
<i>Het secretariaat van de administrateur-generaal en van de adjunct-administrateur-generaal</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	3				
<i>Cel Data Management</i>					
Studie en conceptie	3	50	50	150	150
Uitvoering : algemeen gemiddelde	7				
<i>De Dienst Beheer van de Human Resources</i>					
Studie en conceptie	7	50	50	350	350
Uitvoering : algemeen gemiddelde	47				
<i>De ICT-dienst</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	53				
<i>De Dienst Preventie</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	2				
<i>De Moderniseringscel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	4				
<i>De Communicatiecel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	12				
De Algemene directie Financiële en technische zaken					
<i>De directie Logistiek</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	69				
<i>De directie Infrastructuur</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	40				
<i>De directie Financiën</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	29				
<i>De directie bijdragen gepensioneerden en bijzondere inkomsten</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering : bijdragen gepensioneerden	13	56	44	728	572
Uitvoering : bijzondere inkomsten	7	58	42	406	294
De Algemene directie Administratieve en Juridische zaken					
<i>Het Algemeen secretariaat</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	26				
<i>De Dienst geschillen</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering	13	54	46	702	598
<i>Vertaal-en vertolkingsdienst</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	24				
<i>De Dienst documentatie</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	10				